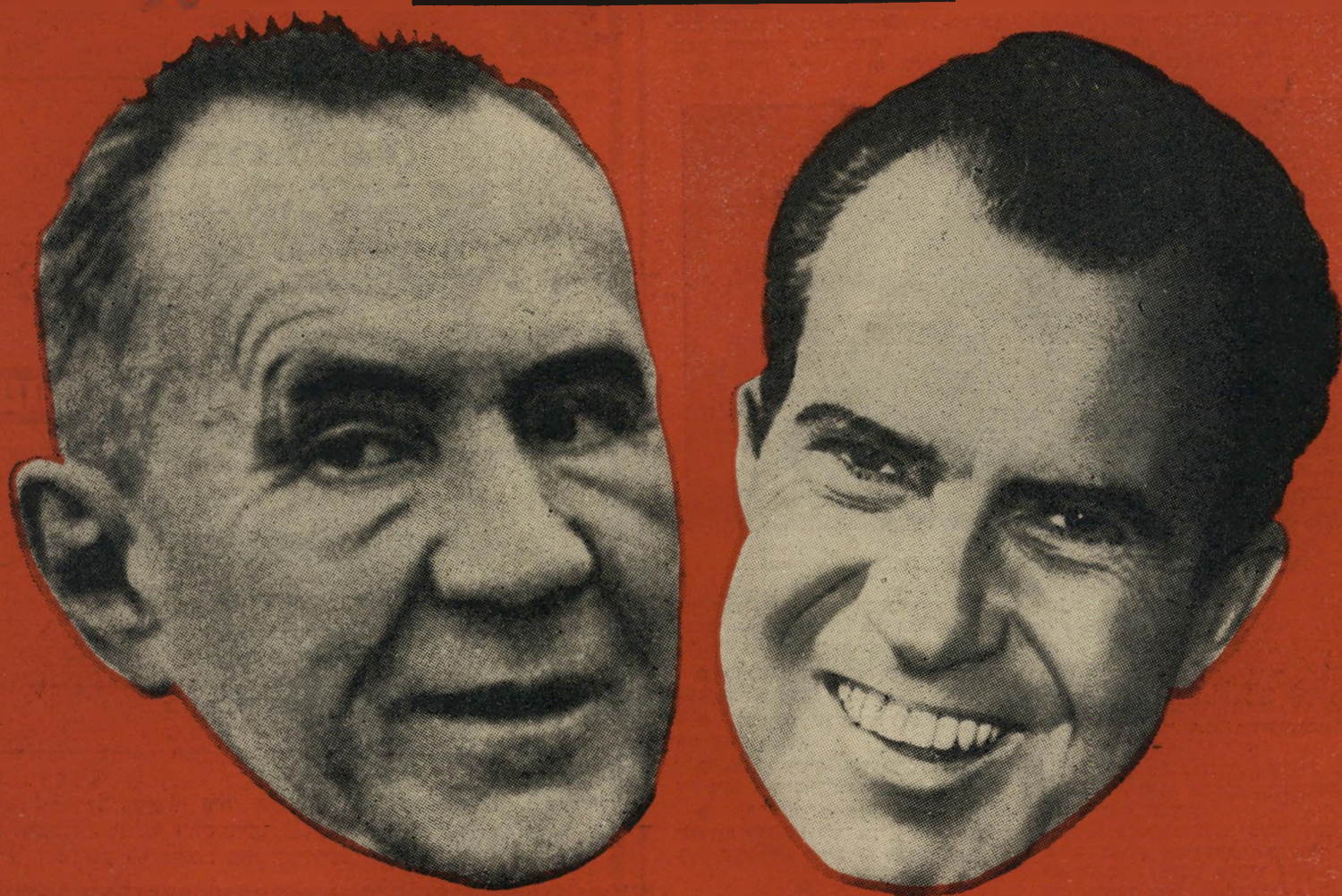

העולם הזה

התוכנית הסודית המתגבשת בין

ניכסון וקוסיגין

23

כד יקום

השכלום הבפוי

פור מצויין לכל קורא בכל מקום, וחי ייב לעניין במיוחד המתעניינים בדראמה המורחית.

זהו ספר מוזר, החושף דפים שלא נועדו להתפרסם — לולא נמצא מחבר שמגיל צעיר ידע את סודות בית המלוכה התימני. מובן שהייתי רוצה לפרסם את סיפרי בערבית, לפחות בתחילתה, אבל המדיניות הערבית האחלית, הרחוקה עתה, מונעת זאת ממני. לכן אני מקצה לפרסם את סיפרי באנגלית, באמצעות מו"ל בארץ דוברת-אנגלית, שיקח על עצמו את עבודת התרגום, העריכה והפירסום.

★ ★

כרי לשכנע את ההוצאה הניו-יורקית שההצעה היא רצינית, צרף המחבר פרק בו הוא מתאר את עצמו: "שמי מוחמד עבדאללה אל-זויר, אבי היה

לפני כשבעים קיבלתי מכתב מאחד המנויים שלנו בניו-יורק. "המכתב המצורף נשלח להוצאת ספרים מקומית בה אני עובד כעורך", כתב המנוי בעברית. "תשרו בתנו היתה שלילית. אולי תמצא בו עניין". המכתב המצורף השתרע על פני שני עמודים במכונת-כתיבה אנגלית. הפרט הי ראשון שצד את העין היה המקום ממנו נשלח: "ביירות, 10 בדצמבר 1968".

וזו לשון הכתבה, מתורגמת מי אנגלית עילגת:

"יש ספר ערבי בן 200 עמודים, העומד לפני סימו הקרוב, והדן בנושאים הבאים: תחילת ההדירה הרוסית לתימן אחרי 1954, וחלקו בכך של האימאם המנוח אחמד, מלך תימן, ושל בנו אל-בור.

"שילטון נשותיו של האימאם, השחי תות בארמון המלכותי והמאבק על השילטון בתוך המשפחה המלכותית. "מטרות הריכוז הרוסי בתימן, והקשר

תמונת-זוועה מתימן *

מנהיג מהפכת 1948 נגד האימאם יחיא. הושלכתי פעמיים לכלא, בגלל האשמות רבות, שהאחרונה בהן היתה: הסתה והניגת כמה מן השבטים להתמרד באימאם אחמד. וזאת בהיותי בן 18. למדתי ארבע שנים בפקולטה למדעי-המדינה בפירנצה, איטליה. עכשיו אני מנהל משרד-ההסברה של תימן המלכותית.

הוא צירף את כתובתו: "קורניש מורעה מוציט ביי, סקנת אליחלה, רחוב מר אלי אס, ביירות, לבנון".

מכיוון שספר זה מעניין אותנו יותר מכפי שהוא מעניין אמריקאים, החלטתי להציע לשר-ההסברה התימני שיעביר לנו את כתב-היד, ואנחנו נאגד לפירסומו — באנגלית ובעברית, בעת ובעונה אחת. עשיתי זאת באמצעות איש-קשר שלנו בפאריס.

אני חושש שלא נזכה בתשובה חיובית, ונצטרך בינתיים להסתפק בדיחיים השיט היי-יחסיית שעייתונאים זרים מספקים לנו על תימן — שגם הם מלאים תמונות-זוועה.

אלע כפר

* שלושה ראשים כרותים מוצגים לעיני ההמון בצנעא בירת תימן.

מכתבים

אם ישראל תחזור לגבולות 1947 ותחזיר את הפליטים.

כי שליטי ערב, עם תירתם הרצחנית, גם מוגבלים ולא יודעים פשרות.

ב. ברייניק, תל-אביב

"פיקוח נפש דוחה שבת!"

בקשר לכתבה שלכם "רק לא בשבת" (העולם הזה 1634), דעתי היא שזה לא חוסר תקציב — אלה כפייה דתית!

אני לא יכול להבין מדוע הטלפון של שרותי-ההסברה בלישכת העיתונות אינם עובדים בשבת.

גם אני שמתי לב לעובדה שרוב התקריות בגבול קורות ביום ששי או שבת, ובגלל הכפייה הדתית המכריזה סגורה.

אני חושב שזה עניין של פיקוח נפש, ופיקוח נפש דוחה שבת. אך הדתיים עומדים (המשך בעמוד 5)

השנה החדשה

יום שלישי בחצות. מחוגי השעון עברו משנת 1968 לשנת 1969. זהו הרגע הכי פיקאנטי בשנה: כל העולם מהרהר בו על כניסת השנה החדשה.

אולם אנשי קול ישראל, המקפידים יום ליום לציין את השעות ואת הדקות — שכחו לנצל דוחק את ההזדמנות החד-שנתית הזאת ולציין את המאורע.

אכן, כפי שנאמר: שכל זה דבר יקר... **שמחה שחור, חוגג**

שלום? דעוכם לא!

מדוע לא יכון השלום במזרח התיכון? כי המפלגות ססגנו מדינות-ערב בשלוש המלחמות, במשך 20 השנים האחרונות י-

פעולות צה"ל נגד המחבלים — יצרו כי קירבן ריגשי עלבון, השפלה ושאפת-נקם. על חוזה-שלום — לא יחתמו לעולם. גם

ועכשיו - בחיפה!

היכנונו להופעתם של אלופי פסטיבל הקצב

לחברה האלה קוראים

THE BEATNIKS

הם הלהקה מספר 1 של סקנדינביה כוכבי טלביזיה ורדיו בינלאומיים

הם יופיעו יחד עם מיטב הלהקות של ישראל שזכו בפרסי פסטיבל הקצב הישראלי 1968

בחסות

שנערך על-ידי

להפיק ולה

העולם הזה

★ השמנים והרזים

פרס גיטרת הזהב
גיטרת "אמקור"

★ הכוכבים החדשים

פרס שרביט הזהב
שרביט "פז"

★ הסגנונות

פרס מיקרופון הזהב

★ המוכבים הכחולים

פרס תופי הזהב

"הקדושים" — להקת הייצוג של חיפה והצפון

הופעת-אורחת מיוחדת של
מלכת הגוגו 68

בחיפה קולנוע "ארמון"
ביום רביעי 8.1.69 ב-9 בערב

כרטיסים:

בחיפה: משרד "עינוג" (רח' הרצל 8), במשרד הכרטיסים "חיפה" רחוב הרצל 24, וביתר המשרדים.

בערב המופע — בקופת בית הקולנוע.

לפני שמחליטים — הכרחי לבקר בחנות "פזגז": שם מוצג המבחר הגדול ביותר של תנורים לכל גודל מטבח, ולכל תקציב, בנוסף למבחר עשיר של כיריים מודרניות.

כזוג יכולים לסמוך

PAZGAS

אני אוהב כל פרט

את המראה האופנתי, את הגזרה, הדשים, הכיסים
וכמובן את אריג האיכות

פולגת Diolen מאסטר

באיוניר מקפידים על כל הפרטים העושים את החליפה.
זוהי שלמות — בגדי איוניר מאריג פולגת דיאולן מאסטר.

איוניר

בתי האופנה הראויים לאמונך

פולגת

**דיאולן
מאסטר**

מרגלים בתוך

משטרת ישראל

שישה מתוך עשרות החבלנים והמסייעים להם, שנתפסו בשבוע החולף ברצועת עזה, היו שוטרים ערבים, ששירתו במשטרת ישראל במדים של שוטרים מוספים. השירי שה, כולם שוטרים במשטרת ג'אבליה שליד העיר עזה, היו קשורים באירגון ה"מחתרת", "קאמויון אל-ערב" (הלאומנים הערבים) וסייעו לרשת החבלנים שנתפסה, השייכת לאירגון השיחור והפלטת סמים של יחיה חמודה.

תפקידם של השוטרים היה לגלות פרטים על תנועות הצבא והמשטרה ברצועה ולהזהיר את החבלנים מפני סריקות ומצודים. תמורת שירות זה קיבלו השוטרים הערבים תשלום של 100 ל"י לחודש מאירגון השיחור נוסף למשכורתם במשטרה. איש הקשר שלהם היה מפקד יחידת החבלנים אברמאחם, שעם היתפסו נתפסה כל הרשת.

הלישבה לתפקידים מיוחדים של משטרת נפת עזה ידעה על פעילותם העוינת של השישה מזה זמן רב, והם היו נתונים תחת פיקוח תמידי. השישה שנעצרו הוצאו מ"שורות משטרת ישראל. הם נחקרים עתה בידי כוחות הביטחון ויועמדו לדין בקרוב.

נגיד בנק-ישראל

איים בהתפטרות

הילוקידעות מרים בין נגיד בנק-ישראל, דויד הורוביץ, לבין שר-האוצר זאב שרף, קדמו להגשת התקציב השנה. בעוד ששרף נאלץ להיכנע ללחצים שכפו עליו הגשת תקציב גרועי ללא העלאת מסיים בשנת הבחירות, דרש נגיד הבנק העלאה ניכרת במסיו, ואף נתן פומבי לדי עותיו באמצעות כתבים כלכליים. באחד משלבי הדיון אף איים הנגיד בהתפטרות.

בהתערבותם של לוי אשכול ופינחס ספיר נמנע הורוביץ מהתפטרות ואף התחייב שלא להוציא את הילוקידעות אל "מחוז למשפחה".

נשק חם

לצוותי-האוויר

של "אל-על"

חברת "אליעל" עומדת לצייד את כל המייספים והדיילים העובדים בשירותה ב"אקדחים, לאור מעשי הטיפת המוסים ש"אירעו באחרונה.

בכך מקווים יוזמי ההצעה להרתיע את אנשי אירגוני-החבלה, ולהגדיל את הסיכוי לגבור עליהם, גם אם יצליחו להשתלט על אחד המייספים.

הקנדים יוזמים

כוח-חירום

צפויה יוזמה קנדית חדשה בסיכסוך ישראל-ערב. במגעים בלתי-רשמיים במסדרונות א"מ ניסו הקנדים

לברר מה מידת התמיכה האפשרית בהצעתם להציב כוח בינלאומי בעל עוצמה ניכרת בכל קחי הפסקת-האש, ובעיקר באיזור תעלת-סואץ, במקום המשקיפים המורעטים. הנמצאים עתה רק בקידים בין ישראל לבין מצרים וסוריה.

יחם הפעילות החדשה, הוא לסטר פירי סון, לשעבר ראש ממשלת-קנדה, מי שהיה מיוזמי הקמת כוח-החירום הבינלאומי של או"ם.

נציגים מצ'כיה

לוועידת רק"ח

נציגים רבים של מפלגות קומוניסטיות בעולם יבואו לארץ כדי להשתתף בוועידת רק"ח אשר תתקיים ב-30 בינואר בקולנוע אילת ביפו.

הבולטים בין נציגים אלה יהיו שני נציגים של המפלגה הקומוניסטית הצ'כית, שנוכחותם בוועידה תהיה מסקרנת במיוחד, שכן רק"ח הכיעה בשעתו תמיכה בלי תי מסויגת בפלישה הסובייטית לצ'כיה.

בועידה, שתקרא לממשלת-ישראל לבצע את החלטת מועצת-הביטחון, יידונו בין השאר גם היחסים עם התנועה הציונית וגורמי הפילוג שחל במק"י ב-1965, כאשר "הקבוצה הלאומנית של סנה ומיקונים קימה ועידה משלה לקול תשואות הריאקציה".

תדי חושד

בחתירה של ספיר

בדיון פנימי במפלגת העבודה, רמז ראש ציריית ירושלים, תדי קולק, שגל המכתבים למערכות העיתונות ותעמולת ההסתה המתנהלת נגדו בשאלת הסכם הקמת המצבות עם הואקפ בירושלים, הינו חלק ממסע מאורגן, הנתמך עלידי מזכיר מפלגת העבודה פינחס ספיר, אשר נועד למנוע ממנו את הצגת מועמדותו בבחירות הבאות לראשות העיריה.

קולק זכה, כזכור, אישית במספר קולות העולה בהרבה על כוחה של רפ"י, שבשמה רץ לבחירות. אנשי מפא"י לשעבר בירושלים, ובראשם מרדכי איש-שלום, שהפסיד את ראשות-העיריה, לא שכחו לו זאת.

איז תקציב

לפיתוח כבישים

דרישה להעביר ישירות אחוז קבוע מן ההכנסות ממסויירכב לקרן-לפיתוח-הכביש

שר, הועלתה על ידי הנהלת משרד-התחבורה, נוכח הגידול בשיעור 20% הצפוי ברכיית שת רכב בשנה ה"נוכחית. הדרישה נדחתה על ידי משרד-האוצר.

נוכח סירוב זה, הודיע ראשי משרד-התחבורה, כי יפרסמו ברבים דו"ח שהכין מומחה בריטי על הקשר בין ריבוי התאונות לבין ה"פיגור בהרחבת רשת ה"כבישים. בין השאר חו" זה דו"ח זה סתימה של קטעים מרכזיים כגון כביש תל-אביב-הרצליה וכביש תל-אביב-פתח תקוה, תוך שלוש שנים, ועלייה ניכרת במספר הנפגעים בתאונות.

נוסף לבעיית הרחבת הכבישים — יש גורם נוסף לריבוי התאונות: רשת כבישים משובשת, בעיקר בסביבות ערי השדה, וחוסר מדרכות בערים הקטנות. גם כדי לפתור בעיות אלו אין תקציב.

כר תושלם

האוטוסטראדה לירושלים

בעוד שבועיים ייחנך בסמס חגיגי קטע הכביש ירושלים-תל-אביב העובר למרי גלות הקסטל, שיהיה בן שישה נתיבי תנועה. בכך יסתיים השלב הראשון של פלילת האוטוסטראדה לבירה.

בינתיים הופסקה העבודה בתחאי העוקף את הכפר אברגוש, בשל תביעותיהם המופרזות של בעלי הקרקעות שעליהן צריך להיסלל הכביש. יחד עם זאת נערך עתה סקר שמטרתו לקבוע את תחאי האוטוסטראדה בין שער-הגיא ללוד, שתתחבר בעתיד עם הכביש המהיר העתידי להיסלל בין נמל-התעופה לבין תל-אביב. קטע זה מתוכנן כך שיעקוף את העיר רמלה. בשער-הגיא יהיו לאוטוסטראדה שני מסלולים נפרדים. הכביש הקיים יישמש כמסלול חדיסטרי לנסיעה מירושלים לתל-אביב, ואילו לכביש העילי, המשרת עתה את הנוסעים לירושלים דרך בית שמש, ייסלל המשך שיתחבר ליד לטרון לאוטוסטראדה.

בית-מלון ייבנה

בשארם אל-שייך

קבוצה של משקיעים מקומיים, שגייסו כספים בחו"ל, מתכננים עתה הקמת בית-מלון לתיירים במפרץ שלמה. המשקיעים, המתכוונים להקים את המלון בסינגון של מוסל, מצפים רק לאישור הממשלה להקמת המלון.

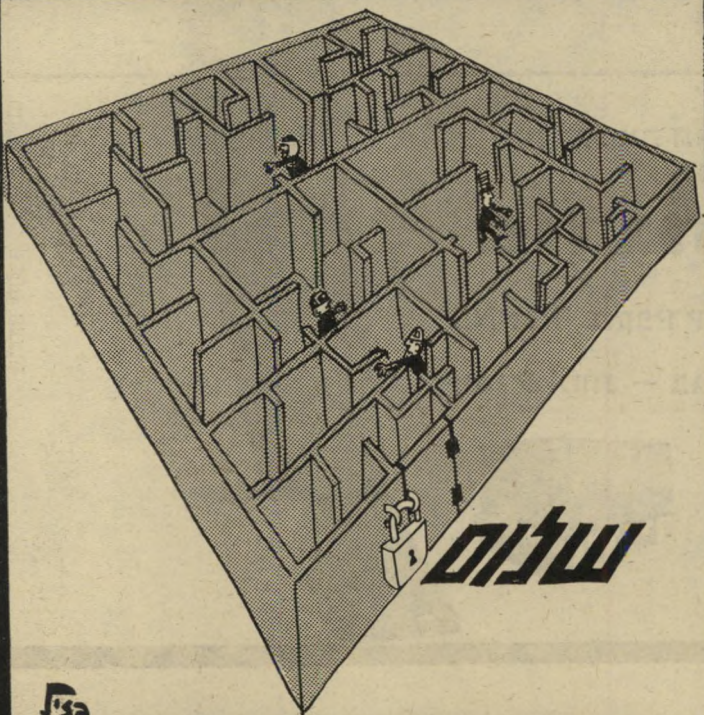
בניית מלון זה, יחד עם אוניית התחבורה שתופעל בקרוב בקו אילת-שארם אל-שייך, עשויים להרחיב במידה ניכרת את מימדי התיירות לנקודה הדרומית ביותר הנמצאת בידי ישראל.

איליו עובר

לעסקי תיירות

איש העסקים הישראלי אפרים אילין, בעל מיפעל הרכבת המכוניות הכושל, עומד להעתיק את תחום פעילותו לענף התיירות.

אילין כבר רכש את סוכנות הנסיעות הגדולה תבל בתל-אביב, על שני סניפיה, ברחוב נחל-בנימין וברחוב הירקון. כן עומד אילין לייבא מכוניות להובלת תיירים, ולהקים משרד של מדריכי תיירים.

מכתבים

(המשך מעמוד 5)

הכביש, מופיע מייד אור אדום כשנמצאים באמצע הכביש. האם פלא שאחרי-כך איש לא מתייחס ברצינות לרמזורים?

מנחם שבתאי תל-אביב

● תשובת דובר חברת סיגלור: לא ידוע לנו על מעברייחצייה הדורשים מהעובר בהם לזנק, לרוץ ולעשות פעולות אקרו-ב-טיות כאלה. את אורך הזמנים בכל רמזור — קובעת ועדה המורכבת מנציגי המשטרה, עיריית תל-אביב וחברת סיגלור.

"כל הכבוד לצה"ל"

במקום לומר שוב ושוב "כל הכבוד לצה"ל", אנא, הוכיחו זאת, אזרחי ישראל, וקחו את חילנו ב"סרמסים בקיץ וגם בחורף.

ניצה, הרצל ה' פיתוח

ניצה

על דתיים וכוונות מאוזנות

מכתבו של יוסי רבינא, על ההבדל בין דיסקוטקים דתיים וחילוניים (העור לם הזה 1629) הצית את הזעם הכבד שאני רוחשת לסוג זה של דתיים.

אני מוכרתה לציין שנהגתי לקרוא, שכל מי שאינו דתי — הוא פושע בפועל. והרי רבינא כותב: "האם בני-הנוער הדתיים חייבים ללכת עם הפושעים לדיסקוטקים?" מכיוון שכך, אני מתחילה לצפות למאסרי-שנית, יסביר לי חובשי-כיפה חמוד זה מה ההבדל בין דיסקוטק דתי לסתם דיסקוטק? בדיסקוטק מתבצעים אותם דברים כמו בדיסקוטק אחר. גם שם ישנם ביצועים מאונכים של כונות מאוזנות. ואל תגידו לי שהדתיים מניחים תפילין בטויסט ו"מנפנפים בציציות בסלו!"

שתיו בריאים — אבל שיסתמו!

ענת במרפליי, תל-אביב

מהי השיטה?

בגליון העולם הזה (1635) פירסמתם את מכתבו של הקורא יעקב שמעון, המסביר כיצד מתחילה הגברת סינתיה מאיר (נערת

סינתיה מאיר

הפלייבוי היהודיה) את אוצרות הטבע שלה במצב כה מרהיב-עין.

הבחור-הועצער שלכם התמלא, כנראה, התלהבות כשקרא את ההסבר, ומה שהותיר ממנו לקוראים הוא רק: "שיטה זו מסוכנת, וגוררת תופעות חמורות מבחינה קלינית." יפה מאוד — אבל מהי השיטה? אולי תגלו גם לנו?

יוסי צוקרמן, בני-ברק

● השיטה המקובלת: הזדקת שמן פארא-פין נוזלי מתחת לעור החזה — הנקרא וממלא את החזה.

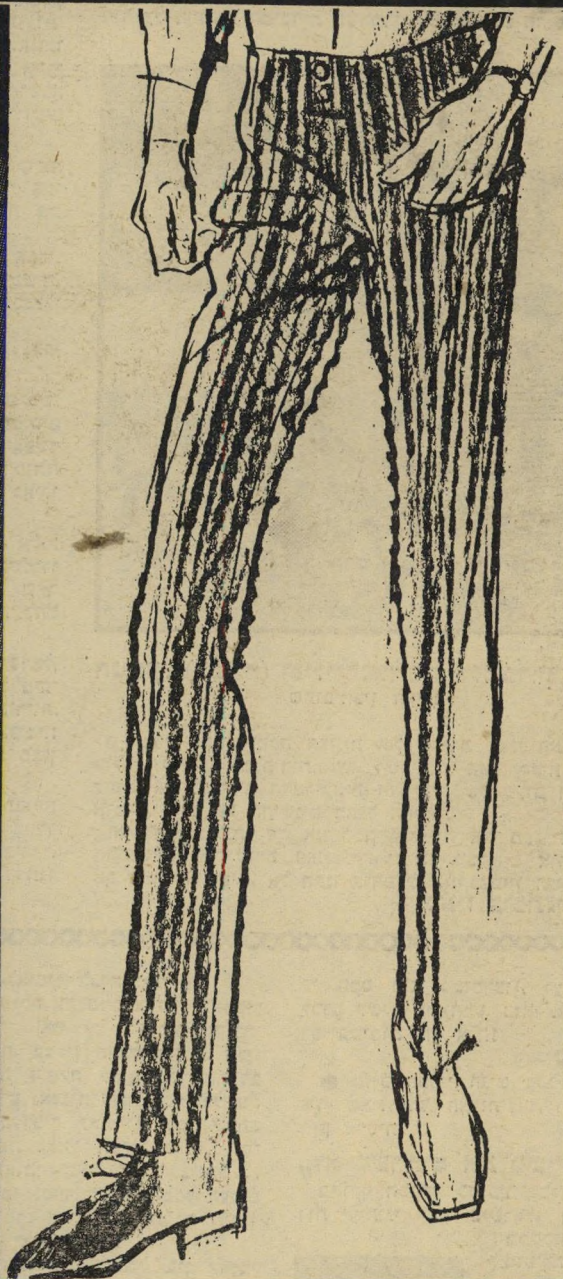
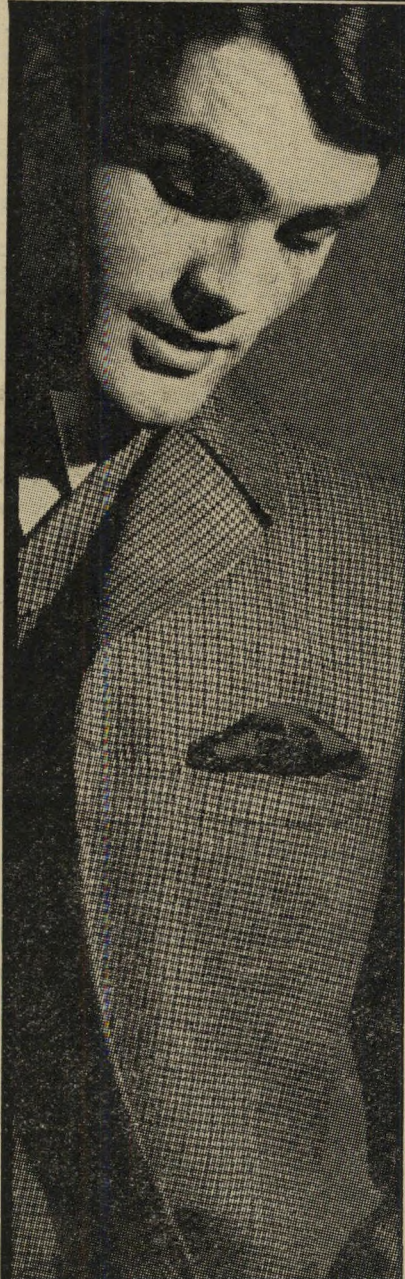
טעות לעולם צודקת

החיפאים יכולים עתה רק להתנחם בכך שקבוצתם היא היחידה שעדיין לא נרצחה בעונה זו. (ידיעות אחרונות 29.12.68)

זכות קדימה במדור זה תינתן למכתביהם של קוראים המצרים את תצלומיהם למכתבים.

א.ב.ג ו'טרילין'

המכנסיים המושלמים לגבר

א.ב.ג. מציע מבחר מכנסיים - עשויים 'טרילין' - אלגנטיים, אופנתיים ובשלל גוונים

א.ב.ג. ו'טרילין' הם שני שמות היוצרים יחד את המכנסיים המשלימים את הלבוש הספורטיבי החורפי לגבר — מכנסיים עם ז'קט או עם אפודה.

הנהלת חשבונות בירושלים

- ★ פקידות כללית — 4 חדשים!
- ★ NATIONAL I.B.M. — חודש!
- ★ כתיבה במכונה — קצרנות — חודש!

ביה"ס "הפקיד", י. פורמן, בצלאל 18, ירושלים

גבר!

האם אתה טבעי באופיך ודוגל באהבה החופשית חסרת הצביעות?

אם כך ואם רצונך להכיר בחורה הדוגלת באותו אידיאל, הצטרף למכון סקנדינה.

לשם קבלת פרטים לפנות בצרף בול לת.ד. 15037, ת"א "סקנדינה"

בעולם

כדור הארץ

סוף
העולם

אלפי מאמרים נכתבו סביב כדור-הארץ לקראת השנה החדשה — כימעט כולם ברוח פכימית. אך הפסימי ביותר נתפרסם בעיתון "יוסא" הלונדוני רבי-היוקרה, אובסרבר: "סעמוני-האזעקה החלו מדגדגים, ולא נו-תר זמן רב.

"גותר לנו פחות מימי דור אחד כדי למנוע את סכנת התפשטותו של הנשק הרצוני, סכנה לביטחוננו שאי-אפשר יהיה עוד להשתלט עליה.

"יתכן שגותרו לנו עוד פחות מימי דור למנוע אלימות גזענית בממדים עולמיים. אם לא נמצא שיטות חדשות לספק בי-מצאות חדשה זו המתקרבת, הרי דפוסיו המדיניים הישנים יתאבנו ויתפרקו. התוצאה תהיה אנארכיה.

"תהיה זאת אנארכיה מפלגתית, העלולה להביא עלינו מצד אחד שואה גרעינית, ומצד שני לאלימות גזענית בקרב האומות. אלימות זו תביא לעלייתם של מיסטר-עריצות אכזר-יים. שיהיה קשה יותר להפילם מכל ערי-צות קודמת."

ואף על פי כן...

בלונדו קיימת התנועה הבינלאומית למען עולם שטוח — אירגון שהוא נורמלי בדיוק כמו התנועה למען ארץ-ישראל השלמה. השבוע, אחרי מיבצע אפולו 8, פירסמה תנועה זו גילוי-דעת. למרות התמונות ש-צולמו על-ידי האסטרונאוטים, היא טוענת כי העולם הוא בהחלט שטוח לגמרי. יתכן מאוד כי הירח הוא עגול, אולם אין כל הוכחה לכך כי זהו גם דינו של העולם. "אומנם, העולם עגול כמו דיסקית, אך אין הוא כדור!" קבע יו"ר התנועה, שמואל שנטון (66), בהודעה לעיתונות.

ארצות-הברית

הדיבוק
הנאצי

כשמושה ("גינגיס") כהן (מתחרז עם חאן), קומיקאי ממדרגה שנייה בתיאטרון אידיש במזרח אירופה, עמד להיירות בקי קצין הס"ס שן באושוויץ, הוא צעק לעבר תליו: "קיש מיר אין תוחאס!" מאז נכנסה בשן רוח הדיבוק של גינגיס כהן, הוא החל מדבר אידיש, לחבב געפיי לטע פיש, ולתמזה מדוע לא גימול, כך, בצורה סימלית, מתאר הסופר רומן גרי, בספרו ריקודו של גינגיס כהן, שהופיע לאחרונה בארצות-הברית, כיצד יכול גם יהודי להפוך לאיש ס"ס.

הכפרות האמריקאית, הנשלטת על-ידי סופרים יהודיים, מרבה לעסוק בנושאים יהודיים. ספרו של גרי, הכתוב בסיגנון אירוני ובהומור מריר, הוא יוצא-דופן בין אלה. בניסיונו להתמודד עם השאלה "האם הגילויים השטניים של הנאציזם היו אפשריים רק אצל הגרמנים?" הוא מוכיח את ספי-רו של דן בן-אמוץ, לזכור ולשכוח.

כמו הרומן של בן-אמוץ, כך גם ספרו של גרי הוא אליגוריה על הרשע והאהבה. רצח לסיפוק מיני. קצין הס"ס שן הוא כיום חוקר-משטרה, הנקרא לחקור את תעלומת הרצח של 22 גברים, שמתו כש-חיוך של אקסטזה על פניהם. מסתבר שהם נדחו אל מותם בידי לילי, גימפומנית גרמ-ניה, שנטשה את בעלה האציל ועברה לחיות עם פלוריאן, רוצח חסר כוח-גברא.

לילי היא סמל התרבות הגרמנית, האמת והיופי המושלמים, שלמענם, לפי האשמת גרי, היו הגרמנים מוכנים להקריב שישה מיליון יהודים. "עליך לזכור", אומר פלור-יאן ללילי, כשהיא מתלוננת על הסכניקה הרועה של אחד ממאהביה, "כשזה נעשה באמצעות אידיאליזם, שום דבר אינו מגעיל. הם הרגו מיליונים באהבת ישו הנוצרי, מיליונים בגלל אהבת גרמניה או צרפת... לא חשוב איזה זרועות הם מבצעים, כי הם רק עושים לך אהבה. כל מה שהם רוצים הוא שתגיעי לסיפוק מיני."

החייל שלי חזר

וכדי להקל עליו ועל כל חבריו שהשתחררו מאז מלחמת ששת הימים (או שישתחררו השנה), מציעה לכם קופת חולים לאומית ביטוח בריאות בתנאים שלא היו דוגמתם: שלושה חודשי ביטוח בריאות חינם, הנחה של ארבעים אחוז בשאר חודשי השנה הראשונה הורי החייל יהנו מתנאי הנחה של עשרים וחמישה אחוזים לאורך השנה.

קופת חולים לאומית היא הגדולה בקופות החולים הבלתי תלויות; אין משלמים בה כל מיסים פרט לדמי ביטוח הבריאות; בחירה חופשית של רופאי-המשפחה הפרטיים ושירות מרפאות; מעבדות ותרופות; זכויות אישפוז וביטוח דמי-מחלה המבטיחים גם לשכירים ולעצמאיים משכורות והכנסותם בתקופת מחלתם ללא הגבלת זמן המחלה.

פרטים בכל הסניפים בארץ—

קופת חולים לעובדים לאומיים

ספורטאי חיל צה"ל

פרטים: א. גלבוס

בעיות ולבטים בחיי המין

מאת
הד"ר מרדכי זידמן

הוצאת רשפים.
להשיג בחנויות
הספרים הגדולות

המנוי —

קיבלת
חשבונך,
נא פרע
אותו בחקדם.

תגע בעם!

ותראה... אין יותר פגמים ופצעים כן! אפשר לגעת סוף סוף ואין בכלל פגמים ופצעים. וכל זה בגלל עדורה. כי עדורה הורג חיידקים עמוק עמוק בתוך העור. עדורה ממריץ את מחזור הדם ומחטא ולכן יהיו לחייד, מצחך וסנטרך ללא פגם ועורך בכללותו יחזור להיות חלק וזך. הלאה עצבות... הודות לעדורה. קרם נוזל 3.65 ל"י. סבון 1.70 ל"י.

adORA

קרם, נוזל וסבון אנטיספטיים

שינוי כתובת —

מנוי המבקש לשנות את כתובתו מתבקש להודיע על-כך שבועיים מראש, על-מנת למנוע עיכוב במשלוח העתון למען החדש

תמרורים

נולד • לאלי לנדאו, כתבו הצבאי של מעריב, ולאשתו **ליאורה כרעמי,** בתו של עובד בן עמי, לשעבר ראש עיריית נתניה וכיום בעל-המניות הראשי של מעריב, ומראשי התנועה למען ארץ-ישראל השלימה — בן שני.

נישאו • בטכס צנוע שנערך בעיר העתיקה בירושלים, **אסתר ארדיטי** (זלינגר), ועובד הרשות ההסתדרותית למען ירושלים, **אליעזר בורנשטיין.** אסתר התפרסמה לראשונה עת זכתה, סמוך למיב צע-סיני, בצליש כאשר הצילה טייס ישראלי ממטוס בוער. במלחמת-ששת-הימים התפרסמה שוב במסירותה בחילוץ הצנחנים ש-לחמו בעיר העתיקה והיתה המועמדת הראשית לתואר „המלאך של הצנחנים“.

נחוג • יום-הולדתו ה-35 של הסופר, המחזאי והעיתונאי **יגאל לב,** שהוציא לכבוד יום-הולדתו את ספר רשימותיו מ-בית-המשפט נצחוננו המר של הצדק, וזכה במתנה מיוחדת במינה: הוצאת הספרים האמריקאית: דאבל דיי רכשה את זכויות ההוצאה באנגלית של סיפרו באלוהים אמא, אני שונא את המלחמה.

נחוג • יום-הולדתו ה-47 של הספר פסור יליד שיקאגו, אשר עלה ארצה ב-1949 ומשמש מאז כפרופסור-מרצה בפקולטת כלכלה ולמדעיה-החברה באוניברסיטה העברית בירושלים — **דן פטנקין.**

נחוג • יום-הולדתו ה-60 של עורך קול העם ואיש מק"י, בני של סוחר פוליטי ושל נשיאת ויצו בעיירת מולדתו, שהוא רופא-עצבים לפי מיקצועו ועיתונאי לפי עי-סוקו — **ד"ר משה סנה.** בפרוץ מל-

סנה

חמת-העולם השנייה שהה סנה בלונדון בשליחות ציונית, מ-שם חזר לחרשה כדי להתייצב לשרות בצבא פולין, בה היה קצין-מילואים בדרגת סרן. כעבור שנה עלה ארצה, הפך תוך זמן קצר לראש-המטה-הארצי של ההגנה, ועיברת לרגל מאורע זה את שמו מ-קליינבוים לסנה. כי-

שהבריטים ביקשו לעצרו, נמלט לפאריס והתפטר מהנהלת הסוכנות, כשזאת גילתה סימני כניעה לבריטים. לאחר מכן הפך סנה, הציוני-כללי, לאיש מפ"ם, כאשר היא גינתה את משפטי-פראג ועלילת-הרופאים, ה-קים את סיעת-השמאל העצמאית ועבר עימה למק"י.

נחוג • יום-הולדתו ה-83 של ראש עיריית רמת-גן כיום היוחסדה ב-1926 — **אברהם קריניצי.** קריניצי, יליד גרודנה, שעלה ארצה בגיל 19, ועבר את כל ה-גילגולים של עולה לארץ במיסגרת ה-הגנה ופעולות-המגן, היה גם איש-אגרוף ידוע. עסק במקביל גם במיקצוע הנגר, רות, תחילה כפועל, אחר כבעל המפעל המכני הראשון בארץ להיטים ביפו. אחרי כמה שנים העביר קריניצי את מפעלו לנחלת-גנים, והוא עצמו עבר להשתקע בשכונת עיר-גנים שליד תל-אביב. באותה שנה קיבלה השכונה מעמד של מועצה מקומית ורמת-גן והוא נבחר לראשה, תפקיד בו הוא מכ-הן עד היום.

קריניצי

נחוג • בפורטוריקו, יום-הולדתו ה-93 של הצליסט המפורסם ביותר בעולם — **פאבלו קאזלס.** את יום-הולדתו חגג קאזלס בביתו, בחברת אשתו בת ה-32, ש-הצהירה: „המאסטרו עדיין אקטיבי“.

נפט • בירושלים, בגיל 79, **שלמה גינוסר,** בנו של הסופר אחד העם, ששמו האמיתי היה גינצבורג. גינוסר, יליד אודיסה, שעבר ללונדון ב-1921, השתתף בהכנות ל-ייסוד האוניברסיטה העברית בירושלים ושימש, לאחר ייסודה, כאדמיניסטרטור ראשי משנת 1925 עד 1937. אחרי הקמת המדינה שירת גינוסר שנתיים כציר ישראל באיסלנד, ובשובו משם מילא תפקידים שונים בחדר-הנאמנים של האוניברסיטה, וב-אחרונה אף נבחר לסגן היו"ר שלה.

בשבועה...

ובשעות הכנאי...

פרסום דב דובק

תמיד דובק פילטר
תאיר טובה - תאיר אהנה

הסובייטים הגישו אולטימטום ★ ניכסון הודיע שיפסיק את המגבית ★

מצרים מצפה למיטרייה אווירית לפלישה לסני ★ הפלסטינים הודיעו: נתמרד

שלום כהן

התעלה, עזה, המונים מריעים, המונים מכו

עבדאלנאצר נתן להודעתו להשיג את שלה, ואחר כך הוסיף, בחיך רחב: "ייתכן שלא יהיה צורך לתת את הפקודה. ייתכן שהודו סאם יעשה זאת בשבילנו..." כל הנוכחים פרצו בצחוק.

אולטימטום ממוסקבה ★

יכפון נכנס בצעדים מהירים לחדר המצב. המומחים שלו כבר חיכו לו. "שלום, שלום," פזר סביבו, והושיט תוך כדי הלכיה את ידו אל המזכיר שהחזיק נייר צהוב. ההודעה הרוסית המתורגמת.

הוא נעצר רק לשנייה, כדי למקד את מבטו על השורה הראשונה, ותוך כדי צעידה לעבר כיסאו, בצד ימין של השולחן, העיף מבט מהיר על התוכן. כאשר הגיע למושבו כבר ידע שמותר לנשום לרוחה. הוא הניח את הגיר הצהוב על גבי ערימת המיסמכים שעל השולחן, התיישב בנחת וניגש לקרוא את ההודעה הרוסית בקפידה, לאט. הוא רצה לראות גם מה שכתוב מאחורי כל מילה. לפני כל אחד מחמשת המסובים היה מר נח נייר צהוב — העתק ההודעה הרוסית.

ממשלת ישראל החליטה שהיא בתיענה. היא תטמון את ראשה בחול — והעולם לא יראה אותה. אבל העולם ראה אותה היטב. הוא ראה את המצב המחמיר לאורך גבולות הפסקת-האש, את התגברות פעולות המחתרות הפלסטיניות, את התפשטות המלחמה אל מעבר לגבולות המדינה. והוא שאל את עצמו: האם תסבך המלחמה הישראלית-ערבית גם את המעצמות הגדולות, התומכות בשני המחנות? האם עלולה לפרוץ מלחמה גרעינית במרחב? וכאשר הגיע העולם למסקנה, כי סכנה זו אומנם קיימת, החלו הגדולים מדברים על כפיית הסדר על שני המחנות. לא להכות עד שהישראלים והערבים יעשו — או לא יעשו — שלום. אלא להכתיב להם את תנאי השלום. וזה יכול לקרות כך:

מאת שלום כהן

ריאותיו עשן, כיבה את הסיגרטה בתנועה החלטית, והכריז: "מוסקבה הודיעה לנו הבוקר שהיא עומדת להגיש את האולטימטום תוך 24 שעות. אם לא יתקבל —" והוא פנה לשר המלחמה — "תוכל לתת את הפקודה." ההודעה חישמלה את הקאבינט המצומצם. תוכניות מופשטות, שריחטו במשך חודשים ארוכים באחיר, לבשו לפתע צורות מוחשיות: מטוסים, תפרוצצויות, חרדת-אורחים,

האח מחמוד דיווח לנו על הקשיים ש" הוא נתקל בהם ברציפות במוסקבה. הרוסים אוהבים אותנו, אבל הם אוהבים יותר את רוסיה." הוא השתק לרגע ארוך, ביקש סיגוריה משר ההסברה שישיב מולו. איש לא העיר לו הפעם שרופאיו אסרו עליו לעשן. הם הבינו שבמתח הנפשי העצום בו הוא שרוי אין משמעות יתירה להוראות הרופאים. נשיא מצרים שאף פעמיים-שלוש מלוא

ה קן האדום בבית הלבן נייער לתחיה. האותיות הקיריליות הוטבעו זו אחר זו על הגיר הצהוב. "תודיעו לנשיא," אמר ה" קצין התורן, "מוסקבה מעבירה." בפעם הראשונה מאז נכנס ריצ'ארד ניקסון לתפקידו היה לקרמלין משהו חשוב די הר צורך כדי להשתמש בקו הישיר אל הבית הלבן. משהו שיש לסקול לפיו — כדי למ נוע שואה אטומית לשתי מעצמות-העל. הושיא קרא ליועצו הנרי קסינג'ר, ביקש ממנו לזמן ישיבה של "קבוצת הנשיא", שתתכנס בחדר המצב בעוד 30 דקות. ולעצ" מו אמר דיק: "מה לכל הרוחות עש עכ שיו הישראלים והערבים האלה?" כי היה ברור לגמרי: המשבר החדש — ואלוהים יודע איזה סוג משבר קפץ הפעם — יכול להיות קשור רק במזרח התיכון.

בוהליקופטר מצפת ★

ב תל-אביב היתה השעה 11 בלילה. ליד שולחן הישיבות, בלישכת ראש-הממשלה, ישבו כבר מרבית חברי הממשלה. הם נראו עייסים, אחזים מהם דיברו בקול צרור. נעדרה גם נימת הידידות ההפגנתית הקלילה, שעסקנים יודעים תמיד להחזיר לדבריהם.

אותות מערכת-הבחירות הנמרצת ניכרו על פניהם ובמתיחות ששררה ביניהם. הם ידעו, כי מעבר לנאומי-הבחירות ניבטה עתה בפניהם ההכרעה בה"א הידיעה. באסיפות הפומביות, ובשידורי-הטלוויזיה המוקצבים, דיברו עליה ברמזים, כעל אפשרות רחוקה — או אסילו כעל בלתי-אפשרית. והנה, הערב, היתה המיפלט מונחת על שולחן הדיונים, והביטה להם ישר בעיניהם. היא אפילו לא היתה רשומה על סדר-היום בשמה הנכון. מזכיר הממשלה רק הודיע שידונו בוד"ח שר החוץ. אבל כולם ידעו, שהנשוא הוא: ה ס ד ר כ ס ו י.

ולא אי-פעם בעתיד הרחוק, כי אם מייד. אחרון השרים נכנס לחדר, אמר שלום חסוף והתיישב. הוא הגיע בהליקופטר של חיל-האוויר ישר מאסיפת-עם בצפת.

הפקודה הכל"י ★

ס ידי אליראים, "פתח שר המלחמה" מה, "אדוני הנשיא, הגענו בדיוק ל נקודת-הגבול. אנחנו למעשה נתונים כבר במלחמה בכל מובן המילה. חלפו כל שלבי הביניים. הפקודה הבאה יכולה להיות רק הכל"י! תן את ההוראה — והפקודה תצא תוך עשר דקות לכל היחידות. אבל אדוני יודע מה התנאי המוקדם לכך. האם תנאי זה הובטח?"

עבדאלנאצר נתן לכולם להמתין בדומייה לתשובתו. כשדיבר עשה זאת בקול עמוק במיוחד. "אחואני," אמר, "אחי, אנחנו מחכים כבר יותר משנתיים. אני יודע שאיש מהיושבים כאן לא חזר לעצמו — בחלומם הנורא ביותר — שהישראלים יישארו על התעלה יותר משנתיים. אנחנו כולנו יודעים איך בני מצרים שואפים לנקמה. אני יודע שכל יום — כל רגע — העובר מבלי ש תבוא המכה הנוקמת, מערער את סמכות ההנהגה הלאומית בעיני ההמונים. אבל לסחות אתם יודעים עד כמה הדבר אינו יכול להיות חריצדי. הפקודה, הכל"י! איננה יכולה להיות סוף-פסק. חייבות לבוא פקודות אחרות, אל צבאות אחרים, במקור מות אחרים. ועליהן אין לנו שליטה.

מיתקפת השלום האמריקאית-הסובייטית

(המשך מעמוד 9)

הם כבר ידעו בעליפה את תוכנה, חיכו רק שהנשיא יסיים את העיון הקפדני. הוא הת' רכו על הקטע העיקרי בהודעה, נטל עיפרון אדום ומתח קו מתחת למילים: נוכח העקשנות של ישראל לא ליטוש את מגמותיה האמפריאליסטיות, שוב לא נוכח למנוע מהעם המצרי להשתמש בכוח כדי לממש את זכויותיו הצודקות. במיקרה של חידוש המאבק המזויין תיאלץ ברית המועצות לכבד את התחייבותיה, לפי חוזה ההגנה המשותף עם הקהילה הערבית המ' אוחזת. ממשלת ברית המועצות מציעה ל' נשיא ארצות הברית להבהיר לממשלת ישראל את חזרתה הצבא, ולדרוש מנה היע' נות חיוביות לתוכנית הנסיגה חז' 48 שעות. ממשלת ברית המועצות פונה אל נשיא אר' צות הברית לראות בפעולה אפשרית הפעלה של זכות ההגנה העצמית של העם המצרי, שאינה מכוננת לפניה טריטוריאלית במדי' נתיישראל גופא. על כן מודיעה ממשלת ברית המועצות, כי אינה רואה מקום להת' ערבות כוחותיה המזוינים או האחרים של ארצות הברית, במיקרה של מאבק מזויין באזור המזרח התיכון. ...

גו'? שאל ניכסון, כשגמר לצייר את הקחים האדומים.

דהגוג הנייטראלי

דיון המכריע נפתח עלידי שר החוץ, אבא אבן. הוא ידחה על פגישתו עם שגריר צרפת, לפני שעה קלה. "השגריר ביקש להביא לידעת ממשלת ישראל, כי הנשיא דהגול רואה כפיתרון ה' מוצע צעד חיוני לשלום העולם כולו. עצם ההידברות פה אחד של ארבע המעצמות פותחת תקופה חדשה ביחסי העמים והמדי' נות. הנשיא סבור, ששכירת החלוקה הבינ' גושת, ויצירת סדרים עליון מאוחד, שיש בכוחו ליישב הסדרים צודקים לבעיות איו' ריות, הוא גם ערובה לכך שהסדרים הללו יכובדו עלידי הצדדים.

הנשיא מבקש להבהיר לממשלת ישראל, שהוא מבין להחלטתו של העם היהודי, והוא שותף לשאיפת השיגוש של מדינת ישראל, אליה הוא רוחש ידידות אמיתית. אולם הוא שולל את ההישענות על שימוש חיצוני בכוח, ורואה בשימוש מסוג זה איום על הסדר התקין בעולם, העלול לסכן את ה' מעצמות במלחמה גרעינית. הוא מייצג לנו, בכל לשון של צעה, לקבל את ההסדר המי'

העיקרון

מדינת ישראל מצד אחד, ומצרים ו' ירדן מצד שני, מקבלות על עצמן את ההתחייבות להגן, שנקבעו בהתקשרו' עם ארבע המעצמות, מתוך דאגה לשלו' מס של עמי האזור, ושל העולם.

השיטה

היאסקלאציה הדרגתית, כשביצועו של שלב אחד מהווה הקדמה לערובה לביו' עו של השלב הבא.

הצעדים

● צבא ישראל יסוג למרחק 15 קילוי' מסרים מן הגדה המזרחית של תעלת סואץ. בשאר העמדות בחזית המצרית ישראלית לא יבוא שינוי, עד לאחר ב' צוע הצעד המצרי הראשון המחוייב על ידי הסדר זה. דהיינו: פתיחת התעלה, והכרזה על זכותה של ישראל להעביר אוניות ומיטענים דרך התעלה.

● צבא ישראל יסוג מכל שטח הג' דח המזרחית של ירדן, לקו הגבול של ה' ביוני 1967, פרט לשני אזורים: אזור מינור לטרון, וירושלים המזרחית.

צע ואת הערובה של ארבע המעצמות. "אני מצטט מדברי השגריר, כפי שהוא ציטט את דברי הנשיא דהגול: יהיה עם ישראל גם עתה עם סגולה, וכפי שידע לתח' לאנושות את עיקרי המונותאיזם ידע להר' ארת לאנושות גם את הדרך שתוצאה מסכנת הכלייה הגרעינית' סימתי את הציטוט. "תודה לאל" הפטיר יגאל אלון.

● ברצוני להוסיף, המשיך אבן, "שהנשיא דהגול רואה את עצמו ואת צרפת בתפקיד בעל-החסות על אזורנו, והוא מוכן להר' חיקלכת כדי להבטיח הגשמת חוונו. הוא

קרהחיות היבשה, שממערבה מצטופפים כל הסימנים הצבעוניים, המראים את ריכוזי השריון, החי'ר החיל-האווירי. קר'חיות יבשה — אבל לא אחירי. קצי' ני המטכ"ל המצרי התכוננו בפעם המאה ואחת במפה, משזורים בפעם המאה ואחת את פרטי התוכניות המיבצעיות שלהם. מב' טיהם קפצו מזרחה ודרומה. אל נקודה מרו' בעת גדולה, בלב ליבה של ישראל, במרכז של כוריעכביש: באר-שבע. המטרה המרוח' קת ביותר שטייסי חיל-האוויר המצרי היר' שו לעצמם להפציץ, במלחמה המזורה שאין

שהוא סוציאליסט שלא התפלל לאללה מזה עשר שנים. בטרקלין של בניין ראש-הממשלה קיבלו את השגריר בחיכים ובלחיצות-הידיים ה' רגילות. ושוב אמר השגריר לעצמו: "הם אינם יכולים להחליט מה הם בדיוק. לבביים כמונו, או קרירים כמו בני-המערב." קוסיגין קם לקראת השגריר, כאשר זה נכנס לחדרו. היו שם גם שר החוץ גרומיקו, ומזכיר המפלגה ברו'נייב. כל הצמרת. הפעם לא שאלו אפילו מה שלום הראיס. ניגשו ישר לעניין. גרומיקו הושיט לשגריר

Au
A. Sec
l'inform
Allain
Grand.

Le Monde

Rédaction, Administration: 5, r. des Italiens, Paris-IX. — Directeur: Hubert BEUVE-MÉRY

0,50 F

Alger, 0,50 F; Maroc, 0,50 F; Tunisie, 0,50 F; Allemagne, 0,50 F; Autriche, 0,50 F; Belgique, 0,50 F; Danemark, 0,50 F; Espagne, 0,50 F; France, 0,50 F; Grèce, 0,50 F; Italie, 0,50 F; Luxembourg, 0,50 F; Norvège, 0,50 F; Pays-Bas, 0,50 F; Portugal, 0,50 F; Suède, 0,50 F; Suisse, 0,50 F; USA, 0,50 F; Yougoslavie, 0,50 F.

Tarif des abonnements page 5

C.C.P. PARIS N° 4207-23
TELEPARIS N° 65572
Ad. 164gr. — JOURMONDE-PARIS
Tél.: PRO. (770) 91-29

CRISE ENTRE ISRAËL ET LES PAYS ARABES

« Les grandes puissances ont les moyens »

de mettre en œuvre une solution

déclare le général de Gaulle

Dans son allocution du 31 décembre, le général de Gaulle a accordé un développement plus large qu'aucune fois les autres chefs d'Etat à ce qu'il a appelé "l'issue internationale du drame du Moyen-Orient".

« Issue de la France a-t-il précisé, mais qu'il faut absolument mettre en œuvre ce dont les grandes puissances ont les moyens — par l'éva-

cuation des territoires conquis par la force, la garantie accordée à chaque camp quant à ses justes frontières et à sa sécurité, la liberté de navigation attribuée partout et à tous, enfin un sort acceptable assuré aux réfugiés.

On a notamment remarqué l'allusion d'une part aux justes frontières, et d'autre part au sort des réfugiés.

טקסט ארוך מודפס ברוסית, ומצורף אליו — תרגום אנגלי. היה זה העתק ההודעה שנשלחה לניכסון.

המצרי קרא את התוכן, העיף מבט בשי' לזושת מאחוריו, חזר וקרא את המיסמך שנית. "ובכן", שאל לבסוף, "יש תשובה?"

רוצים או-קיי שקט

יו' ארלס יוסט היה הראשון שנטל את רשות-הדיבור. לשיבות של "קבוצת הנשיא" לא היה נוהג סורמאלי של בקשת רשות-הדיבור מזו'ר. כל אחד אמר את אשר על ליבו, מתוך הנחה שהנשיא יקשיב לכולם, ישאל שאלות-הבהרה — ולבסוף יחליט.

יוסט, שגריר ארצות-הברית באומות-המ' אוחזות, נחשב למומחה לענייני המזרח ה' תיכון. "אני רוצה רק להעיר שהדבר החד' מור ביותר — או העלול להיות החמור ביותר — איננו באיגרת הוואת", פתח. "הקרמלין אינו אומר מה יעשה את תבוא התערבות שלנו."

קסיינגר הניד את ראשו לאות הסכמה. "אהא", הוסיף, לשם הדגשה. יוסט המשיך: "אני חושב שהמיסמך הזה נועד לפיסיפייט את הצורכות חוץ ולהסדיר ממש". והוא חזר בקצרה על חוכן הנניר שהוא הכין במיוחד בשביל הנשיא, לפני למעלה משלושה שבועות:

"לרוסיס לא כדאי להסתכן ממש בשביל המזרח התיכון. הם אינם צריכים את הנפט. הם אינם מעוניינים בעימות צבאי כמזרח התיכון, לכן גם אינם זקוקים לבסיסים ב' מצרים. הם רק רוצים עמדות-תימרון לאי' גוף הברית האטלנטית. הסטטוס-קו לא מס' ריע להם, אבל הוא מסכן את המישטר במצ' רים, והם זקוקים למישטר במצרים.

"נסיגה ישראלית היא עכשיו חיונית. אני חושב שהמחיר שהם מוכנים לשלם הוא הונו."

שרהחוף ויליאם רוג'רס התערב: "בעצם, מה שהם רוצים זה אוקיי שקט שלנו, והם נותנים לנו פתח להציג את זה כהצלת העולם משואה גרעינית."

"אהא", אמר קסיינגר, "יש כאן פתח רחב כמו שער של מתנן. נכריז שלא נגשה פגיעה בתחומי ישראל עצמה. גבולות ה' בינוי, או משהו. הוראה לצי השישי להתערב במיקרה של חזירה לתחום ישראל ממש". ניכסון פנה ליו'ר המטה המשותף של ראשי המטות: "אתה חושב שהישראלים י'לחמו?"

"באולטימטום של 48 שעות — כן."

קאהיר תצטרף לוותר ו'

רומיקו הושיט לשגריר המצרי מיס' מן שני קצר יותר, כתוב באנגלית, ללא תרגום רוסי. תשובת נשיא ארצות-הברית. ניכסון הודיע לקוסיגין: "במצב העדין, שהתהנה במשך תרופה ארוכה, אין לדבר על אולטימטום של 48 שעות. על כל לא תקבל ממשלת ארצות-הברית את ההנחות שבוודותכם. בהיותנו שותפים לדאגתכם ל' שלום העולם, ולמצאת פתרון צודק, אנו סבורים כי יש להימנע מצעד נחסו וחד' צודי."

קוסיגין חיכה עד שהשגריר סיים את קרי' את האיגרת. "הם מערערים רק על אורך

הכותרת של לה'מונד הפאריסאי, על ההסכם המרובע. דהגול מכריז: "למעצמות יש האמצעים להוציא לפועל פיתרון."

קוראים לה מלחמה אלא "הפרות הסכם הפסקת-האש". ובין התעלה לבאר-שבע — הסימנים ה' כחולים והאדומים. בסיסי הכוח הישראלי, שעליו יהיה צורך להתגבר, כאשר תינתן הפקודה "הכל!". ושוב, גם ברגע אחרון זה, צף ההיריחור: האומנם תיתן הפקודה? האומנם תתרום המיטרייה האווירית הסובייטית מעל למרחב סיני, וינעו יחידות הפלישה המוכנות על חוף מפרץ סואץ? או שמא תחזור 1957 על עצמה: הישראלים יסוגו מאחורי קו דק של קסדות כחולות, והצבא המצרי ישוב לעמדותיו בלי קרב?

"הלחאי שתלאביב תדחה את האולטי' מטום", סינן בין שינוי מסקד כוחות היב' שה, "גרה מה היא יכולה לעשות בלי חיל-אוויר..."

והוא פנה אל הגנרלים שישבו סביבו: "רבותי, שעת השיין תיקבע עלידי הנשיא. הווארה..."

הגנרלים כבר שמעו את הדיבורים הא' לה עשרות פעמים בעבר. הדבר היחיד ש' הם רצו עכשיו לשמוע היה: מתיו

פגישה בקרמלין

מכונת שחורה ארוכה פנתה שמא' לה. לכיוון הכיכר האדומה. כרגיל היו פזורים על פני הרחבה המרוצפת הענקית קבוצות קטנות של חיירים, שהצטלמו לרגלי חומות הקרמלין. מפסח המאוולילאום של לנין ועד לקצה הרחבה, מול כיכר גורקי, התמשך התור הקבוע של בני כל הגילים, הצבעים והאומות המבקשים לחלוף על פני הגוף הצנום ההנוט.

השגריר הקהיליה הערבית המאוחדת במוס' קבה הורה לנהגו: "לשער השני", והמכר' גית הרשמית הלפה על פני כליבו גום הענקי, מבלי לסטות ימינה, אל השער ה' ראשי של מיבצר הקרמלין. מימין התנושאו צריחי-הבצלים של כוסיית באולילוס הקדוש. מאחורי הכנסייה פנתה המכונת ימינה, ל' עבר נהר מוסקבה השליו. היא נעצרה ליד השער הצדדי של הקרמלין. קצין המישמר ניגש למכונת, העיף מבט קפדני פנימה, ודלתות הברזל הירוקות נפתחו. השגריר העיף מבט על הכביש הישר העולה בין מידשאות מוריקות, ומעברו אל הבניין המ' רובע הצמוד לחומת-הלבנים. ביטס אלנה אירחטמן אל-רחיס', מילמל לעצמו, למרות

רעיון דה-גול

מרגיש, כי בתפקידו החדש יהיה נייטראלי אוהד לגבינו. "כבר התנסינו עם צרפת ככת-ברית וכאר' ייבת", העיר דיון. "זה הספיק לי. אני מחזר על הנייטראליות של דה-גול."

"רבותי", התערב ראש-הממשלה לוי אשי' כול, "כל זה אינו העיקר. העיקר הוא מה שעולה ואשינגטון לבמור עם מוסקבה. וזה מה ש...". והדיון המכריע החל.

הפצצת באר-שבע

רמסך הכבד, שהסתיר את מפת סיני וישראל, הוסט. העין התעכבה מאליה על הפס הכחול, קרוב מאוד לבית: התעלה.

וזאת התוכנית כפי שסוכמה במגעי יוסט-גרומיקו

ממלכת ירדן תחתום על התחייבות לא להכניס כוחות צבא אל תוך השטחים המפונים, ממערב לירדן. תובסח גישה חופשית לאזרחי כל המדינות אל ירוש' לים המזרחית, מן הצד הערבי. בתוך שטח הר הבית תחזיק ירדן יחידת' מישמר, אשר תובסח לה גישה חופשית מן האזור הערבי ואליו.

● צבא ישראל ייסוג אל גבולות ה' ביוני, בחזית המצרית, ביום בו תממש ישראל את זכותה-המעבר לאוניותיה ב' תעלת-סואץ. כל השטח המפונה יוכרז כשטח מפורז, ואסור יהיה לשריון מצרי לחצות את התעלה מזרחה.

● מצרים ירדן יפרסמו הודעה חד' צדדית על הפסקת מצב הלוחמות בין לבין ישראל. ישראל תפרסם במקביל הודעה חד' צדדית על כוונותה לשקם מספר פליטים פלסטיניים ולפצות את יתר הפליטים על רכוש שאבד. ארבע המעצמות יעמידו קרן מיוחדת לכך ו' יקלטו כל פליט המעוניין לחג'ר לשטחן.

● רמת הגולן תשמש נושא לחסכם מיוחד עם הסוריס.

האולכימטום. חושבים שצריכים יותר מ-48 שעות כדי ללחוץ על הישראלים.
המצרי השתדל לשמור על קור-רוחו. הוא ידע שלמעשה נסלה ההכרעה — לטובת מצרים. ארצות-הברית מבקשת רק שהות כדי להפעיל את לחצה על תלאיב. אבל לרר סים אמר: "ממשלתי הבהירה לי, שלא תוכל לשבת לאורך זמן בחיבוקידיים. המצב הפנימי עלול להידרדר. הכוחות המזוינים דרוכים לפעולה."

שלושת הרוסים השיבו במנוד ראש. כן, הם מבינים. הם גם מבינים שלקאהיר אין ברירה, והיא תצטרך לחכות עד שהם יגיעו לידי סיכום. אפשר להמתין עוד קצת לאמריקאים. אבל בינתיים צריכים להרגיע קצת את המצרים. שלא יגזימו עם קריאות-המלחמה שלהם. שיכינו את דעת-הקהל שלהם להסדר, לחיתורים...

"גוספורין אמבאסדור", פתח ברונייב, "יש להבהיר לממשלת הקהילייה הערבית המאוחדת ולעמה, כי לא בנקל שוקלת ממשלת ברית-המועצות עימות הרה-אסון לאנור שות כולה. אנו עושים זאת מתוך כיבוד זכויות האומות — כל האומות — לחיות בשלום ובחופש משיעבור אימפריאליסטי."

"כמו ממשלת הקהילייה הערבית המאוחדת וכל העמים שוחרריהם, סבורה ממשלת ברית-המועצות, כי יש מחיר סביר אשר מותר לשלמו למען השלום והרוקיום בשלום. ברור לחלוטין, שגם אם תהיה תשובה של ממשלת ארצות-הברית חיובית, יהיה צורך במתן ערובות מספיקות, ובצער דים ממשיים כתמורה."

השגריר נד בראשו. כן, כן, ברור. זה לא ניצחון מצרי בלי-תנאי. יצטרכו לתת לישראלים כמה דברים. מעבר בסואץ. פירוז סיני.

"גוספורין אמבאסדור", הזהיר שר החוץ גרומיקו, בקולו החמוץ, "אין שום דבר בטוח. ייתכן שתאלצו לחתום. ייתכן שההסדר ייכפה רק בצורת הפסקת-אש חדשה, או שביתת-נשק חדשה."

"אעביר זאת לממשלתי, השיב המצרי."

האם זה אסון?

ההתחלת הדיון של ממשלת-ישראל חלשו היונים. "אנחנו בנינו, כמו ידינו, מיסלצת ששמה הסדר כפוי", פתח אחד מהם. "בגלל מחול-השדים וההתחרות על תואר הקיצוניות, דחפנו את דעת-הקהל להאמין, כי כל פיתרון שאינו משאיר בידינו את כל השטחים המוחזקים, וגם מא' לץ את מדינות ערב לחתום על חוזה

הקדמלין

הצמרת הסובייטית — קוסיגין, פודגורני וברז'נייב — שסיכמה את ההסכם עם ויטג'סון, לפיו ילחצו הרוסים על מצרים.

שלום — פירושו תבוסה וסכנה לקיומנו. ולא הוא. במקום לצאת מנקודת-ראות של הארץ המבוטחת בנת"ך, נצא מנקודת-ראות של ה-5 ביוני, או לא חשבנו על כיבושים. היינו חרדים לעצם קיומה של המדינה.

התקדים של 1957

כפי שמד נלגד עיניהם של חברי ממשלת-ישראל בעיקבות הלחץ המשותף של אל: צה"ל מפנה את שארם אל-שייך, בעיקבות הלחץ המשותף של

רצינו רק שיניחו לנו לחיות בשלום, בתוך גבולותינו.

"כיום מציעים לנו יתרונות אשר לא חלמנו עליהם ב-4 ביוני. מה אנחנו צריכים בסני, אם לא להבטיח את המעבר החופשי בפרוז הגדה. ירושלים תישאר שלנו — עם מעמד מיוחד לחוסין ולנוצרים. לטרון תישאר שלנו. והערבים יכירו על ביטול הלוחמה. זה אסון? אני שואל אתכם — האם לזה נקרא אסון? האם זה לא עדיף על עוד מלחמה, ועוד מוקש, ועוד הפצצה? או

הבית הלבן

פאט וריצ'רד ניוטון, דיירי החודשים של הבית הלבן, שנים בישרו מדיניות חדשה כלפי ישראל והמזרח-התיכון.

מה יש אם לא נשכ ליד שולחן אחד ו נחתום על חוזה שלום רשמי?"

הנציים שתקו. חיכו שעוד אחד מראשי היונים יאמר את שלו: "בואו נבחן את ההצעה עצד-עצד. הם דורשים קודם כל נסיגה של 15 קילומטרים לאורך התעלה. או ניוטון 15 קילומטרים — ונראה אם הם משלמים את המחיר. נחכה שיפנו את התעלה, ונראה אם יתנו להעביר אוניות שלנו. הייתי אפילו שולח משחתת של חיל-הים, מחיפה לאילת. אם זה יעבור — האם זה רע? האם זה לא יהיה הסימן הטוב ביותר שמשהו יסודי השתנה באזורנו? האם זאת לא תהיה ערובה מספקת שיתר ההתחייבויות, המוצעות בהסדר — יקויימו אף הן? ב-57 בגוריון נתן הוראה לסגת ובלי שום ערבויות. הפעם מציעים לנו הסדר ממשי — צעד ראשון לקראת שלום!"

שר שלישי, שכולם הכירו בו כבעל-ידע בעניינים ערביים, הירר בקול רם: "חבל שלא ידענו לנצל את השנתיים האלה בש' ביל להגיע להסכם ישיר עם הפלסטינאים. מצבנו היה שונה לגמרי היום... אולי עוד ניתן לעשות משהו בכיוון זה, לשכנע את האמריקאים שימתינו להבהרת העמדה של חוסין להצעה כזו?"

אבל הוא עצמו ידע שזה מאוחר מדי.

אייזנהאור והרוסים, לאחר מיבע-סיני. בתמונה נראים חיילים ישראליים כשהם מעלים באש ציוד שלא ניתן לפנותו לפני נסיגת כוחות צבא הגנה לישראל, לבל יפול בידי חיליי האויב.

תשלח להם אתה פאנטומים. תראה שהם ירוצו מהר אליך."

"הה! והדמוקראטים כאן יקלפו את עוריי! היהודים ייללו שרוצחים אותם! יצלבנו אותי בטיימס סקויר!"

"אייק עשה להם אותו דבר ב-56 ושום דבר לא קרה לו. נבחר בלי בעיות. סוף סוף הלובי היהודי לא כליך חוק. ואתה פועל רק כדי למנוע מלחמה אטומית." "נראה, נראה", סיים ניוטון את השיחה, וחזר לחיקיו.

הפלסטינים יחסו את חוטיין

וי אשכנז ביקש להפסיק לרגע את מהלך הוויכוח, כדי למסור אינפורמציה רמזאנית:

"קבלתי היום חוות-דעת מהיועץ לענייני הערבים. ביקשתי ממנו לחקור את יחס ערביי השטחים להסדר המוצע. הדו"ח שלו מחייב מחשבה רצינית ביותר. רבותי.

"כימעט כל הנכבדים שעימם דיבר אינם מתלהבים מהחזרת השטחים לחוסין. כנעאן אמר לו שגם אם ייסוג צה"ל, לא ישובו היחסים בין שתי הגדות לקדמותם. ג'עבריה הדויע שהוא לא ירשה אפילו לכוותה משטרה מעבר-הירדן להיכנס להר חברון.

"מקורות מודיעין סבורים, שאם תוותר הגדה לירדן עלולה לפרוץ הפיכה נגד המלך, בשתי הגדות. ההערכה היא שאירגוני הסיור ישתלטו על הממלכה. כוחם עולה על זה של חטיבות הבדואים. חסר להם גשק כבד, ויש להניח שחיל-האוויר הירדני יפעל נגדם. אבל ההערכה היא שהם יצליחו לחסל את המלך או להכריז אותו לברות. זה ישים קץ למישור המלכני. אין מניחים שסעודיה תתערב לצד המלך. עמדת הצבא העיראקי תהיה נייטרלית לכל היותר. סביר שתהיה לטובת אירגוני-הסיור."

ראש-הממשלה הפסיק את קריאת הדו"ח שבידו. הוא הסיר את משקפיו, הניח אותם על השולחן לפניו, שיפסף את עיניו והמשיך בקול רפה:

"אנחנו נעמוד מהר מאוד בסני עובדה חדשה ששמה פלסטיין, תחת הנהגה קיצרנית."

הוא הביט סביבו בעיניו קצרות-הראייה, הרכיב שוב את משקפיו והמשיך: "במילכיל השיקולים שלנו, אבקש מהחברים להתייחס גם לשאלה של היחסים בין ישראל לבין פלסטיין כזאת."

אלון: יש להניח שהמדינות הערביות ימשיכו לתמוך בחבלנים, כפי שעשו לפני כן. אפילו מצרים — גם אם יונהג ההסדר הכפוי בינה לבינינו — תיאליץ לתמוך במדינה הפלסטינית, במלחמתה בנו.

בני: אפשרות זו רק מחזקת את הצורך לעמוד איתן מול כל לחץ. הוויתור הראשון למעצמות יגרור אחריו ויתורים נוספים. ואם נסוגים מחברון — מדוע לא ידרשו מאיתנו שניסוג גם מטבריה ומבאר-שבע? כרמל: לא נוכל אפילו לטעון נגד המדינה הפלסטינית שהיא מפרה את תנאי ההסדר (המשך בעמוד 28)

זמן התימרוגים חלף. הגיעה שעת ההכרעה: לקבל את ההסדר הכפוי, כדרישת מוסקבה ואשינגטון — או ללחום.

הפסקת חוגבית

האור דלק עד שעה מאוחרת בלישבת הפרטית של הנשיא. מדי פעם הגיש לו מזכירו ספל קפה נוסף, והוא היה רק מרים את ראשו מהתיקים שלפניו כדי לומר לו תודה. בשתיים לפנות בוקר נכנסה אשתו. ניכסון הניח את המיטמכים שלפניו, שיפסף את עיניו העייפות, חייך לעברה. "פאט", אמר לה, "אני חושב שהיהודים האלה יהיו הסוף שלי. אני לא חושב שיש אחד מהם שעוד לא צילצל אלי או בא לדבר איתי. מה הם רוצים — שהמדינה הזאת שלהם תסכך את העולם כולו בשביל חתיכת מידבר?"

על פניה של פאט ניכסון הצטיירה הבנה עמוקה לבעלה. המיסכן הזה. כל דאגות העולם על כתפיו.

"היה אצלי סנטור יעבץ", המשיך ניוטון. "הזכיר לי שהוא חבר המפלגה הרפובליקאית עוד לפני. הזכיר לי שהיהודים תרמו יותר כסף לקרן-הבחירות שלי מכל קבוצה אחרת. הזכיר לי שאני זקוק לקולות שלהם. אמר שאם רק אוכז את עצמי, ולא אפיקר את ישראל — הקאנדידט הבאה שלי מובטחת. כל היהודים יצביעו בשבילי. אחרי רת — אחיה. בן-לבה חסר-מצפון, שמפיקר את ידידתנו היחידה במזרח התיכון, מיבצר הדמוקראטיה וכו'."

"כאלה הם היהודים", השיבה פאט. "אמריקאים יותר ממך וממני — עד שנגיע עים בישראל."

הנשיא נראה תוהה באמת: "בכל הרציונות שאינני מבין את הישראלים. צועקים שאנחנו מספיקים אותם, בשעה שאנחנו מוכנים ללכת למלחמה בשביל לשמור על הגבולות שלהם. אבל זה לא מספיק להם. רוצים שנלך למלחמה בשביל לשמור על הכיבושים שלהם. זה קצת יותר מדי!"

"זה הכל בגלל המשנה דין הוה", התערי בה פאט.

ניכסון צחק בקול רם. "כשהיה כאן דווקא התרשמת ממנו... אבל הוא רק חצי צרה. זה כל הפוליטיקאים האחרים שלהם. רוצים לבלוע את העולם הערבי כולו. שמם את התנ"ך על הקיר במקום מפה גיאוגראפית. They're nuts! והמתנגדים אין להם כל העניין עד אחרי הבחירות שלהם. ישו — הבחירות שלהם! מלחמה עם רוסיה בגלל הבחירות שלהם!"

קיסנינגר סיפר לי על ההצעה עם המג' בית היהודית המאוחדת, גילתה לו פאט. "אני חושבת שזה יפתור את כל הבעיה. של מי הרעיון? ההודעה שהתרומות לא ידו פטורות ממס-הכנסה תגמור את המג' בית. תעכב גם את הסינוע הכלכלי ואל

• הם מפורסמים

ההרעג תורכי-ותנוה!

הבדיחה מספרת על אמה יהודיה, הנפרדת מכנה, אשר גויס לצבא הצאר כדי להילחם בתורכים. העיקר הוא שלא תתאמץ יותר מדי, אומרת האמה בדאגה. "תהרגו תורכי — ותנוה. תהרגו עוד תורכי — ותנוה שוב. תהרגו תורכי שלישי — ותנוה." (הבדיחה ממשיכה בשאלתו של הבן: "אבל אמה, מה יהיה אם התורכי יהרגו אותי?" והאם משיבה בתדהמה: "מה פתאום? מה יש לו נגדך?")

נזכרתי בבדיחה זו שעה שישבתי ביום השלישי שעבר במיזנון הכנסת, והזמנתי "תורכי". יצאתי לרגע משיבת המליאה, כדי להשיב את נפשי. היה זה הקפה התורכי הרביעי שלי באותו יום — ולא האחרון. כי היום היה מעייף.

מכיון שהיה זה היום האחרון של שנת 1968, אולי זוהי הזדמנות טובה כדי לסקור פעם את מהלכו של יום אחד בעבודת סיעתנו.

נפגשתי עם אמנון זכרונאי בשעה 9 בבוקר, בחדר סיעתנו. שינינו כבר קראנו את עיתוני הבוקר ושמענו את החדשות. החלפנו דיעות על עיקרי הנאום בחיכוך הביטחוני הגדול שנבקע לאותו יום, וטיכסנו עצה על "השאלות" שיש להגיש. תוך שעתים החלטנו על שורה ארוכה של שאלות, אותן ניסחנו והכתבנו מיד. בין השאר:

- לשר הפנים: האם נכון כי לאחרונה שוב מזדהמת שפתיהם בתדיאביב?
- לשר התחבורה: האם נכון כי מרבית המטוסים שהושמדו במלחמת העופה בביירות היו שייכים למעשה, לחברות אמריקאיות ואחרות?
- לשר התיירות: האם פגעה ההתנקשות במטוס אל על ושאר מעשיהם בתיירות בישראל ובשטחים המוחזקים?
- לשר החוץ: האם ידוע לישראל על פנייה סובייטית לאמריקה ביחס לתנאים המוצעים להסדר כפוי במרחב?
- לשר החוץ: האם נכונה הידיעה בעיתון בריטי, כי שר החוץ נפגש בלונדון עם המזכיר חופיין?

- לשר הקליטה: כמה עולים הגיעו בשנה האחרונה מפולין?
- לשר האוצר: האם נכון שהממשלה העניקה מיליוני לירות לרוכשי מיפעל אילין?
- לשר הבטחון: האם נכונה הידיעה כי חיליהאוויר המצרי עומד להכפיל את כוחו לעומת המצב במלחמת ששת הימים?

בשעה 11 היו לי שתי ישיבות, בשתי החברות שאני חבר בהן. ועדת הכלכלה התחילה לדון בחוק המושבים, ועדת השרותים הציבוריים בחוק המפגרים. אלה הם שניהם חוקים חשובים ביותר. לחוק המפגרים יש לנו הסתייגות עקרונית יסודית (אנו דורשים להטיל על המדינה את החובה הבלעדית לדאוג לקיום ולקיום המפגרים, תוך שיחזור המשפחות מעול זה), ולחוק המושבים יש לנו מאות הסתייגויות.

איך להיות נוכח בשתי ישיבות בעת ובעונה אחת? היה עלי לנהוג כמו אמר שחמט במשחק סימולטאני — לרוץ הלך וחתור בין ישיבה לישיבה. (באמצע נקראתי לטלפון על ידי אישיות חשובה ביותר, שרצתה לדבר איתי באופן דחוף בעניין יוזמה סודית של סיעתנו, על רקע ביטחוני.)

בזמן שהקשבתי לדבריהם של נציגי אק"ם (האגודה לקידום ילדים מפגרים) והצגתי להם שאלות, התקיימה בחדר סמוך ישיבה של ועדת הכנסת (שאינו חבר בה), שהיתה מוקדשת כולה לנו.

תחילה היה עליה לדון בדרישתנו כי הצעת החוק למימון הבחירות לא תעבור לועדת הכספים, כפי שדושה הקואליציה, אלא לתועדה מיוחדת, שבה ישתתפו נציגי כל הסייעות. נתקבלה החלטת פשרה: למנות ועדה מיוחדת, מטעם ועדת הכספים וועדת החוק ומשפט, שבה יהיה לספות נציג של סיעה קטנה אחת.

מאן עברה ועדת הכנסת לספל בנושא אחר: איך לשנות שוב את תקנון הכנסת כדי לסתום קצת את פינה. כיום מותר לנו לנאום 10 דקות על כל נושא. אך בחיכוך שנבקענו לו למעלה מארבע שעות, מותר לנו לדבר 15 דקות. עתה הציעו נציגי מע"י — גח"ל להגביל אותנו ל-10 דקות בכל ויכוח. הרוב החליט על כך — ותוך כדי כך קיבל ניסוח המבטל בכלל את המינימום. כך התחיל מאבק ישר, שעוד יסעיר את הכנסת.

בשעה 13.30 באו אלי הנציגים של ועדת השלום שהוקם עליי אנשי "השמאל החדש" בפאריס, ואכלנו ארוחת צהריים במסעדת הכנסת. בשעת הארוחה שוחחנו על המצב בארץ, ועל הרכיבים לגיטימיים של השמאל החדש, שהוא עתה אנטי-ישראלי קיצוני, ליוזמת-שלום חיובית. בשעה 14.00 באו לכנסת כמאה תלמידים של בית-ספר תיכון בדרום-הארץ, שביקשו מראש להרצות להם על פעולת סיעתנו. הרציתי באולם-ההרצאות הרצאת-זוטר על בעיית השטחים, ועניתי לשורה של שאלות-תלמידים בתי-הספר אשל הנשיא על עבודתנו. (אגב, נשמח לעשות זאת לכל בית-ספר מעוניין בכך.)

בשעה 16.00 בדיוק התחילה ישיבת המליאה — והייתי אחד מארבעה ח"כים שנכחו באולם ברגע שהיור'ר הלם בפטישו. הישיבה התחילה בתשובת שרים לשאלות. בין השאר ענה שר החקלאות לשאלתה שלנו על השמדת הצליה באזור רעננה. סגן שר הפנים ענה לשאלתה שלנו על הריסת אתר קדוש במגדלא שליד טבריה לשם בניית מלון חדש. סגן שר הקליטה השיב לשאלתה על אי-השלום של כסף שהובטח לספורדנטים, ולשאלתה אחרת בדבר המיכשולים העומדים בפני עליית זוגות מעורבים. את כל המשיבים האלה שאלתי שאלות נוספות.

לאחר מכן קם ראש-הממשלה למסור את הודעת הממשלה בעניין מאורעות אתונה וביירות. הוא נאלץ לעשות זאת, בניגוד לרצונו, מפני שכל הסיעות הציעו הצעות דחופות לסדרהיום על נושא זה. בניגוד למה שנמסר בעיתונות, היתה סיעתנו הראשונה ששיגרה הצעה כזאת, דקות מעטות אחרי שנועד על הפסע באתונה.

בחיכוך, שהיה אומלל מאין כמוהו, קראתי רק קריאות-ביניים מעטות. פשוט לא היה לי ועל מה. בבוא תורי (לפי המפתח הסיעתי), נאמתי נאום על בעיות הבטחון, ששוסע לעיתים קרובות, ועניתי במקום לקריאות-ביניים מרובות.

בסוף הדיון עלייתי שוב לזוכן כדי לקרוא הצעת-החלטה של סיעתנו. היא נדחתה, כמוכן. נדמה לי שהגיע לי אחרי יום כזה, להניפם קצת. אחרי שהישיבה נסתיימה (בערך בשעה 21.00), הלכתי לראות סרט מיקצועי. אחרי כן חגגתי את סוף השנה (או, כדברי ח"כ דתי אחד, "ברית-המילה של ישו היהודי") במרתף של סוראמללו.

האם יבוא ה"ביטלס"?

האם מוכנה הממשלה לשקול מחדש את האיסור שהטילה — למעשה — על הופעת להקת הביטלס בישראל?

השבו ענה סגן שר החינוך, אהרון ידלין, על שאלתה שלנו ואמר כי בשעת החליטה המועצה הבינמשרדית לאיסור הבאת אמנים מחו"ל פה אחד שלא לתת אישור לביטלס. אורי אבנרי (שאלה נוספת): השאלה היא: מכיון שנוציג משרד החינוך והתרבות הוא חבר באותה מועצה, וההחלטה היתה פה-אחד — האם נציג המשרד שינה את דעתו אחרי פסטיבל הקצב שנערך באי-מכבר בתל-אביב, ואם היה בכלל דיון על כך?

אהרון ידלין: הנהלת משרד החינוך אינה נוקטת עמדה בנושא. הנציג של משרד החינוך פועל במועצה לפי הבנתו ומצפונו. אני משער — אבל זוהי השערה אישית, שאינה קובעת דבר — שאתה יכול לצפות קדימה באופטימיות.

מי

משקר?

כאשר הגיע, "חוק ועדות-חקירה" ל-קריאה סופית לכנסת, היתה ההסתייגות הקיצונית ביותר זו שהוגשה עלי-ידי סיעתנו.

עיקרה: לא רק הממשלה תוכל להחליט על הקמת ועדות-חקירה, כפי ש-מציע החוק החדש, אלא גם הכנסת ו-בית-המשפט העליון. כל אזהרה יוכל לפי נות לבית-המשפט, ואם חמישה שופטים עליונים יחליטו כי דרישתו מוצדקת, יחליטו על מינוי ועדת-חקירה.

בשני הנאומים שנאמתי על נושא זה, אמרתי בין השאר:

אורי אבנרי: אם קובעים שרק המ-

ארץ פלשתיים,

ישראל וננען

סוף-סוף זה הלך — הצלחנו בפעם הראשונה להעלות את השר בלי-תיק מנחם בגין על דוכן הכנסת כדי להשיב לשאלתה.

השר בגין

שאלתנו היתה לגבי הידיעה כי השר הציע לממשלה תוכנית להתנחלות בכל ה-שטחים המוחזקים.

השר אישר זאת, ותוך כדי כך התפלמס עימי על כי השתמשתי (יום לפני כן) בשם "פלסטיני", בדברי על השטחים המוחזקים ועל זכויות הערבים בהם. השר טען כי השם פלסטיני — כלומר, ארץ פלשתיים — הוא שם של גנאי, שהדובק לארץ עלי-ידי אויבי ישראל לפני 2150 שנה, וכי השם הקדום הוא ארץ-ישראל. תוך כדי כך גם הזכיר את הפרק על ההיסטוריה של הצלבנים, בספרי החדש.

לא ניתן לי להיכנס לפולמוס זה במי-גרת של שאלה נוספת (אחרת יכולתי להירכז כיר את העובדה כי דחקא במקורות שלנו נקראת הארץ "ארץ כנען", זמן רב לפני ש-זכתה בשם "ארץ-ישראל"). שאלתי שאלה בכיוון אחר:

אורי אבנרי: קודם כל אני מברך את השר בגין על התשובה הראשונה שלו ל-שאלתה, והייתי רוצה לשאול:

לפני שבוע אישר פה השר משה דיין כי עמדתו המוצהרת, שאנו מוכנים להחזיר "הרבה, הרבה שטחים" תמורת שלום מב-טאת את עמדת הממשלה, או את עמדת רוב הממשלה. האם הידיעה שכבודו הביע כרגע,

שלה יכולים להקים ועדת-חקירה, הרי בכך מרוקנים את החוק מעיקר תוכנו. כמעט כל דבר השנוי במחלוקת, הטעון חקירה לטיהור האחירה הציבורית — דווקא הממשלה מעוניינת שלא יחקר. הדוגמה הבולטת היא פרשת מיכאל ברי-זוהר. ברי-זוהר העלה האשמות חמורות כלפי אבא אבן. ראש-הממשלה ענה עליהן מעל דוכן הכנסת, בצורה של תשובה לשאלתה. בא ברי-זוהר, חזר על האשמותיו, והרחיב את היריעה בצירוף הוכחות. הגשתי שאל-תה נוספת לראש-הממשלה; והיום ראש-הממשלה התחמק ממתי תשובה, לדעתי ב-צורה בלתי-מכובדת, בתחבולה ממש.

יש פה עניין חיוני בחקירה, לטיהור ה-אחירה הציבורית במדינה. מה יותר חיוני מזה? היתה מלהמה. בא היסטוריון מכובד — וכולנו יודעים מי עומד מאחורי החוקר המכובד הזה, אישיות ציבורית רצינית מאוד. שניים אלה מעלים האשמה חמורה ביותר: ששר-החוץ של ישראל דוחה דיווח מטעה לממשלה, ערב מלחמה, ויכול היה להביא בכיה לדורות.

אם כן: או שברי-זוהר (והאיש העומד מ-אחוריו) צודקים, וזהו דבר חמור ביותר; או שהשר אבא אבן וראש-הממשלה צודקים — ואז עצם העלאת האשמות הוא דבר חמור ביותר.

יצחק רפאלי: כולנו יודעים מי עומד מאחוריו? אני רואה שאף אחד אינו יודע. קריאות: נכון, אולי תגלה לנו? אורי אבנרי: אם כן, אנלה סוד: ד"ר ברי-זוהר כיהן כדובר השר משה דיין; זה היה תפקידו במשרד-הביטחון. בתפקיד זה אסף את החומר שפירסם בספרו.

קריאה: מתי זה היה? אורי אבנרי: זה היה באותה תקופה שאליה מתייחסים הדברים.

נתן פלד: מה הקשר בין שני הדברים? אורי אבנרי: אם דיין ירצה להכחיש — שיכחיש. הוא כבר הכחיש כל-יך הרבה דברים, שיכחיש גם את זה. הרי הוא מכ-חיש כל דבר.

אם כן, הנה הדוגמה. אינני אומר מי צו-דק; אינני יודע מי צודק. אני רק אומר: יש פה פרשה המחייבת חקירה מוסמכת. כל העדים צדיקים בחיים: המיסמכים עדיין טריים. אפשר לחקור, צריך לחקור. הממשלה לא תחליט לחקור. לכן, לפי ההסתייגות שלי, יכול האזרח ד"ר ברי-זוהר ללכת אל בית-המשפט-הגבוה-לצדק, יישב חמישה שופטים, ישמעו זה העתירה, ואם השופטים יחליטו שעניין זה טעון חקירה — בית-המשפט ימנה ועדת-חקירה. אם לא ירצה למנות — לא ימנה.

אחרי מתן כמה דוגמות נוספות, חזר-תי לעניין הקרוב לנו מאוד:

אורי אבנרי: ... אינני רוצה לדבר על פרשות העתיד, שכבר מתגבשות בימינו. למשל: מעל דוכן הכנסת טענתי דברים מסוימים לגבי מגיע-שלום עם שליטי ערב. שרי-הביטחון אמר שזה לא אמתי, וראש-הממשלה אמר שזה לא אמתי. וכשניסיתי להוכיח כי מה שאמרתי זה אמתי — נמחק הדבר מן הפרוטוקול.

ייתכן מאוד שבעוד שנה-שנתיים ארצה ללכת לבית-המשפט ולבקש מבית-המשפט למנות ועדת-חקירה שתקבע מי אמר את האמת: אבנרי, דיין או ראש-הממשלה.

נתן פלד: למה בעוד שנה-שנתיים?

אורי אבנרי: הייתי רוצה לעשות זאת מחר בבוקר.

מובן שהסתייגויותינו נדחו.

בתשובתו, אינה עומדת בסתירה לעמדה של רוב הממשלה?

השר בגין: אני מודה על הברכה. ומי-אחר שאני מעוניין בריבוי שאלות — אבקש להפוך את השאלה הנוספת לשאל-תה נפרדת.

היתה זאת דרך אלגנטית להתחמק מ-תשובה.

קשה היה לסבול את הוויכוח הדיני-ביטחוני על מעשי אתונה ובירות. היתה זו תשפוכת רגשות, שגילתה את אחת התכונות המסוכנות ביותר של ה- כנסת: אי-יכולתה להתמודד בקוראות עם בעיות גורליות.

החלטת לחזור בנאומי על עיקר הדינים של מאמרי, "בלי כנפיים", בגליון האחרון של "העולם הזה". אך אחרי שניתחת את בעיית-הטרור, בלשון הגיונית ושקטה, שנבדלה לחלוטין מדברי כל הנואמים שקדמו לו, הומטרו על קריאות-ביניים מכל עבר. רק חלק מהן נרשם בפרוטוקול:

אורי אבנרי: כל ממשלות-ערב חוששות כיום מפני התבלינים. עבד-אל-נאצר וראשי אל-בעת הם "המימסד", הם האתמול בעולם הערבי. ואילו התבלינים הפלסטיניים, שהמשיכו במלחמה אחרי תבוסת הצבאות, הם הכוחות העולים.

לכן ינצחו התבלינים ככל הית מורדות עם כל ממשלה ערבית.

הצחק עבר!

כאשר שמעתי היום דברים דומים מפי חבר-הכנסת שמעון פרס, לא יכולתי שלא

לא השליטים האמיתיים. מה ערך לנהל אתם משא-ומתן?

אליעזר שושטק: הוא לא מציע זאת. לו יש תוכנית שלום.

אורי אבנרי: חבר-הכנסת רפאל, מזה 18 חודשים אני עומד בבית הזה בויכוח על נקודה אחת ועיקרית: שמוקד המלחמה ר מוקד השלום הוא העם הערבי הפלסטיני. שום משא-ומתן עם עם ערבי אחר לא סיים את המלחמה, ולא יביא את השלום, זולת הנסיון להשיג שלום עם העם הפלסטיני. ה דברים נשמעו לכם מצחיקים לפני כשנה ו חצי, כאשר קראתם לי: "אפה העם הפלס טיני הזה? לא קיים בכלל עם פלסטיני". נדמה לי שהיום מעטים האנשים הרציניים שיקראו קריאות כאלה.

קריאה: יש שכירי-חרב אין עם פלס טיני!

אורי אבנרי: שר הביטחון חולק עליך.

"תשפוכת של רגשות"

לא יכולתי שלא להגיב על רמת-הווי כות, ואמרתי דברים חריפים שכמעט הביאו לכך שהיו"ר יפסיק את דברי, (כפי שאמר לי לאחר מכן):

בלה לבין ממשלות-ערב, התפתח ויכוח נוסף:

אורי אבנרי: ... אכן, כבוד היושב ראש, הגורם היחיד שלא נפגע לחלוטין מן המכה שנחתנו, היה מערך אירגוני-החבלה. הוא לא נפגע. הוא אפילו נהנה.

חון שלא היה כדוגמתו. והנה היום אנו רחוקים יותר מן השלום; אנו רחוקים יותר מן הביטחון; אנו מקריבים קורבנות רבים יותר, ודמנו שנשפך הוא רב יותר מאשר לפני מלחמת-ששת-הימים.

האם אפשר לעבור על כך בפרא?

"הרי אתם אובדי עצות!"

אורי אבנרי: ... הויכוח היום גובל במעילה בתפקיד.

אין זה ויכוח כלל. כמעט כל הנואמים הצטרפו למקלה מדברת, כאשר כל נואם חוזר בדיוק על נאום קודמו, כאילו איש אחד כתב את כולם.

תשפוכת של רגשות, אף כשהם מוצדקים כהחלט — ואין ספק שי הם מוצדקים כהחלט — אין בה תשובה לשום שאלה משאלות ה- גורל, העומדות בפני ישראל.

מה שמחירי ביטוח זה היום הוא שאף נואם אחד לי ניסה אפילו לתת תשובה לי שאלות אלה.

מדוע הפכו אירגוני-החבלה לגורם מרי כיו בעולם הערבי, עד כי הם מכתבים המי דיניות למדינות ערב — כדברי ח"כ פרס? **מה** לעשות כדי לחסל את הטרור הערבי? **כיצד** הפכו אירגוני-הטרור, שהיו אירגור נים קטנים ועלולים לפני מלחמת ששת הימים, לגורם בינלאומי מאז יושבים אנחנו בשטחים המוחזקים?

איך למנוע בידור מוחלט של ישראל בי עולם — לא ליום-יומיים אלא לצמיתות? **מדוע** יידיד ישראל מאחזק, בכל רחבי העולם המערבי, יוצרים עתה פולחן של ה ערצה לאנשים היוצאים לרצוח אותנו?

אסור להתחכך על החשיבות של מועצת הביטחון. אני רחוק מלכבד את המוסד הזה. העובדה החשובה אינה שאנחנו מפסיקים קרב במוצעת-הביטחון. החשוב הוא שאנחנו מפסיקים את הקרב בלב יידינו! מכל שג יירי ישראל בעולם המערבי באות קריאות אס-אראם. הם מדווחים על מה שקורה אצל יידינו, על יחסם אל אירגוני-החבלה.

אתם עומדים חסרי-אונים ואובי דייעצות מול שאלות אלה. אך **אפשר** לאתם אונים ומוח ולב בפני החיגיון, מבלי לנסות להקי שיב לו ברצינות?

כבוד היושב ראש, האם באמת אנו אובדי-עצות? יש ויש עצה: אם מוכנים אנחנו לקחת את השור בקרניו, להציע לעם הפלסטיני שלום, המעניק לו חירות לאומית, תוך הב טחת הביטחון וההתפתחות של ישראל.

או שהדג הפלסטיני יתנוסף בצד הדגל הישראלי בארץ-ישראל, או שהוא יתנוסף בידי מרצחים המתנכלים למטוסינו בעולם.

"פעולה צבאית לבדה - אין בכוחה לשים קץ לטרור!"

"בכוחה לשים קץ לטרור!"

בתום הוויכוח על פרשת אתונה-ביירות, הגישו כל מפלגות המימסד — מהמרקז החופשי ועד מפ"ם — הצעת-החלטה, שאישרה את הקו הממשלתי. אילו הצבענו בעדה, היינו מקבלים על עצמנו אחריות למדיניות חסרת-התוחלת של הממשלה. אילו הצבענו נגדה, היינו מעוררים את הרושם כאילו אנו מהגנים לפעולת-ביירות כשלעצמה.

לכן נמנענו מהצבעה, והגשנו הצעת-החלטה נפרדת משלנו. זו לשונה:

1. **הכנסת שולחת** ברכה חמה לחיילי צה"ל, שהשתתפו בפשיטה למלחמת-העופה בביירות, על כושר פעולתם וקפדנותם המופתית למנוע שפיכות דם.
2. **הכנסת מגנה** את ההתקפה הנפשית על מסוס אזרחי של אל-על, נוסעיו וצוותו, ומביעה את החלטתה הנחושה להגן על תיבי-האוויר הישראליים.
3. **הכנסת קובעת** את ההנחיות הבאות למלחמה בטרור:
 - (א) **הטרור הוא** מכשיר מדיני, ורק באמצעים מדיניים ניתן לחסלו.
 - (ב) **פעולות צבאיות לבדן** אין בכוחן לשים קץ לטרור.
 - (ג) **בידור הטרוריסטים**, וניתוקם מהמוני העם שהם פועלים בשמו — הם צו ראשון ללוחם בטרור.
 - (ד) **שיטות ענישה ותגובה**, שיש בהן כדי להעניק לאנשי הטרור תדמית של גיבורים לאומיים — עלולות לסייע לטרוריסטים.
 - (ה) **פעולה המעניקה** לאנשי הטרור אהדה בינלאומית, היא פגיעה בישראל.
 - (ו) **אירגוני החבלה**, הפועלים נגד ישראל, יונקים את כוחם מסילוף שאי פתו של העם הפלסטיני לחרות לאומית, ומכסים את מעשיהם הנפשעים בדגל פלסטיני.
 - (ז) **הדרך לניתוק** הטרוריסטים הפלסטינים מקרקע צמיחתו וגידולו היא ההכרה בזכות העם הפלסטיני ליישותו הלאומית, תוך הסדר של ביטחון ושלום עם ישראל.
4. **באמצעה את ירי צה"ל**, קוראת הכנסת לממשלה לנקוט יוזמה מדינית להשגת הסדר ישראלי-פלסטיני, כבסיס לשלום במרחב.

כל סיעות הבית הצביעו נגד החלטה זו, ורק שמואל מיקוניס ממק"י תמך בה. אני, מציד, תמכתי בהצעה של מיקוניס, שתבע גם הוא פיתרון של שלום, בגנותו את אנשי "אל-פדח" ואנשי "ארץ-ישראל השלמה" כאחד.

הוא נהנה מן הפירסום העולמי הכסול שקיבל — מפעולתו הרצחנית באתונה ומן התגמול בביירות: הוא נהנה מתוספת היוקרה, שתביא אליו מתגייסים חדשים ותמיכה חדשה. הוא נהנה מן ההכרה הרשמית ב- עובדה שהוא מכתב עכשווי את כל המהלכים במרחב — לידידיו ולאויביו גם יחד. ואני שוב מצטט את חבר-הכנסת פרס. **יצחק רפאל:** אם כך, לדבריה, מה ערך לנהל משא-ומתן עם שליטי ערב? אם הם

זות אמוציונליות, ולא לנסות, לכד הפחות, להתמודד עם המציאות; לנסות לנתח את המציאות, ללמוד מה קרה במציאות, מדוע זה קרה ומה אנו יכולים לעשות?

רק התבלינים נהנו!

אחרי ניתוח היחסים בין אירגוני-הח-

להיזכר בויכוח שהתנהל בבית זה, לפני פחות משנה, כאשר אמרתי אותם דברים עצ- מס. הסתמכתי על הספרות המיקצועית ה מוקדשת למלחמת-טרור. אמרתי שזה מוכ- רח לקרות, אם לא ננקוט פעולה מדינית נגדית. אז עבר גל של צחוק על הבית.

ניסים אליעזר (ל"ע): אולי תצביע על עובדה אחת ששליט-ערב נכנעים לחבלנים? כאשר הם רוצים להיכנע, הם וכנענים. וכא- שר נאצר רוצה שהם יפסיקו פעולותיהם — הם מפסיקים.

אורי אבנרי: אני חושב שאתה אינך מעודכן.

ניסים אליעזר: מעודכן לא פחות ממך! **אורי אבנרי:** ההערכה של כל המומי חים בעולם לענייני המרחב, ללא אף יוצא מן הכלל אחד...

ניסים אליעזר: הנחתך מופרכת מבחי- נה עובדתית, ומסוכנת — כאשר היא נא- מרת בכנסת — מבחינה מדינית. תראה קצת יותר רחוק מהעיתון שלך!

אורי אבנרי: חבר-הכנסת אליעזר, מ- כיוון שזו קריאת-הביניים הראשונה שלך בי כנסת, אשיב עליה במלוא הרצינות.

חובתנו הראשונה כאן, כאשר אנו נמצאים על דוכן זה, היא כלפי עתיד עמנו. אין אנו נמצאים כאן כדי לנהל ויכוחים עם העולם על צדק או אי-צדק. תפקידנו הוא לטכס עצה איך להבטיח חיים וביטחון לישראל.

נלמדיא מצה"ל תכונה אחת **יפה** בחולשת **ההעדרה** מבית זה, **והיא** — **להסתכל בפני העובדות, ולנסות לנתחן באופן אובייקטיבי, גם כאשר הן אינן נעימות.**

אני רוצה לומר לך, ולחברי-כנסת אחרים: בחודשים האחרונים עוסק צה"ל בתחקיר כללי, חסר-רחמים כלפי עצמו, על כל מהלכי המלחמה דאחורונה. צה"ל בודק וחוקר, ואינו חס על יוקרת עצמו, לא יוקרת המפקדים ולא על יוקרת החיילים. צה"ל מותח ביקורת קטלנית על עצמו, על מנת ללמוד לקחים ולהישאר צבא טוב. **תכונה זו כוללת בהעדרה כבית הזה.**

אנו נמצאים היום ביום ה-569 אחרי מל- חמת ששת-הימים — מלחמה בה נחלנו ניצ-

האפיפיור ועוד

נוסף על הריסר שאלות שהגשנו ה- שבוע לשרים השונים על החשלוכות ה- מדיניות והביטחוניות של פרשות אתונה ובירות, הגשנו — בין השאר — את השאלות הבאות:

● לשר הביטחון: האם נכונה הידיעה, שפורסמה במצריים, כי ישראל עומדת ה- שנה לקבל 20 מיליון "סקייהוק" גר- סטים?

● לראש וממשלה: האם נכון שבעיק-

במידפים אחרים? ● לראש הממשלה: האם נכונה טענת העיתונאי האמריקאי החשוב דרו פירסון, כי הסכם האטום-ים עוכב במשך חצי שנה מפני **אלון יגאל אלון** הרגין את ה-

נשיא גיוסון בעת ביקורו באמריקה? ● לשר הביטחון: האם נכון כי ברי- טניה מכרה לירדן **טילים** קרקע-אוויר?

● לשר החוץ: האם התקפתו של הרב ניסים על **האפיפיור** נעשתה בהסכמת משרד-החוץ? האם מחו ניציג משרד-החוץ

● לשר הביטחון: האם נכון כי מוסדות הביטחון תמכו בהקמת **אגדרות לחי- לים הערביים** במזרח ירושלים, ואם כן — מה היו שיקוליהם?

● לשר האוצר: האם נכון כי הממשלה ביטלה את **הקובלנה הפלילית** שהגישו בשחיץ נגד הבנק קושלנד את הפגר — ואם כן, מדוע?

● לשר הביטחון: האם נכון כי ראש עיריית רמת-גן הוזמן **לחולת במיררף** אחרי החבלנים, בו נהרג סא"ל צבי עופר, וכן משורבים ואמנים שונים בנוגע לטענת

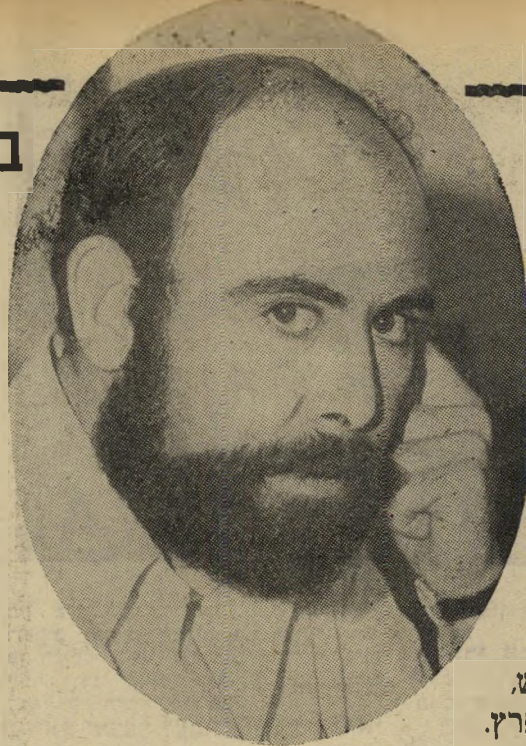
בות חטיפת פטוס אל על מונתה ועדת שרים מיוחדת לבדיקת ענייני הביטחון ב- מטוסים, וכי לחעדה זו לא צורף השר משה דיין?

● לשר החוץ: האם נכונה טענת השר משה דיין, כי תוכנית 7 הנקודות של שר החוץ האמריקאי תואמת את **התוכנית הסובייטית** שהוכרה בעת ביקורו של אנדריי גרומיקו בקאהיר?

● לשר החוץ: האם נכונות השמועות כי הממשלה האמריקאית שוקלת מחדש את **מכירת הפלגות** לישראל?

האיש שהנהיג את פועלי נמל אשדוד

אש המרד בערה השבוע בנמל אשדוד. 1200 פועלי הנמל הטעינו פרי-הדר לייצוא. פרקו סחורות-ייבוא אבל בעצלתיים. הסכם-העבודה שלהם עם הנהלת הנמל, שחייב אותם לתפוקה גבוהה יותר, היה בעיניהם נייר חסר-ערך. „הנהלה הפרה את ה-הסכם!“ קראו. „ההסכם מת!“ כאשר נדבקו פועלי נמל חיפה בקדחת הסולידאריות המיקצועית. ניד-מה היה שהמדינה עומדת בפני שיתוק שני נמליה הגדולים. הממשלה עצמה נזעקה לחפש פיתרון. שרים וראשי-ההסתדרות התרוצצו והכריזו הכרזות. בתוך ההמולה התבלטה דמות חדשה: גבר שאיש לא שמע עליו לפני כן מחוץ לתחומיה של אשדוד, ואשר בן-לילה העמיד את המדינה כולה על הראש. באיימו למוטט את כלכלת המדינה. שם האיש: יהושע פרץ.

מר אשדוד

במרדהמסעיר את הארץ

עד שפקעה סבלנותו של מנהל רשות ה-נמלים. חיים לסקוב, שזה עתה חגג את נצחוננו הגדול על שנים, לא היה מוכן לס-פוג תבוסה באשדוד. הוא קבע מועד, ש-אחריו לא יסבול יותר את סחבת הפועלים. מועד זה הגיע בשבוע שעבר. הנהלת ה-נמל הודיעה לוועד הפועלים, כי מאותו יום יחדלו לעבוד לפי הנורמות הארעיות ויעב-רו לשכר יומי. כלומר: פחות כסף בשביל פחות תפוקה.

★ ★ ★

טוראי מור רביאלוף

פרץ עמד בפרץ. הוא ליכד את חב-רי הוועד סביבו, ויחד הם קבעו את תגובתם לאתגר שהציב להם לסקוב. מול המחץ של רביאלוף ניצבה העורמה של טוראי הצנתנים לשעבר. פרץ החליט: אם כבר פחות שכר בשביל פחות תפוקה — אז באמת תהיה תפוקה ירודה.

על הרציפים של אשדוד השתלטה האי-טיות המתוכננת. מחסנים התמלאו תיבות דר, משאיות המתינו בתור לפריקה. מיט-ענים הופנו לחיפה. יבואנים ויצואנים זעקו חמס, בעלי אוניות דרשו תוספת-המתנה. אבל על פרץ וחבריו כל זה לא עשה שום רושם. „הנהלה ביטלה את ההסכם שהיה קיים — ואנחנו רק ממלאים אחרי הוראו-תיה לעבוד עבודה יומית. רוצה לשנות את התנאים — בבקשה: חוזה חדש!“

איומי ההסתדרות, לראות בהם מפירי-מישמעת ולהעמידם לדין-חברים, לא הבהילו אותם. „יש לנו תמיכה בחיפה ובאילת“, סיפר פרץ. „אני עצמי יומתי אותה. אנחנו לא פוחדים!“

★ ★ ★

ניצחון והבטחות

הערכתו של פרץ, לגבי כוחם של פועלי הנמל, הוכחה כנכונה. בשלוש לפנות בוקר, ביום שלישי זה, נאלצה גם ההסתדרות להכיר בכוח זה.

אל חדר-הישיבות של הוועד הפועל, כי-קומה החמישית של בית ההסתדרות בתל-אביב, נכנסו נציגי הפועלים והוועד הפועל. זקנו של פרץ כיסה רק בקושי את הבעת שביעות-הרצון שעל פניו.

ההסכם עליו חתמו הצדדים היה ניצחון ברור — לפחות בטח המידי — של הפוע-לים. נאמר כי הנהלת הנמל תבטל את כי-טול הנורמות, והפועלים ישובו לעבוד לפי חישובי-השכר שהיו נהוגים עד כה. אשר לקביעת נורמות לעתיד, ישגרו הפועלים שני נציגים למועצת הייצור, וזו צריכה לקבוע תוך שנה את הנורמות החדשות — כנראה תוך התאמתן לאלה הנהוגות בחיפה.

כדי לחדא שהישג זה לא יהיה ארעי, השיגו הפועלים הבטחה נוספת מהוועד ה-פועל: שההסתדרות תדון בהקמת איגוד מיק-צועי כלל-ארצי של פועלי שלושת הנמלים. בפעם הבאה תהיה הסולידאריות הבין-נמלית אוטומטית, ללא צורך בהתרוצצותם של מנ-היגים מקומיים כמו יהושע פרץ.

טענו: „את הנזק גרמה הנהלת הנמל. אנח-נו רק הגבנו על מה שהיא עשתה.“

★ ★ ★

מות סחבת

מה שהנהלה עשתה היה לכחץ את כשריירה, מתוך הנחה כי הפועלים ייב-הלו מהפגנת-הכוח ויהיו ילדים טובים. ה-בעייה: הנהלת נורמות של עבודה, לפיהן יחושב שכרם של הפועלים.

בעייה זו מכבידה על תיפעול נמל אש-דוד מאז יומי הראשון. בנמל חיפה הוותיק נקבעו — בדרכים העקלקלות והמשונות ביותר — נורמות לעבודות השונות. באש-דוד הוחלט להקים מועצת-ייצור, שתקבע את הנורמות בנמל החדש, תוך שיתוף נצי-

פרץ בין הראשונים שהתיישבו בה. הוא הביא איתו את אשתו שושנה, צעירה ירר-שלמית יפהפיה, שהספיקה בינתיים ללדת לו שלוש יפהפיות קטנות: ליליאן בת השש, איריס בת הארבע וסיגלית בת השנה. אילו היו מספיק מסגרים באשדוד, באר-תם ימים של 1961, ייתכן שהשבוע לא היה הנהלת הנמל צריכה לטפל במרד הפועלים שלה. אבל מכיוון שאז היה דרוש מסגר מעולה בנמל, הוצע לפרץ לעזוב את עבו-דתו במיפעל רוגזוין ולעבור לשורות עובדי סולל-בונה, שהקימו את הנמל.

ממסגר למנהל-עבודה, לחבר ועדת-העוב-דים — צעד פרץ לקראת פגישתו עם ה-אתגר הגדול. בדרך הוכיח את כשרונו כי-כמה סיכסוכיוטא עם המעביד, הגיע למס-

א לא אצליו לפתור את כל ה-בעיות, מצהיר יהושע פרץ, „אתלה את עצמי על עמוד חשמל!“

הוא משוכנע שזה לא יקרה. הוא גם משוכנע שהוא אינו סתם עסקן מן המניין. יש לו ייעוד. „עלי מוטלת כל האחריות ל-מאבקנו הצודק. ומי שיכול לנהלו — זה אני!“

מי שרק שמע את הקול ברדיו, ציפה לפי-גוש מהדורה תוססת של קובלאן. פרץ (30) דומה יותר למהדורה צעירה של יצחק טבני-קין, הוגה-הדעות של אחדות-העבודה.

הבעל יהושע פרץ מחבק את אש-תו שושנה ואחת מבנותיו. כאשר אינו עסוק, הוא בעל ראב למופת.

הוא מאסיבי, עיניו יוקדות בתוך פניו ה-שחומים, המעוטרים זקן שחור עבות ר-מטופח.

השפעת חינוכו הקיבוצי בעין השלושה ובמיוצע ניכרת עליו היטב. „כבר אז“, הוא מתוודה בצחוק, „הייתי מנהיג. מנהיג של חלוצים.“

★ ★ ★

מדריך גפרורים

יהושע פרץ עבר דרך ארוכה, מאז אר-תם ימים בהם רעה את עדרי הקיבוץ. הנער, שעלה ארצה עם הוריו בגיל עשר ממארוק, הפך צנוח קרבי, וגם אחרי ש-סיים את שירותו הצבאי חיפש אתגרים חלוציים.

הוא התיישב בדימונה, עבד כמפעיל מחפר במפעלי ים-המלח, עבר משם לכור האטומי

זירת המרד אחד הרציפים של נמל אשדוד, כפי שנראה השבוע, בעיצומה של שביתת ההצטה. מנהל-העבודה משיג על עבודת המנוף הגדול, הפורק מיטען מבטן האונייה אל המשאית מימין — אבל הכל לאט, בעצלתיים.

גי הפועלים. עד לקביעה הסופית, עבדו לפי נורמות ארעיות.

לפתע התפוצץ ההסכם. רשות הנמלים רכשה את שנים, ונמל חיפה קיבל מעמד דומה לזה של אשדוד. אבל הנורמות היש-נות מימי שנים נשארו בתוקפן. ואילו כי-אשדוד נמדדו נורמות גבוהות יותר. „לא ייתכן ששני נמלים של רשות הנמלים יעבדו לפי נורמות שונות!“ אמרו הפועלים —

קנה כי פועל טוב זקוק להנהגה טובה. ה-הסתדרות, היושבת הרחק מרציפי הטעינה, אינה מסוגלת להגן על הפועלים.

בשעות הפנאי בנה ארמון קטן מגפרורים. הסבלנות בה הדביק גפרור לגפרור אופיינית גם לדרך בה גיבש סביבו את הנהגת הפוע-לים במקום. על כן, כאשר טערו הרוחות בהסתדרות ובממשלה על חוצפתם של ה-סורים הירוקים מאשדוד, התנפצו גלי ה-

האב פרץ, שזה עתה חזר מעבודתו כמזכיר ועד התיפעול בנמל.

בשנה שעברה נשאל הרמטכ"ל, רב-אלוף חיים בר-לב, איך ניתן לחסל את הסרור, תשובתו:

"חיסול הסרור יבוא כאשר ימצא הסדר ופיתרון פלסטיני, ועד אז נוכל לצמצם את היקף הפעילות הסרורית". היתה זאת קריאה כימקט-גלויה לממשלה לעלות על דרך של פיתרון מדיני עם הפלסטינים.

השבוע השיב הרמטכ"ל לאותה שאלה, תשובתו:

"בדיוק לפני שנה אמרתי שאיני רואה פיתרון אבסולוטי בעיית החבלנים. אני מצטער שאיני יכול לבוא היום ולומר — סעית".

"מולנו עומד היום גוף פלסטיני, המונה אלפי צעירים, שבחרו לעצמם להילחם במעשי טרור, כדרך, למלחמת שיחורור ועצמאות".

"הסיכויים לכך תופעה זו באמצעים צבאיים הם קלושים ביותר, ומה שאפי' שר לעשות — זה רק לצמצם עד למינימום".

מעולם לא היה גנרל שאמר דברים כאלה במצב דומה. מקובל ההיפך: דברי רהב והתפארות של הגנרלים, שיש ביכולתם לחסל את הסרור, אם רק יתנו להם לאחוז באמצעים קיצוניים יותר.

אך יתכן גם כי מעולם לא היה צבא כמו צה"ל.

הגבול

הדי

הפצצות

קול מיטעני הנפץ, שהונחו בשבוע שעבר בנמל-התעופה של בירות, המשיך גם השבוע להדהד סביב העולם. אבל אם בימים הראשונים היתה הנימה כולה נגד ישראל, וחריפה ללא-סייג, הרי שבסוף השבוע ניתן היה להבחין בבירור בהתעוררות של אהדה, עצם הגיוני החריצותי דחף חלק מדעת הקהל שוב לראות בישראל קורבן מיסכן של צרים מכל עבר.

אבל דבר אחד לא השתנה מתחילת השבוע ועד סופו: התחושה ששוב אי-אפשר להשאיר את יישוב הסיכסוך במרחב לרצון גם הסוב של ערבים וישראלים, יותר ויותר נשמעה הקריאה לכפות הסדר על שני הצדדים.

תשובות המרוריסמים. קרוב יותר הביתה, השיב להד הנפץ של בירות — הד ההתפוצצות של פגזי קאטישה בגליל. מן העבר הלכנוני של הגבול הופגזה זו הפעם הראשונה בתולדותיה עיירה חסרת-מגן: קריית שמונה שלמרגלות הרי נפתלי.

היה ברור, כי הפגזה זו — בה ניספו שני תושבים, ושלושי לקה בהתקף-לב ומת — היא תשובת אירגוני-הטרור הפלסטיניים על פשיטת צה"ל המוטסת.

היה ברור גם דבר נוסף: שהמהלומה נגד התעופה הלכנונית לא הויקה לאירגון ש- בגללו באה המהלומה. להיפך: המוני לבנון דרשו מממשלתם להתערב ממדיניות השכנות השקטה עם ישראל, ולתמוך גלויות במלחמת הפלסטינים. ראש-הממשלה עבדאללה אליאס היה נאלץ למסור ליד הצבא את השמירה על הסדר הפנימי, כדי למנוע התנגשויות-דמים. **פגישת עז הגבול.** לישראל על עלי זיכרון כלשהו, נראה המצב מוכר היטב. הוא הזכיר להם מה שקרה בירדן, אחרי פעולת-ההגמול הגדולה על סמוע, כשנה לפני מלחמת ששת-הימים.

פעולת סמוע אילצה את חוסיין להפסיק את רדיפת הפיראנים הפלסטיניים, כדי להוכיח שאינו כן-בריתה הסמוי של ישראל. חבלני אל-פתח העזו לפעול ביתר תקיפות מאותו יום, עד שלבסוף גרפו את מצרים, ירדן וסוריה למלחמה במישור.

פעולת הקומנדו של צה"ל נגד בירות האיצה תהליך דומה בלבנון — ושתי ההפגזות על קריית-שמונה היו ההוכחה הראשונה לכך, נציגי ישראל ולבנון אומנם מהירו להיפגש על הגבול, כדי לדון באמצעי-ארגון. ענה הנה ברור, כי שום ממשלה לבנונית שוב לא תעז להצר את צעדי הפלסטינים, מן תתמוטט.

כ שפרצו שריוני צה"ל למידבר סיני, בעת מיבצע סיני ב-1956, היה אבנר שמחוני בן 8. אבל כבר אז נצמד למקלט הרדיו בקיבוץ חליוסף, עקב כאיוניס קשובות אחרי מהדורות החדשות. זה היה הקשר שלו עם אבא. אביו של אבנר, האלוף אסף שמחוני, היה אז מפקד פיקוד-הדרום, האיש שניצח על המלחמה במידבר סיני.

★ ★ ★

מום מלידה

ה אלוף שמחוני יצא מן המלחמה ב"שלוש". אך יום לאחר-ההוא, כשאבנר צהל על מרשאות המשק בגבורתו של אביו, נערץ לם האב. היה זה כשחזר במטוס קל מדגם פיפר ממסדר סיום-המלחמה של חטיבה 9 בשארם-א-שייך, למחרת הסתבר כי מטוסו נסחף עלידי הרוח, נפל והתרסק בשטח ירדן.

לאבנר שמחוני, האמצעי מבין שלושת בניו של האלוף, נשארו רק המכתבים שכתב לו אביו, מכתבי אלוף-פיקוד לילד בן

אבנר שמחוני

האב האלוף נפל בסיני 56 הבן הסמל נפל בסיני 88

קטן ולא הגדול, חשש אסף תמיד פן דווקא הוא יקופח, סיפרה הסבתא יהודית שמחוני, ששיכלה את בנה, בתה — שמתה מחלה ממארת — ואת נכדה, "לבכור מן דושים תמיד תשומת-לב", אמרה, "את וקטן מפנקים. לכן זכה אבנר ליחס מיוחד מאסף. תמיד היה אסף דואג לו וחוש עליו.

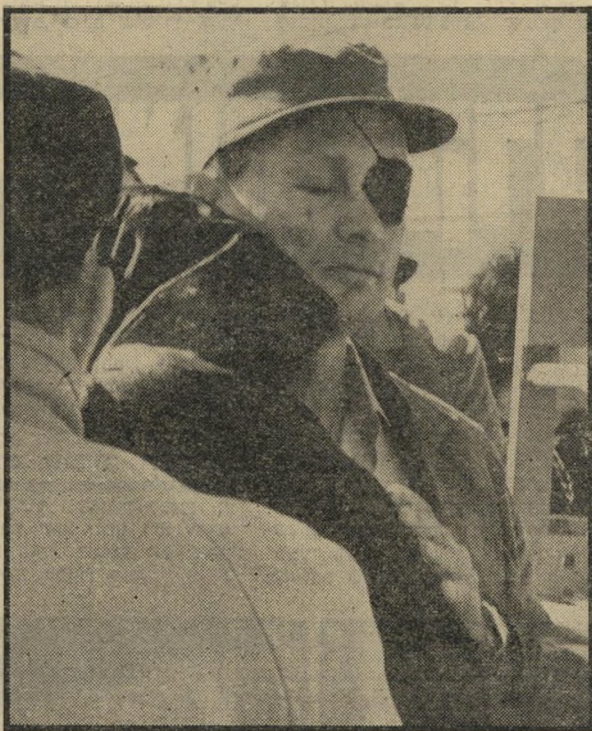
"כשנהג אסף הודעו אבנר, למרות היה ילד בן 8, משהו השתנה בקירבו. הוא חדל להיות ילד. הוא נהיה בן-לילה למבוגר הוא היה מבין כל כך הרבה. כתב חיבורי נהדרים. כולם חשבו שהוא יהיה עיתונאי בבית-הספר שיפר את העיתון. תמיד עמ על דעתו כשהיה צודק. ותמיד התעקש עניינים של אמת וצדק.

★ ★ ★

בחר חסו

ד-משק היה בשבילו הכל. תמיד חל, ושהתחרר מן הצבא ולהתמסר למשי לעבוד ולעזור. בכל חופשה שלו מהצבא, ה

שתי תצבות נהר

אמו של אבנר מתייפחת על כתפו של שר-הבטחון הנפגע

צריך להספיק המון. הוא היה עובד בפרדס בתליוסף, בא אליו לקיבוץ גבע, אל ה סבא והסבתא, והיה עוד קופץ לגבעתיים אל האמא שלו, דלילה. "אבנר תמיד הרגיש שאסף חסר לי. הוא ידע שהוא צריך למלא עבורי את החלל שנוצר עם מותו של אסף. היה בא אלי לקיבוץ גבע, יושב אצלי, מכין את שעוריו ומשוחח אתי הרבה. הוא היה כזה בחור חסון, רחב-כתפיים. הייתי נהנית להשעין עליו את ראשי.

"רצייתי שתהיה לו חברה, ידידה. זה יכול היה לעזור לו, לעודד אותו. בפעם האחרונה כתב לי: 'היכרתי בחורה. היא עירונית ולא רוצה להיות חיי קיבוץ. אני לא אמי שיק לצאת איתה!'

בפעם השנייה תוך 12 שנים הלכה יהודית שמחוני אחרי ארון קבורה בהר-הצל. ידה ליטפה את הארון, ובקול חנוק מדמעות כאילו לחשה לעצמה: "הו! אבנר! אבנר! קודם אסף ועכשיו אתה, אבנר!"

עינו הוא מסוגל לכל תפקיד. הוא ניצח. ניתן לו לבחור בעצמו את היחידה הקרבת בה ישרת.

"הוא נולד במלחמה ומת במלחמה", הס' פידה אותו סבתו, יהודית שמחוני, חברת קיבוץ גבע וחברת-הכנסת מטעם מפא"י ב" עבר. כאשר נולד אבנר, לא ראה אותו אביו. היה זה בעיצומם של קרבות מלחמת העצמאות. אסף שמחוני היה אז מפקד פלוגה בסלמ"ח. הוא נלחם במלכיה שעל גבול לבנון והשתתף במיבצע דני, בכיבוש לוד ורמלה.

★ ★ ★

יחס מיוחד

כ שנווד אבנר, לדלילה, אשתו הראשונה של אסף, עברו מספר ימים עד שהאב מצא הזדמנות לקפוץ לביתו שבקריבון ולראות את בנו. "מאחר שאבנר היה הבן האמצעי, לא הי

שבע ושמונה. אבנר לא נפרד מהם מעולם. הוא נשא אותם בתרמילו, היה מציץ בהם בכל פעם שרצה להעלות את זכר אביו. עשר וחצי שנים לאחר מותו של האלוף שמחוני, יצא אבנר שמחוני למלחמה. הוא שרת ביחידת-שריון, שפרצה את המערך ה מצרי ברפיח, יחד עם אחיו הבכור יואב. הם עברו את המלחמה בשלום. השבוע, שתיים-עשרה שנים לאחר מות האלוף, נפל גם בנו הסמל. היה זה כשרכבו עלה על מוקש בדרך ליד ראס-סודאר, שבחצי-האי סיני.

קברו נכרה ליד קבר אביו בהר הרצל בירושלים.

כאשר הגיעה שעתו של אבנר שמחוני להתגייס לצבא, הוא נפסל בבדיקות הרפואיות מלשרת ביחידה קרבית. נמצא אצ" לו מום בעין, מום מלידה. אבנר נעלב עד עומק נשמתו מפסילתו לשרות קרבי. "אני, בנו של אלוף בצה"ל, אהיה גיבויק?" שפך את ליבו בפני חבריו. הוא יצא למלחמה ב"ברוסאיה, כדי להוכיח שלמרות המום ב

אחרי שמשטרת תל-אביב והאשימה אותן בחיתוך צ

המשוטט
 דבורה שוץ מתלוננת בעיקר על יוידת ערך הדירות באזור, כתוצאה מפעילות היצאניות בו. "היינו בורחים מכאן, אבל אין לאן. הדירות שלנו לא שוות."

עוד הקטנות של הבוקר, למאתיים בנשף. הן אינן בוררות את זירת מיבציהן. הלקוחות הרגילים מקבלים את התמורה עבור כספם בחצרות הבתים ברחוב אידלסון, רחוב הירדן ורחוב הירקון. אחרים, המוכנים להשקיע יותר, מובלים לבתי-מלון קטנים שבסביבת שפת-הים. בעלי מכוניות אוספים

כימטס, הם חסרי-ערך, כיוון שהמשטרה נאלצת לשחרר את היצאניות מבלי שתוכל להאשמן על עבירות של ממש, משוטט שאין הזנות מהווה עבירה על פי החוק. עבירות הן שידול למעשה.

מצוד לילי
 ניידת משטרה עמוסה יצאניות שנעצרו במי צוד שערכה המשטרה ברחוב אידלסון, יר צאת אל רחוב בן-יהודה. מעצרים מעין אלה, הנערכים מדי יום

במוקד הסערה עמד איזור מגורים במר כזה של תל-אביב, המשמש זה 15 שנה מרחב מחיה ליצאניות תל-אביב. זהו הרובע המשתרע מקולנוע מוגרבי מערבה עד לים, שגבולו הדרומי הוא רחוב אלנבי וגבולו הצפוני רחוב נס-ציונה. אינסוף פשיטות,

מנוחתם ומפריעות את חייהם השלום. המשטרה יצאה לפעולה. היא הגבירה את קצב המצודים, עצרה את היצאניות ולא חסה אף על סרטוריהן. אחרי-עשר מהסרסור רים אף הובאו בתום חקירתם לבית-המשפט לשם הארכת מעצרים. כולם שוחררו אחרי

יצאניות תל-אביב כולה התאחדו!

הסיסמה עברה מפה לפה מקרן רחוב אחת לשנייה, בין כ-600 היצאניות הפעילות בחוצות העיר. ההתרגשות היתה גדולה ו-העלבון היה צורב. כי מעולם לא נפגעה

היצאניות יוצאות לקרב

מספר ימרי-מצוד מבלי שתוגש נגדם האשמה כלשהי. אבל העלבון נשאר עלבון. איך העלתה המשטרה בדעתה להטיל כתם משי-פיל כזה וחשדות בלתי מבוססים, בנשים העובדות קשה למחייתן?

★ ★ ★

הילדים לומדים תעריפים

עתה הגיע תור היצאניות לפעולה. הן נשבעו בכבודן שלא ינוחו ולא ישקטו עד שימצאו את האיש שביצע את חיתוך הצמיגים וגרם להן לבויון כזה.

גאחתן המקצועית של יצאניות תל-אביב כשם שנפגעה לפני שבוע.

שומו שמים! משטרת תל-אביב העזה לחשוש ביצאניות רחוב אידלסון, המהוות רק כמה עשרות מהיצאניות הפעילות, כי חתכו בודון ובכונה תחילה, את צמיגיהן של כ-30 מכוניות שחנו במרחב פעילותן בלילה שבין ה-22 וה-23 בחודש דצמבר. לדעת המשטרה, היתה זו פעולת-תגמול של היצאניות על הפעולה החוקפנית שביצעו נגדם דיירי הרחוב, כשהתלוננו, חוזר והחלור נן במשטרה כי היצאניות מטרידות את

היצאנית שרה יחזקאל ממתינה עם חברתה ללקוחות - אחד מגיע - הול-בעיקבותיה ע

העליבה את היצאניות — ימים של 30 מכוניות —

עקב עזרא (23),
משוטט ברחוב
יידן של היצא-
לעבוד בשקט
אחד הן עוב-
הוא אומר.
היצאנית שושנה בת ה-
21, אם לילד,
העובדת במשמרת יום ברחוב אי-
זלסון. אנחנו מצפצפות על כל
השכנים, היא אומרת, מצידי הם
יכולים לנשק לנו, היא מדגישה.

את היצאניות בטרמפים. בקיצור, היצאניות הפכו חלק
קבוע של הנוף במקום.
היחידים שלא התרגלו לחלק זה של הנוף הם דיירי
הסביבה. שנים על גבי שנים הם אינם מתיאשים, מת-
לוננים ומזעיקים את המשטרה, אולי ימצא סוף-סוף
אמצעי לטהר את הרחוב מהנערות השורצות בו.

זירת הקרב

רחוב הירדן, המוביל אל רחוב אידלסון,
בלילה. למטה באמצע נראה אותו מקום
כפי שצולם ביום. זהו האזור במרכזה של תל-אביב המשמש

כמקום פעילות מרכזי של יצאניות, המקבלות את לקוחותיהן
בחצרות הבתים ובחדרי-המדרגות. אחרים, המוכנים להשקיע יותר,
מובילים לבתי-מלון קטנים שבסביבת-הים ובסביבה הקרובה למקום.

שאלך מפה. לכאן באים הקליינטים.
★ ★ ★
„השכנים עשו את זה!”

ציגת משמרת-הלילה ברחוב אידלסון
היא יפה ליי (20). יפה הגיעה לזנות

דירה גורמלית בשום מקום אחר בעיר.
ואומנם, כיום זהו רובע המגורים הזול
ביותר בתל-אביב. ניתן לקנות דירה של
2 חדרים ברחוב אידלסון או רחוב הירדן
במחיר של 12 אלף ל"י.
אתם יכולים להגיד לכל השכנים ש-

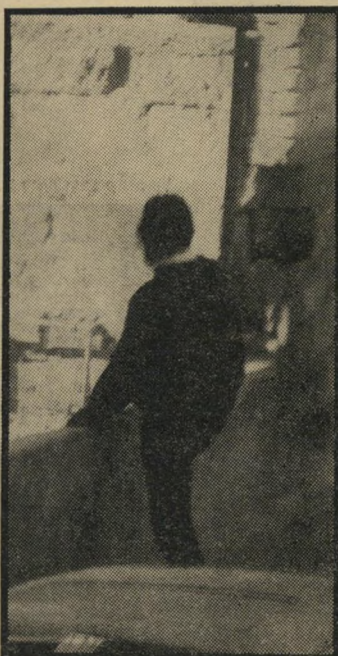
אומרת דבורה, אשתו של סמל משטרה
המתגוררת באזור: „בושה לגור ברחוב
הזה. כשבתי הקטנה מספרת בבית-ספר
היכן היא גרה, צוחקים עליה. הונגות עוסי-
קית במלאכתן בחדרי-המדרגות ובחצרות
שלנו ואף אחד לא מפריע להן. הן אפילו

נגד רחוב אידלסון

אחרי שנאנסה בגיל 15 ע"י אביה החורג. לפני
כשנתיים נעשה ניסיון להחזירה למוטב והיא
החלה לעבוד כמלצרית במסעדה פנינת
המזרח שממול קולנוע חן. אבל, כדבריה:
„נכנסתי להריון. שם שילמו לי 170 ל"י
לחודש. הייתי צריכה כסף, אז חזרתי לר-
חוב. אני לא מבינה מה זה מפריע לשכ-
נים? המכוניות שעוברות כאן מפריעות
יותר. אנחנו לא עושות שום כללך ושום
רעש. עובדות בשקט וחאלס.”
השכנים לא מרגיזים כל-כך את היצאניות
(המשך בעמוד 20)

ינשקו לנו... — אומרת שושנה בת
ה-21, אם לילד שנולד עם מום בלב,
העובדת כיצאנית-יום ברחוב אידלסון. ל-
הברותיה היו טענות ענייניות יותר כנגד
טענות השכנים. סיפרה שרה יחזקאל (20):
„עבדתי בבית-חרושת לכוסות בחיפה.
ערס אחד הבטיח לי להתחתן איתי והתחלתי
לעבוד בשבילו בזנות. קוראים אותו עמואל
קורקוס. עכשיו ברחתי ממנו. קניתי לי
חנות מצלמות ב-20 אלף ל"י. אני בעצמי
עובדת כאן ויש לי ערס חייל. כל יום אני
עושה כאן איוזה 200 או 250 ל"י. אז למה

מדליקות את האור-שיהיה יותר שמח. לפע-
מים אני צועקת על הלקוחות שלהן, אבל
שום דבר לא משפיע.”
סוענת דבורה שחץ בת ה-41: „אין
כאן חצר בלי זונה. אשה הגונה לא יכולה
לעבור ברחוב הזה לאחר רדת החשיכה.
הילדים מושכים אותנו לחצר לראות איך
שהן עובדות. הילדים עדים לכל מה שנעשה
כאן. הם כבר מומחים לתעריפים ולשיטות
העבודה. איננו יכולים לעקור מפה למקו-
מות מגורים אחרים. בשביל הכסף שאקבל
עכשיו בעד הדירה שלי לא אוכל לקנות

ד לבית-נמוש - מדלג מעל למכשול - ואילו שרה, לבושה במעיל, ממחינה ללקוח הבא

אנשים

האלוף

מניח תפילין

לחסידי חב"ד שפשוט השבוע כמינהגם על עוברים ושבים בתחנה המרכזית בתל-אביב, כדי לשכנעם להניח תפילין, היה סיפור אקטיאלי להגברת האמונה. החסידים סיפרו על הרבי **מלובאביץ'**, היושב בניו-יורק, שביום השבת שעברה, קם לפתע ממקומו והכריז בקול-רם: "ותפיל עליהם אימה ופחד". רק מאוחר יותר הסתבר, כי שעה שציטט הרבי קטע זה משירת-הים, נערכה פשיטת צה"ל על נמלי-התעופה של ביירות, שהרבי, כמובן, לא יכול היה לדעת אודותיה. ייתכן שיש טלפתיה בין הרבי לבין מפקד פיקוד-ההדרכה בצה"ל, האלוף **אריק שרון**, שמאז הוזהרו הרבי מלובאביץ' מ'לטוס במטוס אל-על שנחטף לאלג'יריה, הפך לחב"דניק נאמן, ומניח תפילין בכל יום. ●

כשניסה השבוע מזכיר מפלגת העבודה, השר בליתיק **פינחס ספיר**, לברר בחוג ל' מחשבה רעיונית של המישמרת הצעירה במפלגתו, מי מהנוכחים מוכן להתיישב ב' שכם — לא הביע איש מהם נכונות לכך. ניסה השר לבדוק את הדבר בדרך שונה: "אני פותח בהרשמה". הכריז, "מי שמעוניין — ירים את ידו". התוצאה היתה זהה: איש מהנוכחים לא הרים יד. ● בעת ששר האוצר **זאב שרף** נשא את נאום התקציב שלו בכנסת, נצמד דובר משרד האוצר, **דני הלפרין**, לצלמי הטלביזיה אשר צילמו בבניין, והורה להם איך לצלם ואת מי לצלם מבין אנשי הכנסת. כשראה זאת אחד מ' סדרני הכנסת, שאל: "מי אמר שהטלביזיה הישראלית אינה נושאת פנים?" ● כאשר נשאל השבוע ראש עיריית ירושלים, **רדף קולק**, על-ידי האמרגן-מראיין **יעקב אג' מון**, מה דעתו על גישואין של יהודי עם גוייה? השיב: "סוף-סוף יהיה ביני ובין מנהיג נטוריקריתא **עמרם בלוי** — משהו משותף. אני מקווה שזה יעזור לבניין ירוש' לים". כזכור התחתן בלוי עם גיורת ואילו בנו של קולק נשא אשה קתולית. ● צוות לחשיבה בנושאים הקשורים לאופייה של

שמילוביץ, בנו ואשתו שייק בברית-מילה

מדינת-ישראל, נוסד השבוע ביוזמת יוצאי מפא"י ורפ"י, הנימנים ברובם על תומכיו של **משה דיין**. בין המוזמנים להשתתף בצוות זכור גם שמו של פרופסור **הראל פיש**. המוזר שבהזמנה: פיש הוא אחד מ' ראשי חוגי הצעירים של המפד"ל.

הלבנונית

המעריצה את דיין

באחריה של נוסטלגיה ציונית ופולנית, נערכה בבית סוקולוב המסיבה רבת המשתת' פים, לחגיגת יובל ה-60 של ד"ר **משה סנדר**, יום אחד לפני יום-הולדתו. הנאומים היו רבים אך ההברקות היו בעיקר של חתן המסיבה, כאשר נקראה ברכתו של שר הפנים **משה חיים שפירא**, בו הביע השר תמיחה על כי סנה כבר הגיע לגיל זיקנה, קרא עורך מעריב **אריה דיסנצ'יק**: "יש לו (לשר) מירשם-תושבים — הוא צריך לדעת". ואילו סנה עצמו קרא: "מוטב זקן צעיר מאשר צעיר זקן". ● מזכיר אגודת

5

גוונים

אופנתיים

(טרה, ריבירה, נרע, יסמין, ומלוו)

לגורבי המכנס

"גילוי"

"פנטי-הוז"

של

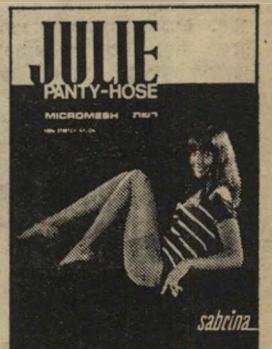
סבריינה*

יהמוצר הנבחר במשאל העם של ידיעות אחרונות* לשנת 1968

sabrina

מכנס רשת וגרב קריסטל

מכנס רשת וגרב רשת

קופר-קרנען

רפול - האיש שהופקד השבוע של כוחות הרגלים של צה"ל

ספר קפה בביירות

מינו למראה עיניהם. הוא עמד כך כמה דקות. סיים את שתיית הקפה ואז פנה ויצא מתוך האולם בצעדים נמרצים אך איטיים. "תאר לעצמך", אמר לי המיוזנאי בנמלה התעופה, "אני מזגתי כוס קפה לקצין הישראלי שפוצץ כאן את המטוסים!"

★ ★ ★

האיש שבו למוות

סיפור השני התפרסם בשבועון הצרפתי לאקספרס: "אלוף מישה רפאל איתן, קצין מטה של חיל הצנחנים הישראלי, הוא האיש שהוביל כ-50 צנחנים להתי"ר

פשיטת צה"ל על נמל התעופה של ביי"ר הות הוסיפה להכות גלים בעולם. היא מציגה את הדיס בשינוי סיפורים, שהגיעו השבוע ממקורות זרים.

סיפור העיתונאי הגרמני ולטר פוטרמן, ש"הדבר שגרם להתרגשות הגדולה ביותר בנמל התעופה של בייירות, בשעה שפשוט שם כוחות צה"ל, לא היו דווקא מיוזני הי"ר מסוסים או היריות. עד היום אין מפסיקים שם לדבר בהתרגשות על מה שאירע הן כדי הפשיטה. זה היה כמה דקות אחרי שמאות הנוכ"ר

העיתונאים, משה רון, פנה אל בעל השימ"ר בשימו הקודם, קליינבוים, עד ששר היה תיירות, משה קול, התפרץ: "נקרא לך דניגרקרון" (שמו הקודם של רון). השיב לו רון בלי היסטוס: "כן השר קולדוני". בעוד שכימעת כל הנואמים היללו את סנה על כך, חזר בתשובה וחזר לאחרונה לכור מחצבתו הציונית, הישנה העסקן הציוני הצרפתי-הסוציאליסטי החתיק מרסל ירבי לום את סנה לזלזול מרסל לנין והזכיר מכתב נשכח של אשת לנין, קרובסקיה, בו סיפרה על ביקור של לנין בתערוכת המונות בקרקוב ב-1913, במכתב זה אמרה שלנין נתגלה כל נאציזם מופני, שאינו יכול לסבול פולנים. אך הסיפור הטוב ביותר של הערב סופר עליי סגן דיקן בית הספר לרפואה בירושלים, ד"ר משה פריבס, שירש בשעתו את מקומו של סנה כיו"ר אגודת הסטודנטים בורשה. פריבס סיפר כי באסיפה מסוימת נאם רופא-חיות רביוניוטיסטי. כשסנה הבחין בהתרגשותו של הנואם קרא לו: "אם תתרגש תקבל התקפת לב. אני רופא ואני יודע." השיב לו הנואם בו במקום: "אתה תקבל התקפת לב לפני. אני וטרינר ואני יודע!" במסיבה אחרת, זאת שהתקיימה לכבוד יום המהפכה העשירי של קובה, במלון אכדיה בהרצליה, סיפר דיפלומט זר מסויים כי ביקר לא מכבר בביירות. מארחו שם לקח אותו למסיבה וביקש ממנו לא לגלות היכן הוא משרת. אולם הדיפלומט לא קיבל את האזהרה וסיפר לבני התברה הביירותית שהוא מכה בתל-אביב. מיד הפך למוקד ההתעניינות והלבנונים המסירו עליו שאלות סקרניות על ישר-

לחימה, לתפקיד הבכיר ביותר שקצין צנחנים יכול להגיע אליו. בהפקדתו על חילות הרגליים של צה"ל, היה משום מיפנה לגבי תפקודיו העתידיים של חיל הרגלים בצה"ל. מלחמת-ששת-הימים הוכיחה כי כוח המ"ר העיקרי של צה"ל הם גייסות השריון. חיל-הרגלים נועד תפקיד מסייע בלבד, אך חשוב כשלעצמו. לחימת הצנחנים בפקודו של רפול על מיתחמי הצבא המצרי ברפיח, שם הצליחו להתגבר במלחמת-חפירות, ללא סיוע שריון, על כוחות הגדולים מהם פי כמה, בניגוד לכל כללי המלחמה, קבעה את אופי הלחימה של חיל-הרגלים בעתיד. היא תהיה מבוססת על אימון של החייל הבודד והחוליה הקטנה כדי להביאם ליכולת של לחימה עצמאית.

תת-אלוף רפאל איתן בן ה-39, איש מושב תל-עדשים, נשוי ואב לארבעה ילדים, הוא האיש המתאים להקנות תורת לחימה זו לחילות הרגלים המוצנחים והמוסעים. רפול התחיל את הקאריירה שלו כסמל-מחלקה בגדוד הפורצים של חטיבת הראל במלחמת העצמאות. כמפקד מחלקה השתתף בכיבוש קטמון. ביולי 49 השתחרר מהצבא בדרגת סרן.

כעבור שנתיים חזר לצבא, עבר קורס צני חנים וקורס מג"דים וחזר למשק אבי בתל-עדשים. רק ב-1954, כשיחידת הקומנדו 101 התאחדה עם יחידת הצנחנים, ורפול היה בשרות מילואים, הציע לו אריק שרון למלא את מקומו של מפקד פלוגה שנהרג. מאז נשאר בצנחנים.

הוא השתתף כימעת בכל פעולות התג' מול במיבצע סיני, צנח עם יחידתו במיתלה בדרגת רב-סרן. שלוש פעמים נפצע: פעם בחזית בפשיטת הכינרת, ולאחרונה במלחמת-ששת-הימים, כשדור פגע בראשו ליד קנטרה, וסיקוריו חשבו כי חוסל.

הוא מתואר כאדם חסר רגשות, הממטע בדיבורים, בז'למות וניצב זקוף קומה גם כשש תופת מומטרת סביבו. האיש ששמו נישא כאגדה, יוצא עתה להקנות את תורת הלחימה האישית שלו, שנקנתה בקרב ובדם, לכל חילות הרגלים של צה"ל.

אלוף-מישה רפול הופך לתת-אלוף * תפקיד חדש

קפה על נמל האחיר הבינלאומי של בייירות. לא היתה זו הידיעה היחידה שהתפרסמה השבוע על רפול. ידיעה נוספת פורסמה בעיתונות הישראלית. היה זה כשנמסר על מינויו של רפול, קצין הצנחנים הראשי ל-תפקיד נוסף וחשוב: קצין חיל-הרגלים ראשי יחד עם זאת הועלה רפול מדרגת אלוף-ב"ש" נה לדרגת תת-אלוף.

בכך הגיע אחד הלוחמים האגדתיים של צה"ל, איש שהקים אסכולה שלמה של

• ראש אג"ם עזר וייצמן עונד לו את הדרגה, לעיני אשתו והרמטכ"ל הממייכים.

חיים בשדה שמעו את רעמי הפיצוצים של המטוסים. לפתע הופיע בתוך אולם הנוסעים של בניין נמל התעופה קצין ישראלי. הוא היה לבדו. הוא פילס לעצמו דרך בין מאות הערבים המבוהלים שבאולם, שיכלו בקלות להתגבר עליו לו רצו. אבל כולם נרתעו ממנו בבהלה.

בצעדים איטיים הוא ניגש למיוזן שבי"ר, השעין את מרפקו על הדלפק ופנה אל המיוזנאי בפקודה: "כוס קפה!" המיד נוגיא הנפחד מילא את הפקודה, מזג לקצין הישראלי ספל קפה. הקצין עמד בנחת בתוך ההמון, לגם מתוך הספל. הנוכחים לא הא-

דיסקומקאית ערן ריקוד בכפר דוד

אל. אחת הנשים, מבנות המשפחה המיוזנת סות ביותר, אמרה לו: "אני מקנאה בך שאתה מכיר את האדם היחיד שיכול להביא את השלום למורת התיכון." את מתכונתה לעבר-אדניאצ'ר? "לא למשה דייק", השיבה הלבנונית. זה היה כמובן לסני ההתקפה בביירות.

הישראל הראשון על הירח

כתב מעריב בסאריס, אורי דן, שהה השבוע בישראל וסיפר לחבריו על רכישה מוצלחת שביצע ואשר בעזרתה יקדים את מתחריו בשטח העיתונות בארץ. אורי הפקיד 350 דולר בחברת פאן אמריקן כדמיקדימה לכרטיס טיסה לירח, והוא יהיה בין עשרת האנשים הראשונים שישוטו לירח — מלבד הקוסמונאוטים מכיבן. מאז פירסם העיתון נאי יצחק ניםצוביץ את סיפורו בזכות הוא מוצף חחיות נעימות, שהאחרונה בהן היא הענקת פרס צבי קסל של יהודי מסקי. אבל החחיה המסעירה ביותר באה לו בדמות יהודי קנדי, ששלה כנציג קהילתו במונטריי אול, לברר אם אומנם ייתכן כי אחד מסיפוריו של ניםצוביץ אשר פורסמו בספר — אירע במציאות. באותו סיפור סופר כיצד גילתה אם יהודית את בתה האבודה בקיבוץ בארץ, אחרי שנעלמה בתקופת השואה ב"פולין. היא זיהתה אותה על פי סימן מיוחד באוזנה. ניםצוביץ זימן את התייר עם הגם בותה, ואלה הביאו אותו ליד דמעות נרגשות כאשר סיפרו לו את כל הפרשה. ● בהמשך משפטו של הדי"ר אלכסנדר ריי

בנו בצורה מקורית. מיד לאחר שהמוהל ביצע את מלאכתו, יצאו דני ואורחי החגיגה בריקודי שייק סוערים לקצב תזמורת ריקר דים. כוכבת הקולנוע הישראלית לשעבר, חנה ערן (מסינגר) הייבתה גם היא לרקוד השבוע. היה זה כשחנכה את הצטרפותה לחוג בעלי הדיסקוסים בארץ. אבל הדיסקור סק של חנה לא נפתח, כמו כולם, בצפון תל-אביב, אלא בכפר הדרוזי עוספיה שעל הכרמל, שם מוזנת חנה עצמה משקאות ו-מרקית את האורחים.

נעימת

ג'אז לח"כ

הזמרת שולה חן קיבלה השבוע מכתב מהזמרת שולי נתן: "אני מצרפת מכתב של מעריץ, שהגיע כנראה בטעות אלי". במכתב המצורף היה כתוב: "שולי נתן, שלום רב. ראיתי אותך באי לייק מייק, והקסמת אותי. לא ידעתי שאת גם שרה כל-כך יפה ומשחקת כל-כך טוב. אנא שילחי לי תמונה וחתימה". כששאלה שולי איך ידעה שהמכתב מיועד לשולה חן, השיבה: "ראשית, אני לא שחקנית באי לייק מייק ושולה חן. שנית, אותי זוכרים בגלל ירוש"ל של זהב. ● יו"ר הסתדרות הסטודנטים בירושלים, עמי שפירא, החליט לבנות את היום הראשון של השנה האזרחית כהלכה. הוא ערך ביקור ברוב הבארים הירושל"יים. בכל אחד מהם הוא לגב כוסיס —

פסוקי השבוע

- חבר הוועדה המרכזת של ההסתדרות ממעם מע"י, נתן אלי מוזלינו: "ההסתדרות משילה את מרותה בחוקר רצונם החופשי של הפועלים".
- שר החוץ אבא אבן: "מפלגת העבודה אינה אלא סופרמרקט".
- הרב הראשי יצחק נסים: "מבוססים אנו בחזון הנביאים שנצח ישראל לא ישרק וישראל וביית-המקדש יבנו בידי ישראל ורק אז יבוא שלום לעולם".
- האמרגן מרקו תורג'מן: "כדאי לבקר בחוצלארץ — זה מקום נהדר".

היצאניות

(המשך מעמוד 17)

כמו המשטרה. מאז העסק עם הצמיגים, המשטרה לא נותנת לנו לעבוד ולחיות, טוענת שושנה נחמיאס (25). לנו לא היה עם העסק הזה שום דבר. הבחורות אומרות שזה השכנים בעצמם חתכו את הטאיי-רים של המכוניות בשביל שהמשטרה תשגוע אותנו. רק אתמול ברחתי להם מהניידת, מוסיפה שרה יחזקאל, אני פוחדת עכשיו פחד מוות.

אבל האמת היא שהמשטרה היא חסרת-אונים לסלק את היצאניות מהאזור. הסביר דובר משטרת מחוז תל-אביב, רבי-פקד עמוס אריכא: ראשית, אין זנות מהווה עבירה על פי החוק. עבירות הן שידול למעשה בלתי-מהוגן או ניהול בית-בושת. למעצרים שמבצעת המשטרה ברחוב לא יכול להיות המשך בבית-המשפט. אי-אפשר להאשים את המשטרה בעייתה. זוהי בעייה סוציאלית ופדגוגית.

חוק מזה, אפילו כשעוצרים אותן, חייבת המשטרה לשחרר את רובן עוד באותו לילה. לפי החוק יש לשחרר אם יש לה ילד בבית. 90% מיצאניות רחוב אידלסון יש ילדים.

כדי להעמיד פרוצה לדין ולהרשיעה יש צורך בעבודת משטרה מקיפה ויסודית. יש לבצע פעולות עיקוב ממושכות, לצלם את היצאניות בשעת פעולתן, לעצור גם את לקוחותיהן, לגבות מהם עדויות, ולעצור את כל הסרסורים הפורשים את רשתותיהם על פני יצאניות העיר. עבודה מעין זו יכול לעשות רק המדור המרכזי לבילוש. אלא שתפקיד עבירות-הרחוב אינו נכלל בתחום העיסוקים של מדור זה.

קשה גם להניח שפעולה משטרתית יסיר דית היתה מחסלת את התופעה. אפשר היה אולי לגרום להפסקתה לתקופה קצרה, אך

בגלל הריון

חזרה יפה לוי (ביי-טון) לעבוד כיצאנית רחוב, אחרי שניסתה לחזור למסב.

בסופו של דבר, כפי שהמשטרה עצמה מכירה בכך, הזנות אינה בעייה משטרתית אלא בעייה חברתית. כל מדינה שאינה משלימה עם זנות חוקית בפיקוח רשמי, נאלצת להתמודד עם התופעה הבלתי-נמנית של יצאנות-רחוב.

המחלת דא מוסרת

שבוע נשאו מאמציהן של יצאניות רחוב אידלסון פרי. הן הצליחו לאתר את האיש שביצע את חיתוך-הצמיגים, מעשה שבגללו התחדדו היחסים בין המשטרה והפרוצות.

סיפרה אחת היצאניות: ברחוב הירדן יש באר חדש שניקרא רץ באר. באותו הלילה שנחתכו הטאיי-רים, השתולל שם שיכור ש' עובד באחד הבארים בסביבה. הגיע ישראל דנוך, שמר הבארים, הכניס לו כמה מכות חזקות וזרק אותו לרחוב.

אחרי 20 דקות ראו אותו מאיים בסכין על בחורה ברחוב. אחר-כך הוא התחיל לחתוך מכוניות. המכונית הראשונה אותה חתך היתה זו של ישראל דנוך.

בכלל, זאת לא הפעם הראשונה שמי שרב כאן עם אותו שיכור, חותכים לו אחר כך את הגללים.

אז מדוע אין מחתרת-הזנות מוסרת את תוצאות חקירתה למשטרה, כדי לגלל מעל היצאניות את ההאשמה?

„חביבי“, השיבה אחת היצאניות על שאלה זו, „אצלו יש כבוד. שהשטרים יעברו בעצמם. הם מקבלים בשביל זה משכורת, לא?”

פולר סלק

ללא מזומנים!

CANDY

ובמחירים מוזלים

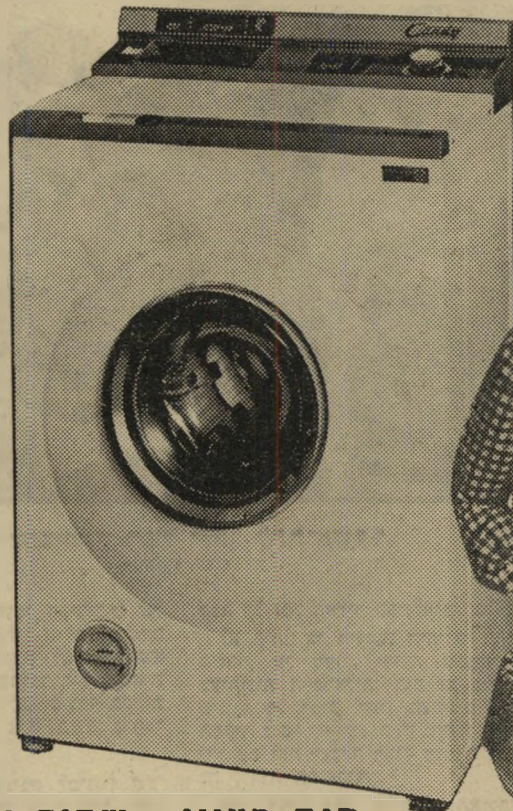
“קנדי” המשוכללת במכוונות הכביסה.

בעלת המוניטין הבינלאומי -

כולה שלך ללא תשלום במזומנים!

שיטת מכירה מהפכית של פרידמן

לתועלתך ולנוחיותך!

דגם מצוין - שרות נאמן

להשיג בבתי המסחר המוסמכים של

פרידמן

אין כאן:

יש לו

SONY

רשמי קול-טלוויזיות-טרנזיסטורים

מערכות סטראו-פוניות

סבל מטחורים

(HAEMORRHOIDS)

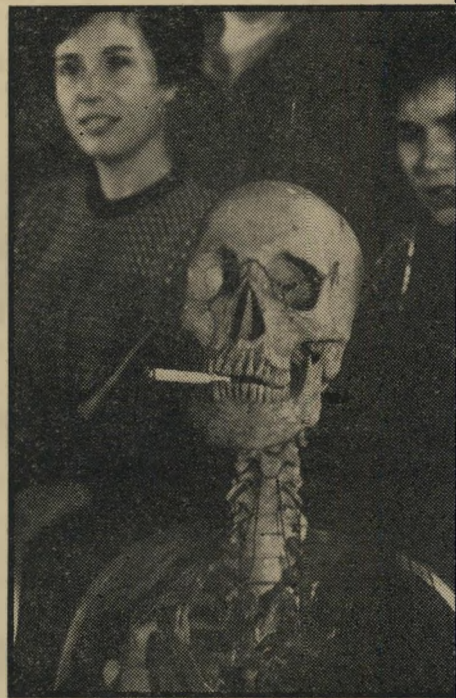
השיבה כואבת! והריצה גס-כן! אם אתה סובל מטחורים (HAEMORRHOIDS) זה נורא! אבל כל זאת נחלת העבר. פרטין עוזר במהירות, מביא להקלה מידית. הכאב קטן מיד והגרוד נפסק, התפחויות הבלתי נעימות מתכווצות - איזו רווחה!! נרות פרטין מורכבות מחומרי רפוי ומפסיקי כאב וגואלות אותך מיד מסבל הטחורים. פרטין - לרפוי טחורים. 4.50 ל"י.

PRATIN

דיסטריביוטור: חייב

יום אחד, באוטובוס מספר 5, פקח הכרטיס סן זוג עיניים גדולות ולא האמין למה שהן הראו לו. הוא עצם אותן ופקח אותן שוב. "היי, מה יש לך שם?" הוא שאל את האיש שעמד מולו. "זה שום דבר. זה רק שלד." "אני לא מקבל באוטובוס הזה שלדים," אמר הכרטיסן, שעשתונותיו חזרו. "של מי הוא?"

"מה זאת אומרת?" שאל הצעיר, "הוא מת מומן. הוא של אף אחד." "תוריד אותו מהר מהאוטובוס, או שאני אקרא למשטרה!" אמר הכרטיסן. "רוצה?"

השרי

"היזהרו! הוא מאניאק!"

"אני לא הרגתי אותו," ניסה הבהור, "הוא מת מומן. זה רק שלד." "תהד מיד מהאוטובוס!"

המת מחא כף. ישעיהו ("שיש") קולר ירד מהאוטובוס, אבל בזה עוד לא נסתיימה דרך היסורים שלו. הוא היה צריך להביא את השלד מחנות לצרכיפואה לקולנוע מקסים, מקום הצילומים של סרטו הקצו השני, הנקרא השלד.

הגיבורים הראשיים של סרטו היו ארבעים אנשי-שרירים, והוא צילם אותם בעזרת הצלם דויד גורפינקל, לאורך כל תחרות מו ישראל ובחורות שקדמו לה.

אבל לשלד לא היה תפקיד קטן מזה כי סרט. הוא השלד איתם בתחרויות. ישב בין הקהל בתור צופה, מחא כפיים, ועישן סיגריה.

אלא שעד שהוא הגיע למקום הצילומים, כימעט שהוא איבד את התפקיד הגדול של מותו.

המת צריך לשלם. ישעיהו קולר ירד מהאוטובוס וניסה למצוא כרטיסן פחות רגיש. הוא עלה לאוטובוס אחר, והפעם ההתחלה הייתה טובה. הוא שילם עבור כרטיס והכרטיסן הסתכל על הדמות שעמדה לידו ושאל: "מה זה, החבר שלך לא משלם?" "זה לא חבר שלי," ענה קולר, "זה שלד." "לא איכפת לי איך קוראים לו," אמר הכרטיסן, "שישלם כמו כולם."

אבל זה שלד. ניסה קולר להסביר לו הסוף של האוטובוס הזה היה כמו הסוף של הראשון. קולר ויתר על הרעיון, והשני יים הלכו ברגל עד מקום הצילומים.

מה יקרה לבחורים? אבל למחרת, ראה כרטיסן האוטובוס את אותו ישעיהו קולר, זה שהחזיק אתמול את השלד, מוביל אחריו קבוצה גדולה של עשרים בחורים מלאי גוף ושרירים. זה היה ביום השישי. הבחורים צעדו באמצע הרחוב, והפריעו לתנועה, והסדרן ראה כבר בעיני חונו את הגורל שמכין אישה-שלד לבחורים הללו. הוא הוציא את הראש מחלון האוטובוס

וצעק להם: "תיזהרו ממנו! הוא מניאק!" המצלמה, שצילמה את הבחורים, תפסה גם אותו.

הגונב

מעצמו

הסרט על חיי בן-גוריון נגנב מתוך הכסף פת במשרדו של הבמאי פול דייוויס. די מור, מה שיותר מוזר הוא העובדה שהסרט בכלל היה שם. מה הוא עשה אצלו? הבמאי פול דייוויס פוטר על-ידי המפיק מלוויל מארק, ובמקומו מונה כבמאי דויד פרלוב. פול דייוויס הודה שאין לו שום תביעות מהמפיק. הפיטורין היו חוקיים, והסרט שייך למפיק. אם כן, מדוע הוא החר זיג במשרדו את אחד החלקים החשובים של אותו סרט — הראיונות שערך בן-גוריון?

לידידתו, מריון סורוס, הנמצאת בארץ, הוא כתב: "חשבתי להשתמש בחומר כי אמצעי אחרון להשגת הכסף המגיע לי." מריון עצמה, הידועה מכתישה את זה: "לא, לא מגיע לו שום כסף," היא אומרת, "הוא החזיק את הסרט כדי להבטיח שהם יוציאו את שמו מהחברה שלהם, ושחובות החברה לא יפלו עליו."

הגונב מנגב פטור. לעיתונאי ש-דיבר איתו הוא סיפר דבר אחר לגמרי: "הסרט הנגנב היה ההעתק היחיד שנמצא ברשותנו," הוא אמר, "זהו טרגדיה בשבילי. ריאיונות את בן-גוריון במשך שלושה ימים. איני בטוח שהוא יסכים להתראיין שוב."

לפי הגירסה הזאת מתברר שהוא התכוון להשתמש בסרט, שבעצם, באופן חוקי, אינו שייך לו, אלא למפיק. ולמען האמת הוא טוען שהיה זה המפיק עצמו שלקח אותו. הוא כותב לידידתו מריון, "אבל לא האמנתי שירד עד כדי כך."

השאלה היא אם המפיק לקח את הסרט של עצמו, האם זה גניבה. כי אם הגונב מנגב פטור, הגונב מעצמו הרי בוודאי שפטור.

סרטים

סרטי-טי

יוצא מהכלל

משחק זכר אחת (אלנבי, תל-אביב; איסליה) שמו של זאמפה אינו פיטורו גירמי. אולי זאת הסיבה שהקומדיה של זאמפה אינה טבועה בחותם הגאונות של גירמי — ואולי הסיבה היא סתם שזאמפה אינו גאון.

אבל הקומדיה אינה זבל מוחלט. קודם כל, יש בה סטרייט-טון יוצא מהכלל. ולא סתם יוצא מהכלל, אלא שכמוהו, מבחינת הדקות התרבותיות מצד אחד, ומבחינת המשיכה החייתית מצד שני, אין למצוא בשום פרויקציה אמריקאית.

ויש שם גם מוסר-השכל לתינוקות של הבורגנות והזעיר-בורגנות, לפיו כדאי לה-פש סיפוק מיני גם מחוץ לכתלי הגישוואן, אם זה דרוש, ובייחוד בעזרת גורילות שעירות בעלות-שפם. את זה הוא ינק מהסרט נישואין נוסח סינצ'יה.

אורסולה אנדרס מוצאת את הסיפוק וגם נהנית, הואיל והרופא אמר לה לעשות כך.

הכל

בכל

הכלב (תל-אביב, תל-אביב; ארצות הברית) הומוסקסואל אחד נרצח בחדרו. מחפשים בין כל ההומוסקסואלים, ומגלים המונים-המונים מהם, בתוך משאיות, ברחובות ובמועדונים. בסוף מוצא את ההומוריסטובל המבוקש, ואחר כך מתגלים עוד הומוסקסואלים, גלויים ובלתי-גלויים.

ואם לא די בזה, אז יש גם נימפומניה, האוהבת יותר מדי הרבה גברים, נוסף על בעלה, ויש שחיתויות שונות שאינן קשור רות במין, אלא בכסף, והאדם היחיד ה-נורמלי שם הוא פראנק סינטרה. ואם לזה קוראים נורמלי, אפשר בקלות להבין מה זה לא נורמלי.

בכל סרט אמריקאי על המשטרה ושוטריה יש לשוטר אשה, ומצפון, והחובה הקוראת לו בכל שעות-היום, וקאריירה הקורצת מנגד. אבל כאן השוטר הוא שוטר עליון, והמצפון שלו מצפון עליון. והשחיתויות שהוא נלחם בהן מיוחדות במינן. וכן גם הדיסה הזאת שהוא משחק בה.

קסם בשפתייך
וזהר לצפורנייך
בשפתונים ולכות של
דורה - גלוס

dura gloss

AMERICA'S LEADING BRAND

depilan

ידיפילן
להורדת
שערות
ידיפילן
בעל
הריח
הנעים
מוריד
בנקל
שיער
סיותר
סבלי
לנרות
אח העור
ידיפילן
הישג
מהיר
של הסדע
הקוסמטי
השוויצרי

יבלות תחוסלות על ידי

שמן קיק וחומצה סליצילית

הלאה פלסטר בלתי מועיל!
הלאה סכין גלוח מסוכן!
נוכסקורן — חומר נזולי
חדש מסלק הכאב תוך
60 שניות. יבלות ועור נוק
שה "נובלים" עד השורש ע"י
שמוש בנוכסקורן. נוכסקורן
מכיל שמן קיק מזוכך, יוד
ובנזוקאין המשתיק כאבים.
בקבוק קטן של נוכסקורן,
מרחיק היבלות האנטיספטיות
חוסך הרבה צרות ב-2.50

NOXACORN

מרחיק יבלות אנטיספטי

„רציתי לנסות פעם כושי!“ אודה נערת

סוף החרוץ של

אבי

האמבטיה שלו ובסביבה הגילוח שלו חתכתי לי את החרידים. כשלקחו אותי לבית-החולים צחקתי ובייתי ביחד. אחר-כך לקחו אותי למשטרה כדי לחקור למה רציתי למות. הסברתי לכו"לם שהבעיות שלי הן ענייני הפרטי וזה

קטנות שהוא אסף מתוך הדיסקוטקים. כיוון שאהבתי אותו מאוד, זה עורר את הקינאה שלי. ביום אחד מצאתי אותו כך כשהוא מלא השיש. אני הייתי שיכורה. קלינטון הרגיו אותי. סיתאום התחשק לי למות. הייתי שתוייה לגמרי. נכנסתי לחדר

גבי — כדוגמנית

ליטה לחזור לארץ הולדתה — נרמניה. היא עשתה זאת בתום רומן אהבים שבישיאו ניסתה הצעירה העליונה לשים קץ לחייה, עלידי חיתוך ורידי ידה.

היא הגיעה לישראל מפרנקפורט שבגרמניה, שם היתה תקופה מסוימת מארחת באר. תחילה פרש עליה את חסותו האדריכל ובעל הדיסקוטק דב סגל, שגבי הפכה לידידתו האינטימית. אחר כך היתה ידידתו הקרובה של המיליונר ההולל הוגו שווארץ. תוך כדי כך שימשה גבי כמארחת לאנשי החברה בדיסקוטקים של תל-אביב, בעיקר של אנשי החוג הנוצץ. על ידידה נמנו תעשיינים, דיפלומטים ויהלומנים עשירים.

אחר מהם החליט להסוך את גבי למוסד רשמי. בסיועו הכספי פתחה גבי לפני כחצי שנה דיסקוטק משלה. היא קראה לדיסקוטק, בקרן הרחובות פרישמן-הירקון, להקוקט. אולם העסקים שם לא היו מזהירים כל-כך ולא אחת היו גבי וחברתה הגרמניה זאלי צות לצאת ולחפש לקוחות בחוץ כדי למי שוך אותם אל תוך המועדון פנימה.

לפני שבוע הובאה גבי לבית-החולים בתל-אביב כשחרידי ידה חתוכים. היא ניסתה להתאבד. היה זה בגלל אהבה נכזבת.

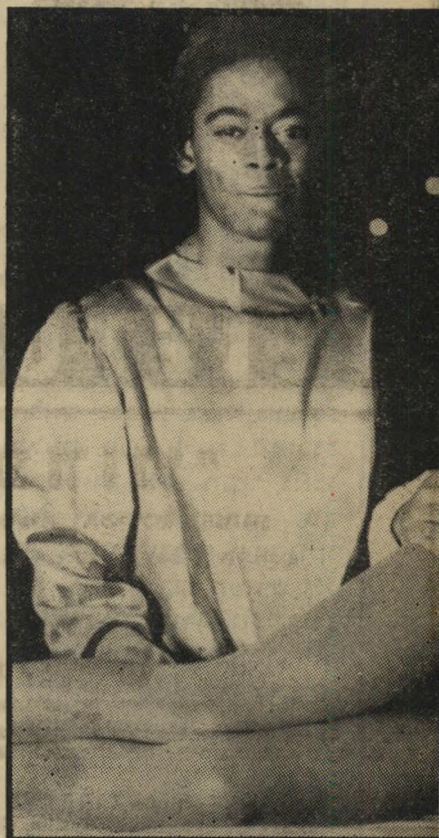
★ ★ ★

אוהבת חיים

סיפרה גבי על פרשת נסיון-ההתבדות שלה: „לפני כחודשיים היכרתי את קלינטון, הגיטריסט של להקת הקטיפה השחורה, שהופיעה בדיסקוטק פרדריקה. הוא סיקרן אותי נורא כי אף פעם לא הייתי עם כושי. התחלתי לצאת איתו והעניין מצאחן בעיני. אבל מכיוון שהיה עלי גם לנהל את הדיסקוטק שלי, הייתי נפגשת איתו בשעות הלילה המאוחרות, כשהוא ואני גמרנו את העבודה.

„אבל בשעות שלא הייתי איתו, היו נטות סלות אליו כל מיני בנות סימפער. הייתי מוצאת אותו תמיד, עם שאר חברי הלהקה, במצבים אינטימיים עם הילדות את

ישראל אינה מכובדת בנערות ששועים אמיתיות. גבי צלר (19), יפה-סיה אדמונית, ומשכילה, מילאה בשנה וחצי האחרונות את דמהסור בתחום זה. השבוע איבדה אותה החברה התל-אביבית. גבי החי

הידיד הכושי קלינטון, גיטריסט ה"כושי של להקת הקטיפה השחורה, שהופיעה בארץ בגלל ניסתה גבי צלר להתאבד.

בבאר-שבע

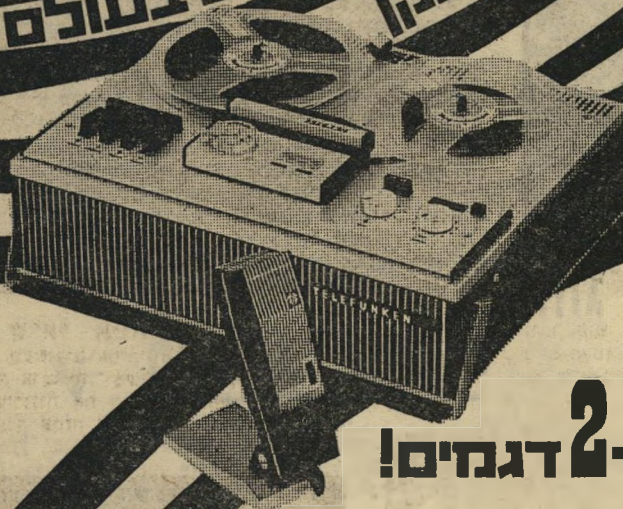
חברי התנועה ואוהדיה מזמנים לפגישה שתקיים ביום א' 17 בינואר בשעה 8.30 בערב, בבית דני לחמן, רח' האבות 80 בבאר-שבע, בהשתתפות חבר ההנהלה

אלכס מסיס

לדיון בשאלה

האם להשתתף בבחירות להסתדרות?

הנאה שלמה...
של טלפונקו החמולים בעולם

ב-2 דגמים!

דגם 201:

- 4 ערוצים *
- צלילים חדים ובהירים *
- 12 שעות נגינה החל מ-650 ל"י *

דגם 203:

- 4 ערוצים * 2 מהירויות *
- מוסיקה סטריאופונית *
- 12 שעות נגינה החל מ-825 ל"י *

הסוכנים הבלעדיים: אלקטרו ויטסה בע"מ, ת"א להשיג בחנויות החשמל המובחרות

TELEFUNKEN

"ציפּרוני"

סוכנות לאינפורמציה וחקירות פרטיות
טלפונים 623001, 757613 • רחוב חשמל 8, תל-אביב

- * איתורי כתובות
- * חקירות מסחריות

העולם הזה, שבועון התודות הישראלי • המערכת והמינהל: תל-אביב, רחוב קרליבך 12, טלפון 30134 • תא-דואר 136 • מען מברקי: עולמפרט • בית-דפוס משה שהם בע"מ, תל-אביב, רח' סין 6 • גלויות: צינגורפיה כספי בע"מ • העורך הראשי: אורי אבנרי • המוציא לאור: העולם הזה בע"מ.

שלום כפוי

(המשך מעמוד 11)

הכפוי — מכיוון שהיא בכלל לא תהיה בין החותמים על הסדר זה. דיין: מבלי להתחייב לכאן או לכאן, אני יכול רק להעיר: מדינת פלסטין לא תהיה סכנה. אם אינה צד להסדר — מה יפריע לצה"ל לשוב בחזרה עד לירדן — או אסילו הלאה? אני מציע להוריד את הגורם הפלסטיני ממכלול השיקולים האובייקטיביים האחרים.

ששון: אז תהיה מדינה פלסטינית סוף-סוף, ונבוא איתה להסכם שלום. נשכ עס מנהיגי אל-פתח עצמם ונחתום על שלום. אשכול: רבותי, זו היתה אינפורמציה המתייחסת לנקודה צדדית. הנושא העיקרי שלפנינו הוא: האם להודיע לושינגטון שאנחנו מקבלים את ההסדר — או שאנחנו דוחים אותו?

הרעיון

של ברגמן

ניכסון החזיק בידו נייר צהוב. הודעה נוספת שהגיעה דרך הקו האדום ממוסקבה. הוא הושיט אותה למארי ברגמן. "ממשלת ברית-המועצות תהיה מוכנה לע" רוב לשלימותה הסטוריאלי של מדינת-ישראל ושל יתר מדינות המזרח התיכון, במיסגרת ההסדר המוצע."

"נו?" שאל הנשיא, "זה יספק את ישר-אל?"

ברגמן, איש שרק לעתים רחוקות היה שמו מתפרסם בעיתונות — למרות היותו יועץ הנשיא לענייני היהודים, ואיש-הקשר שלו עם ממשלת-ישראל — משך בכתפיו. "אתה יודע, אדוני, שיש-אל אינה מן המאמינות הגדולות בהבטחות על גבי נייר."

גם לא של נשיא ארצות-הברית? ברגמן היסס שבירר של שנייה: "זה משהו אחר. אבל..."

לפתע בא לו רעיון חדש: "אולי אפשר להוציא ממוסקבה זיסטה. לא ערובות לגבולות, לא פתיחת הסואץ. משהו באמת גדול. משהו שכל ישראלי יראה בו ניצחון גדול. מה דעתך, אדוני, שתבקש ממשלת ברית-המועצות הצהרה, כי כל יהודי בשטחה, הרוצה לעלות לישראל, חופשי לעשות זאת. במיסגרת איחוד משפחות, נאמר?"

ניכסון קימס את מצחו. "מאריי", אמר לו, "אני חושב שיש לך משהו כאן." כעבור 24 שעות הביא שבירר ברית-המועצות בושינגטון את תשובתה החריבית של ממשלתו: היא תתיר עלייה בלתי-מוגבלת של יהודים לישראל — אבל בשקט.

פרישה

וסנקציות

נזכיר הממשלה הרים את שפופרת הטלפון שלידו. זמזום חרישי בישר לו על הודעה דחופה ביותר, אשר יש להעבירה לראש-הממשלה. הוא יצא לרגע החוצה, חזר כעבור דקה והעביר פתק ל-ראש-הממשלה. אשכול הפסיק את הנאום באמצע: "אני מצטער מאוד, רבותי. שגריר ארצות-הברית מבקש לראותני כדי למסור לי הודעה דחופה מהנשיא ניכסון."

הוא הפסיק את הישיבה ויצא החוצה, אל הטרקלין הצדדי בו המתין לו השגריר. חברי הממשלה נשארו בחדר, מי על מור-שבו, מי מטייל ומתמתת. כאשר חזר אשכול לחדר היו פניו חמורים וקפואים. הש-רים התיישבו חזרה במקומותיהם.

"זה עתה הודיע לי נשיא ארצות-הברית," הכריז אשכול, "כי ממשלתו הגיעה לידי הסכם עם ממשלת ברית-המועצות להגיש אולטימטום משותף לישראל, שעליה להודיע תוך 48 שעות שהיא מקבלת את החלטת מועצת הביטחון מה-22 בנובמבר 1967 ומסמיכה את נציג המזכיר הכללי, השגריר גונאר יארינג, לקבוע את לוח-הזמנים לביצוע ההחלטה."

"אם תסרב ישראל להודיע על כך, תראה ממשלת ארצות-הברית את מועצת הביטחון מוסמכת לקבוע — ולבצע — את לוח-הזמנים הנ"ל. מועצת הביטחון תהיה זכאית לפנות למדינות החברות באו"ם להעמיד לרשותה את הכלים והכוחות הנחוצים לביצוע החלטתה, וכן למנוע מישראל סעד כלכלי ואחר."

"פירוש הדבר, רבותי, הסכמה אמריקאית להתערבות רוסית אם איננו מוכנים לקבל את ההסדר הכפוי — וסנקציות כלכליות ישירות עד שנסכים."

"אנחנו צריכים לתת את התשובה תוך 48 — לא, 47 שעות."

השעשועים של ת"א

ידיד מס' 10
האדריכל דב סגל שגבי היתה ידידתו האישית בחודשים הראשונים לבואה לארץ. באותה תקופה היתה מארחת לאנשי-חברה עשירים בדיסקוטק פרוריקה.

אמנות חיה
גבי, בעלת הגוף החטוב, היתה מוכנה לנדב אותו גם לאמנות. כאן היא נראית כשעל גופה העירום ציור פני מפלצת.

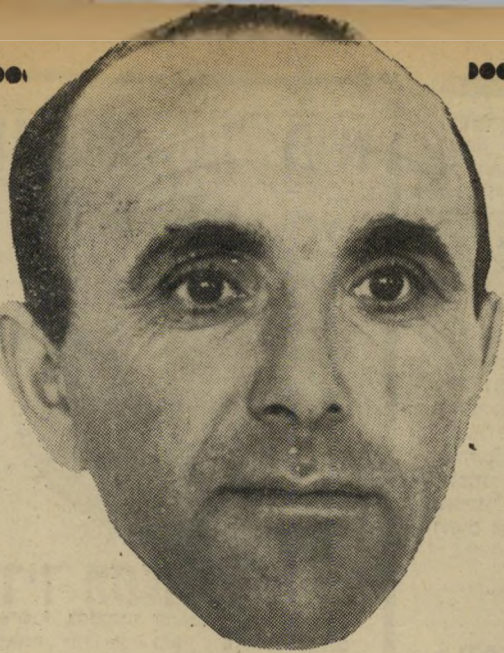

ידיד מס' 2
היה המיליונר חוגו שווארץ, פטרון נע"רות הזוהר התל-אביביות, שבמשך תקופה ארוכה תמך בגבי והופיע בחברתה בפומבי.

היה רק מיקרה שניסיתי למות, כי אני אוהבת יותר מדי את החיים בשביל שאפרד מהם עם סכינג'ילוח."

נסיון התאבדותה של גבי שיכנע את קלינטון שאהבה אליו רצינית. הוא נשט את מעריצותיו, אסף את גבי לדירה בה התגורר ברחוב בן-יהודה. אבל השבוע היה עליהם להיפרד. קלינטון יצא עם להקת הקטיפה השחורה באונייה למרסיל.

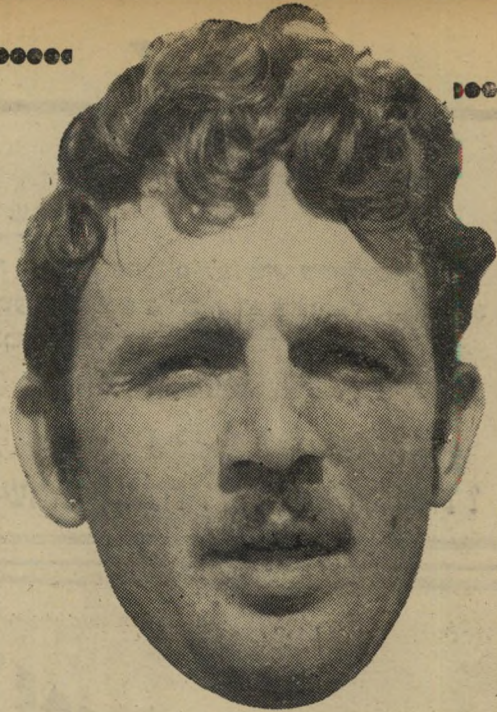
בלעדיו נראים לגבי החיים בישראל חסרי עניין. היא ארוה את חפציה, וחזרה לגרמניה.

מאמן הנבחרת שפר

הוא כוכבה של הנבחרת הלאומית
היא אלופת ישראל בהתעמלות
בעלה מאמן נבחרת המתאבקים

המשולש המסוכן

כדורגלן רוזנטל

נבחרת הכדורגל הלאומית של ישראל נמצאת בסכנה.

היא אימנם סיימה בשבוע שעבר את משחקה הבינלאומי נגד נבחרת רומניה בתוצאה 0:1, אולם גם משחק זה חשף את עקב אכילס של הנבחרת — חולשת המערך האחורי. להגנת הנבחרת אין מנהיג שיוכל לשחק בתפקיד המרכזי של בלם מטאטא.

במשחק האחרון מילא תפקיד זה שמואליק רוזנטל, הרץ המחונן של הפועל פתח תקוה. אולם בתום המשחק הצהיר מאמן הנבחרת עמנואל שפר: "אני מחפש עכשיו שמואל רוזנטל מספר 2... אם הייתי מוצא עוד רוזנטל אחד היו נפתרות הבעיות שלי בהגנה."

הבעיה אינה רק במציאת שותף לתפקיד הבלם לרוזנטל, אלא במציאת ממלא מקום קבוע. שפר אינו יכול להיות בטוח כלל ששמואל רוזנטל יהיה בכל משחק בינלאומי של הנבחרת. כי שמואליק רוזנטל — מעמודי התווך של הנבחרת, אחד מכוכבי צמרת הכדורגל הישראלי, נתון בסכנה מתמדת של הוצאה מכלל פעולה.

הודה עמנואל שפר לפני המשחק הראשון נגד הנבחרת הרומנית לפני שבועיים, כאשר נשאל אם רוזנטל יכלל בהרכב: "אני אף פעם לא יכול לדעת... זה תלוי אם הוא יהיה שלם עד המשחק."

חיי-אהבה סוערים

מה שמדריך ומדריך את שפר הוא אותו הדבר שהדאיג בעבר את מאמניו של רוזנטל בקבוצת הפועל פתח תקוה: חיי האהבה הפרטיים הסוערים שלו הפוגמים לעיתים בכושרו הגופני.

רוזנטל בן 22 תלמיד שנה ב' במדרשה לחינוך גופני שבמכון וינגייט, שם הוא רוכש את השכלתו לקראת תואר של מורה לחינוך גופני, ידוע דווקא כאחד מבעלי הכושר הגופני המעולים ביותר בין שחקני הנבחרת. מאז שיתק בקבוצת הילדים של הפועל פתח תקוה הוא מקדיש כל רגע פנאי לאימוני כושר. אולם גם אצלו חלות ירידות ועליות בכושרו למרות האימונים המתמידים. ומאמניו שמו לב לכך כי יש קשר הדוק בין משחקו על המגרש לבין חיי האהבה שלו.

עד כמה שרוזנטל שרוף לכדורגל הוא אינו מונית גם את העיסוקים הרומנטיים שלו. יש לו הרבה מעריצות ומדי פעם גם חברות קבועות ואף אחת מהן לא תעיד שרוזנטל מתנזר ומקדיש עצמו רק לכדורגל.

אבל הסכנה המרחפת על רוזנטל ומפחידה את מאמן הנבחרת הלאומית אינה קשורה דווקא בפעילות זו, אלא ביחסי הידידות ההדוקים שנקשרו לאחרונה בין רוזנטל

לבין אלופת ישראל בהתעמלות דליה ויינברג-ביבאס. דליה ויינברג, מורה להתעמלות במיקצועה, מתגוררת ב-מכון וינגייט שליד נתניה, שם לומד רוזנטל ושם משמש בעלה כמדריך חברתי. אולם הידידות בינה לבין רוזנטל החלה רק בקיץ האחרון, בעת אולימפיאדת מקסיקו. דליה היא ילידת ירושלים, בתו של קבלן-בנין ידוע. היא החלה את פעילותה הספורטאית מגיל 14 ככדורסלנית ב-הפועל ירושלים. ב-1963 זכתה באליפות ישראל בהתעמלות. בשנים האחרונות היא מחזיקה בסגנות האליפות, אחרי ה-אלופה רות פלד — האלופה הנצחית של המתעמלות בארץ. ביולי 1967, כשיצגה דליה את ישראל בהתעמלות לנשים בדיורג ליחידות, הקדימה מתעמלות ותיקות מאוסטריה, שחייק, צרפת ובלגיה. לפני שנה שוב זכתה דליה בכתר האליפות הישראלית, אבל הפעם יחד עם רות פלד.

כדורגלן, לא מתאבק

רוזנטל נסע למקסיקו ככדורגלן נבחרת ישראל, שנטלה חלק במשחקים האולימפיים. דליה יצאה למקסיקו על חשבונה הפרטי, כחובבת ספורט מושבעת, על מנת לחזות במשחקים. כמו כל התיירים הישראלים לאולימפיאדה, שהיכרו לשהות בחברת המשלחת הישראלית, עשתה זאת גם דליה.

ידידותם של רוזנטל ודליה ויינברג צמחה לה המשך טיבעי כשחזרו לארץ, כיוון ששניהם שוהים במוסד אחד. שם הם מתראים זה עם זה ורוזנטל אף מסיע לפעמים את דליה בטרמפ במכונית הפגיו הירוקה שלו.

ישנה רק בעיה אחת בפרשת הידידות בין השניים: בעלה של דליה, משה ("מוני") ויינברג, שנשא אותה לאשה לפני כשלוש שנים, אחרי שהתגרש מאשתו הראשונה. מלבד היותו מדריך חברתי במכון וינגייט, מוני הוא גם מאמן נבחרת המתאבקים של ישראל. מוני, שהוא ממוצא הונגרי, היה בעבר מתאבק בעצמו ויש לו גביעים, מדליות ותוארי אליפות במיקצועו לא פחות מאשר לאשתו במיקצועה. שפר, כמו ידידיו של רוזנטל וחבריו לנבחרת, חוששים כי בעלה של דליה, עלול משום מה, שלא לראות בעין יפה את הידידות בין אשתו לבין כוכב הנבחרת הלאומית, למרות שזאת היא ידידות בלבד.

לכן מנסה שפר להשפיע לאחרונה על רוזנטל שיחמסר יותר לכדורגל. הוא אינו יכול לוותר על רוזנטל בהרכב הראשון של הנבחרת. ורוזנטל, כפי ששפר מזכיר לו ללא הרף, הוא רק כדורגלן, לא מתאבק.

הזוג המאושר
משה ודליה ויינברג בעת טקס נשואיהם שנערך לפני כשלוש שנים. משה, שהיה אלוף הארץ בהאבקות, הוא כיום מאמן הפועל תל אביב ונבחרת ישראל בהאבקות. ידידו תה של דליה עם רוזנטל מאיימת לפגום ביחסים בינו לבעלה.

בגלל דליה ויינברג עלולה נבחרת הכדורגל הלאומית לאבד את אחד מכוכביה

במדינה

משטרה

גז בעיניים

ניידת המשטרה נעצרה בחירקת-בלמים ליד הגבר השתוי בשפתיהם בתל-אביב. "אתה לא מרגיש טוב? כואב ניקח אותך לבתי-ים!" אמרו לו השוטרים. הם הכירו היטב את הגבר, נתן ארגו (35), שהיה מאושפז בעבר בבית-החולים לחולי נפש בבתי-ים, ולאחר ששמעו את הידיעה שהיתה בחברתו אומרת כי היא חוששת שקיבל התקפה — הזמינו ניידת גוססת וזו הסיקה אותו לבית-החולים. סיפרה לאה לוי (22), ידידתו של ארגו: "בדרך הוא השתולל קצת, ואחרי שהסמל הרגיע אותו, הוא ישב בשקט. כשהגענו לבתי-ים, מסר הסמל לנהג הרשקוביץ בקי קטן שחור, ונכנס לחדר קבלת-חולים. נתן שאל את הנהג: מה יש לך ביד? והוא ענה: אני אראה לך מה זה! ולפתע הש' פריץ לו מהבוקר גז מדמיע בתוך העיניים. "אשפריץ לכולכם!" נתן צעק. "העיניים! ואני שאלתי את השוטר: מדוע אתה עושה לו את זה? הוא ענה לי בצעקה: אני אשפריץ גם לך על העיניים! אם לא תשתקי, אכניס גם אותך לבתי-ים!"

נפגעי עיניים ארגו
ספריץ מתוך בקבוק שחור

כששאלו אותו החולים, שהתקבצו סביב הניידת, איך אתה עושה את זה בתוך בית החולים? אמר גם להם: אם לא תסתלקו מכאן, אשפריץ לכולכם בתוך העיניים! "אחרי-כך אמר לי השוטר: הוא רצה לזרוק עלי נעלים וגם את התנפלת עלי, אז לא יכולתי להתאפק ואמרתי לך: חיה!" חזרה לניידת, הוכנס נתן ארגו לבית-החור לים, קיבל זריקת ארגעה ושחרר כעבור 24 שעות. למחרת, נשלח ארגו לבית-החולים איכילוב, כדי לקבל טיפול רפואי בעיניו. מאיכילוב פנה הזוג למשטרה, התלונן על התות הגז המדמיע בעיניו של ארגו. שם גם מסרו את התעודה הרפואית, המעידה על ובעקבות בעיניו. אבל המשטרה לא ראתה במיקרה זה משהו יוצא-דופן. אמר דובר משטרת מחוז תל-אביב, רבי-פקד עמוס אריאב: "הוא היה מאושפז בעבר, וביום המיקרה היה שתוי והשתולל. אז מה ההתרגשות?"

עיריות

ויכוח

אידיאולוגי

"המתפללים של בית-הכנסת שלנו צריכים לנהל בעצמם את ענייני התפילה שלהם," אמר אחד מחברי המועצה המקומית אופקים, בישיבה שקטה שהתנהלה ביום הרביעי בתחילת השנה החדשה. "בדיוק ההיפך," ענה לו חברו, "המועצה היא שצריכה לנהל את בית-הכנסת, ולא המתפללים."

הנימוקים של הצד שדרש את העברת בית-הכנסת למועצה היו משכנעים באופן מיוחד: "אתם הרי מטומטמים," הוא אמר לצד שכנגד, "בהמות ולא בני-אדם." אבל הצד שכנגד הציג טענה נישחת, שאין לערער אחריה באמרו: "חזירים! מלוכלכים!" וכדי לחזק את הארגומנטים הנילי עוד הוסיף את המילה המסכמת: "נבלים." צלילי מוסיקה. יעקב מוסיקה, חבר מליאת המועצה, ומנהל בנק הפועל-המזרחי המקומי, ראה שכל הנימוקים שלו לא נכנסים לראשו של הצד שכנגד, והוא החליט, במקום להכניס אותם לתוך הראש, לנסות לתת אותם על הראש.

הוא לקח את תיקי-המסכים עבה-כרס, שהיה מונח על השולחן, והעף אותו על ראשו של משה מייבסקי, ראש-המועצה-ללא-שכר מזה כמה חודשים.

כל התיק, עם כל החוקים והפרטים וה' עובדות שבו, לא שיכנעו את ראש-המועצה, והוא התנפל על יעקב מוסיקה והתחיל פשוט להכניס לגופו אגרופים, בעיטות, ומכות סתם, ללא תוספת אינטלקטואלית. לא היתה ברירה אלא להביא את ה' משטרה, כדי שתפריד בין חברי המועצה, וגם לאחר שהפרידו ביניהם עוד היה בית המועצה מלא קריאות: "חמור. אידיוט!" "אידיוט אתה בעצמך!" "אידיוט אביך!" התוצאה היתה ששני חברי המועצה הגישו תלונות במשטרה, זה כנגד זה, באשמת תקיפה, ושמוכיר המועצה הלא-רתי, יצחק חן, שעמד עד כה כעצם בגרונן אנשי המפד"ל במקום, החליט להגיש את התפטרותו.

במשך ארבע שנות כהונתו ניסו כל חברי המועצה, כולם יחד וכל אחד לחוד, לחטוף ממנו את תפקידו כמוכיר, ולמלא את מקומו. עד עכשיו הוא עמד בזה בגבורה. לאחר המכות האחרונות הוא הבין שנפשו וגופו בסכנה, ולקראת מלחמת-הבחירות הקרובה עוד יגברו החללים ותגבר הסכנה, והמכות והקללות שיעזפו במקום בחדאי לא יבדילו בין ראש לזנב, והוא החליט לעזוב את העסק ולחזור לחיי היומיום. מי שנהנה מהשעוריה במועצה היו חברי מפלגת-העבודה במקום, שליבו את הוויכוח ועוררו אותו, אך נשארו שלמים ובריאים ומרוצים, מוכנים בלב קל ובאגרופים קמו-צים למריבות הבאות. זהו שנאמר: "אשרי העיר שאלה הם פרנסיה."

משפט

המנהל

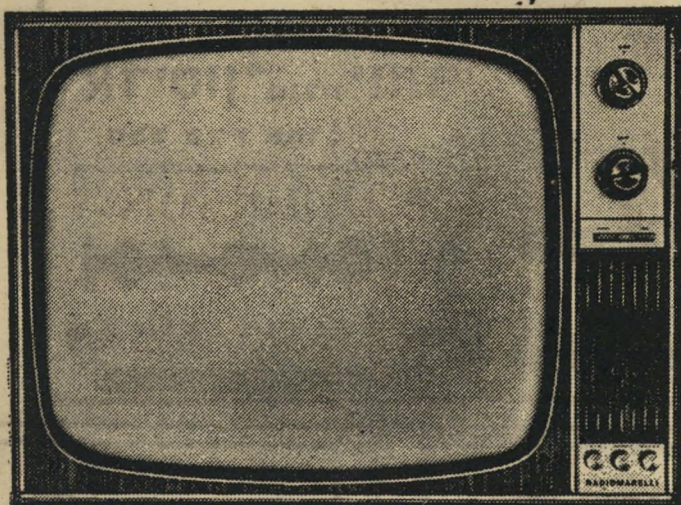
שיקר

מה קורה כשמנהל בנק מכובד וידוע, ש' מאות מפקידים תלויים בו, נתפס בשקר עליו? האם זה פוגע בכשרותו לנהל בנק? האם יוכל להמשיך לכהן בתפקידו? הנהלת בנק דיסקונט תצטרך להחליט על כך במהירות האפשרית. השופט המחוזי חיים דבורין, שופט בית-המשפט בבאר-שבע, קבע בפסק-דין מנומק, שהוציא ביום הרא' שון של השנה האזרחית החדשה, כי מנהל סניף בנק דיסקונט באילת העיד בפניו עדות בלתי-נאמנה, מתחמקת, ששקריה היו לעיתים בולטים לעין. השופט קבע שמנהל הבנק, מנור, שיקר בקשר להליכים בנקאיים שונים. **הזוואה מוזרה.** כאשר משה הרשטיק, מנהל הסופרמרקט באילת, בא לבנק דיסקונט באילת וביקש הלוואה על סך 10 אלפים ל"י, נתן לו המנהל את ההלוואה בתנאים מוזרים ביותר. הוא ביקש ממנו להביא שלושה ערבים, החתים אותם על שני שטרות, בעוד שאת הלוואה עצמו לא החתים כלל. יום אחד מכר הרשטיק את הסופרמרקט לאחרים והוא עצמו נעלם מהארץ דרך ירדן ומצרים. לבנק דיסקונט לא היה ממי לבקש את הכסף חזרה. תחילה נראה היה שבעליו החדשים של הסופרמרקט ישלמו את סכום ההלוואה. אבל הבעלות על הסופרמרקט עברה מיד ליד, והבנק קיבל חזרה רק 3267 ל"י.

הלך מנהל הבנק והגיש תביעה משפטית נגד שלושת הערבים על השטרות, כדי ש' יחזירו את הכסף שהלווה להרשטיק. אבל בידעו שאין לו עילה ממשית לתביעה, בה' דר חתימתו של הלווה, טען מנהל הבנק כאילו הערב הראשון, שמעון מגן, הוא האיש שקיבל את סכום ההלוואה. קבע השופט דבורין: "המנהל מסר לי (המשך בעמוד 26)

אנחנו היקרים ביותר

אמנם נכון, אנחנו היקרים ביותר איננו יכולים למכור 'בזול', אבל ידוע שמה שיקר הוא בסופו של דבר זול!

"מרלי" המפעל האלקטרוני הגדול באירופה

מרלי

MARELLI

מקלטי "מרלי" מתוכננים ומצוידים בשכלולים שאינם מצויים באחרים. התוספת עבורה היא קטנה אבל כדאית.

בני משה קרסוף

פרטים: "טלמר" טלפון 623828, תל-אביב

ייעוץ מדעי
לפי כף היד

שלום שאול
SHALOM SHAUL

נתוח אופי —
גלוי כשרונות —
ייעוץ לעתיד!

במדינה

(המשך מעמוד 25)

עדוהו כפי שמסר, על-מנת להחליף מהמציב המכין אליו נקלע... הוא אמר לי ש-שמעון מגן חתם במקום שנועד לעושה השטרות, שעה שדברים אלה הם בעליל לא-נכונים... הוא שיקר לי ביוזעין באמרו לי שלדעתו אין חשיבות למקום בו חותם עושה השטר... שקר נוסף מפיו של מנהל הבנק היה שאין הכרח שחתימת הערבות תופיע דווקא מעל חתימות הער-בים...".

דבורין דחה את התביעה להחזרת ה-הלואה, חייב את בנק דיסקונט בתשלום הרצאות בסך 750 ל"י לנתבעים. בינתיים מהססת הנהלת בנק דיסקונט בקשר למישרתו של המנהל שנתפס ב-קלקלתו. כל המהססים מחכים בינתיים לערעור, שיתברר בפני בית-המשפט העליון. אולי יגיעו שם השופטים למסקנות אחרות.

דרכי-אדם

שופט

במשפחה

כשיצחק בנאי (39), אב לשלושה ילדים, העתיק את מקום מגוריו מירושלים לבאר-שבע, כדי לשמש שם עוזר לפרקליט מחוזי הנגב, אמרה אמא בנאי לבנה, השחקן יוסי בנאי: "תראה את האח שלך: עובד במיקצוע מכובד, מרוויח. למה לא תעבוד כמוהו?" עברו ארבע שנים ויצחק בנאי פתח לעצמו משרד עורכי-דין בבירת הנגב. התלונ-נה אז אמא בנאי בפני האח הבכור, השחקן יעקב בנאי: "תראה, תראה את האח שלך. זה לא ארטיסט, זה. זה כן-אדם עובד. תראה, בן 38, וכבר מצליח! ואתה, מה יהיה הסוף שלך? כל החיים תשחק כמו ילד?" יצחק בנאי הצליח מאוד כעורך-דין. הוא הופיע במשפטים פוליטיים ואזרחיים, חילץ כמה מהלקוחות שלו מעוונות מאסר-עולם, כשנאשמו ברצח. "למה לא חלך גם אתה תהיה עורך-דין?" שאלה אמא בנאי את האח הצעיר, חבר שלישיית הגשש החיוור, גברי בנאי. "כל החיים שלך תהיה שחקן? לא הגיע הזמן שתחשוב על הקאריירה שלך? יש לך זמן, אתה צעיר, אתה. למה לא תבחר לך מיקצוע בחיים?"

כבוד למשפחה. בימים אלה אין קץ לאושרה של אם משפחת השחקנים בנאי, המתגוררת בשכונת נחלת-ציון בירושלים: יצחק בנאי עומד להתמנות כשופט-שלום בבית-המשפט בבאר-שבע. "תראה את האח שלך", היא אומרת לבניה השחקנים, העו-לים לרגל מדי שבוע, "תראה איך הצליח, זה! תראה איזה כבוד הוא עושה לנו! השופט הראשון של הפרטים בארץ! תראה איזה גאווה הוא עושה לכל שכונת נחלה! היה קטיגור. סניגור. ועכשיו שופט-צדק." היא לא שוכנעה אותם, אבל לפחות יהיה עכשיו שופט במשפחת בנאי, שיוכל להכ-ריע מי מהם הוא שחקן טוב יותר.

המדחן

החי

שותף סמוי של עיריית תל-אביב התגלה לאחרונה. היה זה עמירם שושני (28), רוחץ מכונות במגרש החנייה העירוני, שבין ה-רחובות הרצל ונחלת-בנימין, במקום בו עברה פעם מסילת-הברזל ליפו. עמירם החליט לחסוך לבעלי המכונות, שבאו לחנות בחניון, את הטירחן שבהכנסת הכסף למדחנים. "למה לכם בילבול ראשו?" היה אומר, "תנו לי את הכסף, אני כבר אסתדר עם המדחנים".

הטידור היה מוצלח לולא קיבלו בעלי המכונות דו"חות על חניה ליד מדחן ללא תשלום. כשנעצר שושני הוא הואשם בכך ששילשל את כספי החונים לכיסו. אבל הוא לא היה מוכן להתחלק עם העירייה ברווחים. החונים שלא רצו את שירותיו, הכניסו מטבעות למדחנים. שושני, לסענת המשטרה, היה מוציא את הכסף גם משם. "בדינו עדויות של אנשים המפתחים להכנס למגרש החניה הזה", אמר נציג המשטרה, "כי שושני מאיים עליהם". שושני הכחיש את ההאשמות. טען פרק-ליט משה רודיטי: "יש מנהלי-חברות רבים שיעזרו לטובת מרשי". לאחר שהיה עצור 15 יום לחקירה שוחרר שושני, חזר לרחוץ מכונות במגרש. אבל מחיר הרחיצה אינו כולל יותר את הפעלת המדחן.

...היא והוא !

היא מחליקה על פני השלג.
הוא מחליק על פניך
חבלי שתחוש בו.

Edison
STAINLESS
I.C.I. ENGLAND

"אדיסון" הגלה יותר
חבל סבין אחר!

המכון להסרטה בתל-אביב

קורס להסרטה
פוחת בשעות הערב
הכולל צילום ועריכה
ב-8 סופר 8 ו-16 מ"מ

בימוי וכתובת תסריטים
בהדרכת מומחים מהטובים בענף

במסגרת הקורס יוסרט סרט
קצר ע"י המשתתפים

מקום הקורס: בבית ציוני אמריקה רח' דניאל פריש 1 ת"א.
ההרשמה במקום בימי ג' ה' 7-6 בערב, ויום יום במשרד
רח' פינסקר 2 חדר 422, טל. 50012 בשעות 4-6, 8-1
עד ל-12.1.69.

מספר המקומות מוגבל

דחוף!

למסעדה המוכנה להפתח
דרוש מנהל-מפעיל

תמורת 50% מהרווחים נטו. רצוי בעל לקוחות. עדיף
זוג נשוי. בהצעות נא לפנות: ל"ת.ד. 1208 תל-אביב.

לא יאומן
פי-סופר

האב הפורה שבעולם

האב הפורה ביותר בעולם היה פיר-דור האסטלייב שחי במאה ה-18 ב-מחוז שווייץ ברוסיה והוליד 87 בנים ובנות. האסטלייב היה נשוי פעמיים. אשתו הראשונה ילדה 27 פעמים, מתוכם ארבע רביעיות, שבע שלי-שיות ו-16 פעמים תאומים. בסך-הכל ילדה 69 ילדים. השנייה הוסי-פה 18 ילדים למיספר, בתוך אלה שתי שלישיית ושישה זוגות תאו-מים. הגרובנים של "מרסי" גם הם משיאי ההישגים של תעשיית מוצרי-המותרות בישראל: גמישים, דקים ועדינים, בעלי איכות אירופית אמי-תית ומצטיינת באורך-חיים. הגר-בונים של "מרסי" מחירים שדה ב-ישראל, בפאריז ובניו-יורק: 4.50 לזוג או 4.50 ל"י לגרובנים בסריגת מחסום עוצרת רכבות.

נשים מאמינות בגרבי

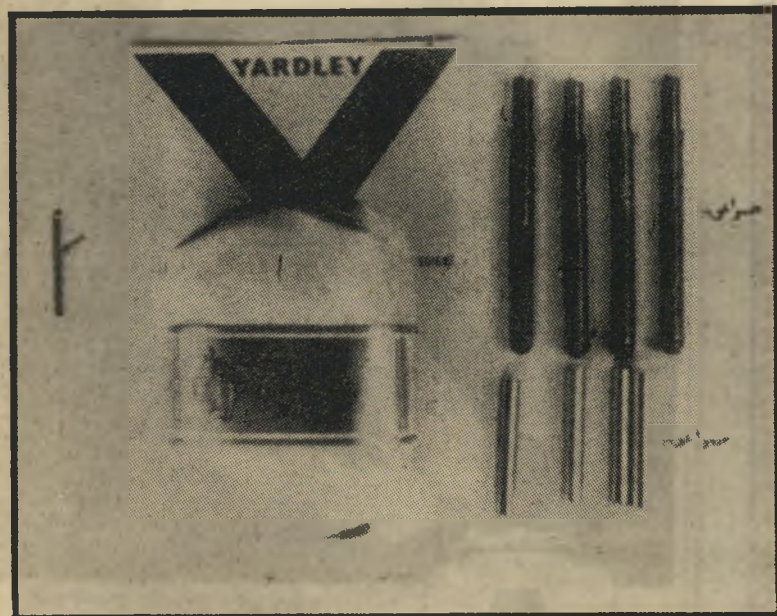
Merzi

הפילמים
שנמצאו בדירתו של אלי, אחרי שנתפס. הם צולמו במצלמה משוכללת מסוג לייקה, והוא היה מעביר את הפילמים לחוצלארץ בדרכים שונות ומשונות, מהן באמצעות הסמנתם בשולחנות מישוק וארגזי שטיבש.

השבוע התאבד שותפו של אלי כהן העולם הזה מפרסם צילומים שטרם ראו אור

כהן פעל אלי כהן

לשאת בסבל הכלא, והשבוע הוא התאבד בתאו — ונקבר בשקט בדמשק. חומר נוסף שהגיע מדמשק לא מזמן — ישר למערכת „העולם הזה“, דרך יר — דן והגדה המערבית — הוא סידרת ה-

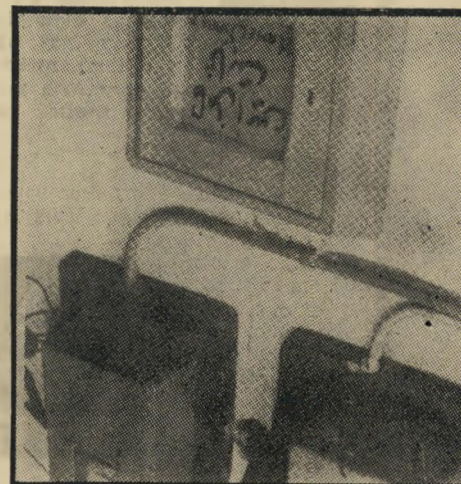
המתאבד
מאגיד שיין אל-ארד בן ה־60, הסורי בעל־ההשפעה שעזר לאלי כהן לחדור לסוריה, מבלי שידע כי אלי כהן מרגל ישראלי.

כאן גר
בית בן ארבע קומות, ברובע הדיפלומטים של דמי שק, סמוך למחנה המסכ"ל של הצבא הסורי. הוא גר בקומה ד', הקים אנטנה על הגג.

בתוך סבון
חומר נפץ, בו לא הספיק אלי כהן להשתמש, נמצא בתוך קופסת סבון מיוחדת של יארדליי. קצין המשטרה, שהעיד במשפט כהן, הכריז שהחומר הונח בצורה כזו, שכל זר, שהיה פותח את הקופסה, היה מתפוצץ עם הבית.

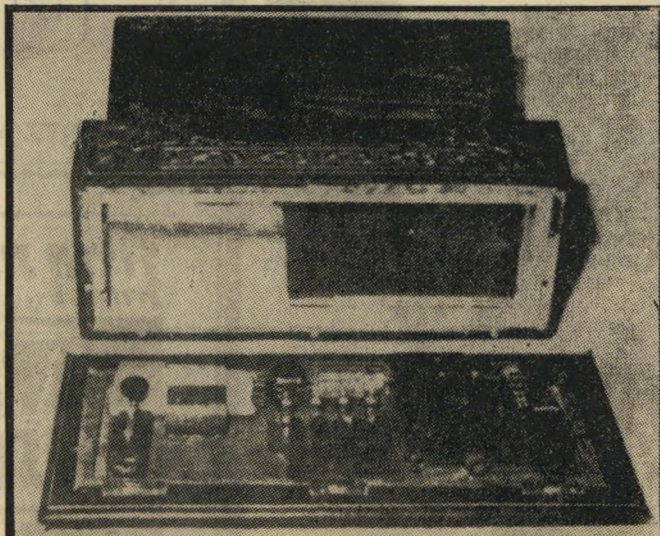
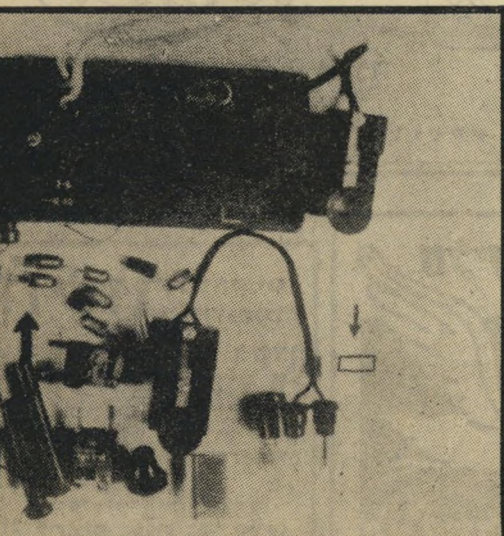
צילומים המתפרסמת לראשונה בעמוד זה, והמראה כיצד חי ועבד אלי כהן בלב ליבה של הבירה הסורית.

חיבת הדואר
בכניסה לחדר המדרגות בביתו נושאת את השם כאמל אמין תאבת בערבית, וכאמל סאבאת בשפה האנגלית.

לפתע, שנתיים וחצי אחרי משפטו של צץ מחדש שמו של גדול המרגלים של ישראל — אלי כהן ז"ל. היה זה שוב כאשר בא הקץ על חייו של אדם. מאגיד שיין אל-ארד תואר עליידי ה־הביעה הסורית כשותפו העיקרי של אלי כהן. זה נכון. הוא החדיר אותו לסוריה, הציג אותו בפני גדולי המדינה. על כן נידון לעשר שנות מאסר.

אבל הוא לא ידע ש„כמאל תאבת“ הוא מרגל ישראלי. כל מחאותיו לא עזו, והוא נשלח לכלא תדמור לרצות את עונשו. הסוחר הצנום לא יכול היה

משדר-החירום
של אלי כהן, כפי שנמצא עליידי המודיעין הסורי. מפורק לגורמים, ומחבא במקומות שונים בדירה שלו.

המשדר
בו השתמש אלי כהן להתקשרויותיו הקבועות עם מפ"עיליו בישראל. משמאל נראית הידית לשידור אותיות המורס. המכשיר היה מוסתר בתוך ארגז־התריס בחדרו של אלי כהן.

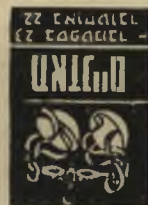
זילדלעך א פערלערע זאך פאר א שווערע
 זאך פאר א - פאר א שווערע
 זאך פאר א שווערע

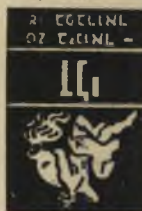
אָנצוגעבן אַלע אַרבעטן וואָס זײַנען
אָנגעקומען צו אַרבעטן און
אָנגעקומען צו אַרבעטן און
אָנגעקומען צו אַרבעטן און

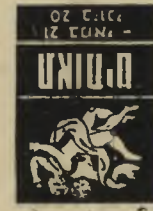
۱۱۱
 ۱۱۲
 ۱۱۳
 ۱۱۴
 ۱۱۵

[illegible][illegible][illegible]

ԱՂԷ ՀԱՆՆԼ ԳՈՐԶԻՄ ԵՄԼ ԲԱԾԱՅՄ՝
 ԲԵՐՈՒՄ ԴԱՆԼ ԲԱԾԱՅՄ, ԹԱՆԼ ՀԱՆՆԼՈՒ
 ԸՆ ԲԱԾԱՅՄ ԽՈ ԹԱՆՈՒ
 ԶԵՆՈ ԲՈՂԸՈ ԼԶԻԶՇ
 ՀԱՆՆԼ ԸՆ ԲԱՆՈՒՄ ԶԵՆՈ
 ԵԾԱՆ ԼԻԾԱՅՄ՝ ԵՐԱ, ՀԵՆՈ
 ԵՄԱՅՄ՝ ԲԵՐ, ԲԱՆՈՒ ՀԵՆՈ
 ԴԱՆՆԼ ԽՈ ԴԱՆՆԼՈՒ ԲԱՆՈՒ
 ԵԾՆ՝ ԴԱԶ ԵՈՒ ԴԱԶԵՐԸ
 ԸՆ՝ ԵՐԱ, ԹԱՆՈՒՄ, ՀԵՆՈ
 ԲԱՆՈՒ ԶԱՆԸՈ ԼԱՆՆՈՒ ԸՆ՝
 ԶԵՆ ԲԱԾԱՅՄ ԲԱԾԱՅՄ ԶԵՆՈ

ՈՒՃԷԼՈՍ ԶԵՂՈՒՄ ԹԵՄ ՈՍ ՍԵՐԵՍԷԼ
ՈՍԷԼ ԶՍԱԲԹԻՄ ՔԶԼԵՍ ՈՍ ԴԷԼ՝ ՍԵՐ
ՈՒՄԷ ՄԵՐՈՅ ԵՒՈՒ
ՈՒՐ՝ ՍԵՐՈՒՂ ՈՍԷԼ ՍԷ
ՍԵՐՈՒՄԷՆ ՍԵՐՈՒ ՍԷ
ՍԷ ՍԵՐՈՒՐ՝ ՄԵՐՈՒ
ՂԷ ՍԵՐՈՒՄԷՆ ՍԵՐՈՒ
ՈՒՐ՝ ՈՒՐ ՈՍԷ ՍԷ
ՍԵՐՈՒՄԷՆ ՈՒՐ ԶՍԱԲԹԷ
ԼԱՍԷ ՍԵՐՈՒՄԷՆ ԶՍԱԲԹԷ
ԶՍԱԲԹԷ ՈՍԷՆ ՍԵՐՈՒՄ
ԼԱՍԷ ՈՒՐ ՍԵՐՈՒՄ ՈՒՐ

[illegible][illegible][illegible]

11. ԿՆՆԵԱՆ ԿՆԶԻՆ ԿԱՍԵՄԱ ԱՄԵՐԻ
 ԷՈՒՆ ԱՐԷՆ ԱՐԶ "ԸԼՈՒ," ԱՄՈՐԱՆ ԱՐԶ
 ԷՆԻՈ ԷԶԵՆ ԼԵՈՒՆ
 ԱԶ ԱՐՁԱԿԱՆԱՆ ԱՐԶ
 "ԱՒ," ԱՐԶԱՆ ԲԱԲԻ
 ԱՄԱՆ ԱՐԶԱՆ ԱՐԶ
 ԶԻ ԲԱՆ ԱՐԶԱՆ ԱՐԶ
 ԱՐԶԱՆ ԱՐԶԱՆ ԱՐԶ
 ԱՐԶԱՆ ԱՐԶԱՆ ԱՐԶ
 ԶԻ ԲԱՆ ԱՐԶԱՆ ԱՐԶ
 ԱՐԶԱՆ ԱՐԶԱՆ ԱՐԶ
 ԱՐԶԱՆ ԱՐԶԱՆ ԱՐԶ

[illegible]

מוריס לוי באופנה

פסטיבל כריסמס בארנארד נג' מר כימט, ופסטיבל פרופסור מוריס לוי בעיצומו. הוא מזמין לכל מסיבה חב' רחית, לכל אירוע. הוא קישוט הכרחי בכל חברה הרוצה להיות נוצצת. הסנובה, שלפני כן השתמשה בזוג סגל ובמיליון פרומ' צ'נק, ואיזה טופר או אישי-פופ אחר, משתמשת היום יותר מכל במוריס לוי, ואם אפשר — גם בכל רופאי המחלקה שלו.

כשבארנארד התגלה, החלו מכל העולם להזמין אותו לאירועים ופגישות, הנשים חלמו עליו במקום על צלסידוגמניות ה' נערץ שלהן. **סופיה לורן** נפגשה איתו. כוכבות קולנוע רצו להתחתן איתו, והוא לא משך ידו מכל הפיתויים שהוצעו לו לפתע.

הראשונה שגילתה שמוריס לוי עומד להיכנס לצמרת החברה היתה **רגינה כץ אמיתית**, אשת החברה המבוגרת, החיה עם בעלה עורך-הדין בבית בן שלוש קומות. שהוא מן הבתים היפים ביותר בתל-אביב, יותר מאוחר התארת בביתו של עורך מוסף הארץ **נתן דונביץ**, נראה משחק סניס לעיתים קרובות עם **מלכה רחביה**, אשתו היפה של עורך-הדין **שמואל רחביה**, עם בוא סילבסטר, הפכו מוריס לוי ואש' תו לזוג עסוק יותר ויותר: מסיבות קוק' טייל, חגיגות, ולכל מקום הוא מוכרח לבוא. כי אייפאשר, פשוט אייפאשר בלעדיו. "נכון, אנחנו יוצאים ומבלים הרבה", מודה אשתו **סילביה**, אבל החיים לא השתנו, ומוריס לא השתנה. הוא נשאר אותו בעל נאמן ואותו אדם מסור. ועם כל המסיבות עוד לא היינו אצל אף אחד שלא היינו אצלו קודם."

המחלה: אהבה!

את השנה האחרונה הקדיש **ז'אק אבר' טבול** (38) לסקר מקיף ויסודי של חתי' כות ישראל.

ז'אק, בעל ההופעה הגברית המשכנעת,

שרה אלי

אבוטבול

חתונת הכסף

הארוחה שעלתה חמישים לירות לפה, דרך הטיפ שניתן למלצרים בסך שבעת אלפים חמש מאות לירות. בסך-הכל חמישים אלף לירות, הכל ביחד. מחיר של דירה מרווחת לזוג בלתי מיליונרי. לזוג עצמו, לאחר שיחזור ממסע דבש צנוע בלונדון—פאריז—

ליז זיד אביה ובעלה

וציריך, תהיה דירה שכורה, מרוהטת, בת שני חדרים בגבעתיים. לכל ילדיו של אייזנברג לא מחכות נדוניות פאר. אחת הבנות שהתחתנה קיבלה דירה בת שלושה חדרים ברחוב ארלוזורוב. גם השנייה לא קיבלה הרבה יותר מזה. יש בסך-הכל חמש בנות ובן, וצריך לחשוב על כולם.

"הוא אדם גדול", מעיד על האבא אחד מחתניו. "כששואלים אותו מה הוא עושה, הוא אומר שהוא סוחר, אבל הוא הרבה יותר מזה. יש לו אוניות ומספנות, זה הוא אדם פשוט וצנוע."

מיפאן הביא אותו אדם צנוע את שלושת המשרתים שלו, את הכסף שלו ואת אשתו. בשנת 1948 הוא קיבל דרכון ישראלי, ושם אשתו היפאנית הפך — רחל.

ביום הרביעי, ב-25 לחודש דצמבר, היום בו נערכות כל החתונות בבית אייזנברג, השיא האבא את בתו הרביעית ליז, לאדריכל בן שלושים, בשם **דורעם הרדי**.

בתו השלישית כבר מצאה לעצמה חתן והיא עומדת ללכת בדרכי אחותה. רק שלא תעשה את זה תיכף ומיד, שיתנו קצת לנוח.

חתונה כזאת לא ראו כאן. החתונה של **פרומצ'נקו** היתה קוקטייל קטן לעומתה. הכלמון המעושן והקוויאר זרמו כמו שמ' פניה, בשר הפילה וההודו ורוסבי-העגבניות והפטריות-בתנור תפסו יותר מקום מאשר הבניאדם. עוגת הקרם בת שבע הקומות, הד אפרסקים עם גלידה ברוטב שוקולד, התסרוקת של **אשתו של רב יוסף**, הכבוד הקצוץ, ו**פינחס ספיר** שהגיע בהרכב מלא ותפס שני כיסאות, כל זה הפך את החתונה של בתו של האיל **שאל אייזנברג** למאורע שהשנה החדשה עוד לא ראתה כמותו. עד עכשיו היה שאל אייזנברג, הציוני הנלהב, שעשה מיליארי דים ביפאן והביא אותם לארץ כדי להשתקע ולהשקיע בה. עד עכשיו היה אותו שאל מפורסם בעיקר בחילה שלו שעלתה מיליון לירות. בחילה הזאת, כך מספרות האגדות, יש אגם מלאכותי, בלבו של הסלון, ואל האגם יורדים מים ממפל גבוה. שלא לדבר על האמ' בטיה החרודה השקועה בריצפה, ובית-השימוש עם הטלפון הפרטי. ועוד אומרות האגדות, יש שם קומה של משרתים שהובאו מיפאן, אולם-התעמלות, אולם באולינג, בריכת-שחייה, ושני טבחים, אחד לחלב ואחד לבשר.

עד עכשיו היה אייזנברג מפורסם בדירת הפאר שלו, אבל חתונת הפאר של בתו **ליז** האפילה עליה לגמרי.

מי לא היה שם? בין 900 האורחים לא היה כימט אחד שאינו חשוב. כולל **יצחק רבין** וגורדה **מאיר**, ו**יוסף ספיר** ו-**פרומצ'נקו** ו**רקנאטי ופרס**, ו**צבי דינשטיין** ומי לא. הכסף זרם שם בכל הצורות, דרך השמפניה החופשית, דרך

ליז בין אמה וחותנתה

הציע לה נשואין. יש לו וילה בהרצליה פיתוח, והם יכולים לחיות שם ביחד, אמר. עד כמה שנראה, דנה עתה שרה אלי בכוכב ראש בהצעה ועומדת להשיב לז'אק אבר' טבול המאוהב תשובה בת מילה אחת: "כן."

מה שיבטיח לז'אק, שאם תיסע שרה אלי בגפה פעם נוספת לחו"ל, לפחות יוכל ל- קבל ממנה מיכתבים.

סצינות אהבה

כשהבמאי **יעקב המאירי** אמר ל- **עירית שילה** ו**זאב רווח** להתנשק, הם עשו את זה על הצד היותר טוב. על סצינות האהבה הוא לא צריך היה לדבר בכלל, הם היו עושים אותן לבד. כשנמר הסרט שכח זאב רווח את ה- **סצינות הללו וחזר לאשתו ולבנו**. גם **עירית שכחה**, והיחיד שזכר היה **אמל-נון ברטור**, **צלם ה"סטילס"**, שלא יכול היה לשכוח את **עירית שילה**, **כפי שנת' גללה בפניו**.

התוצאה היתה אהבה גדולה שהפכה לרומן גדול, שיהפוך אולי לחיי-נשואין. **עירית** תחשוב על ההצעה כשתטייל ב- צרפת בעתיד הקרוב.

טסים לחופה

את הלוקסוס הזה יכלו להרשות לעצמם בעבר רק עשירי העולם. הם היו עורכים מסיבת נשואין או בר-מצוה במדינה ניד' חת, כמו ישראל למשל, ומסיסים את אור' חיהם להשתתף בה. עכשיו חדר הנוהג הזה גם לישראל.

אפי ריבקינד (32), הצנחן לשעבר והגרפיקאי המצטיין של פירסום שחם לבינסון-אילון, ערך את חגיגת נשואיו ב- בלגיה דווקא. לא מפני ששם זול יותר לע' רוך חתונות, אלא משום שכלתו, אותה הכיר בישראל, היא בתו של מיליונר בלגי, יהלומן במיקצועו. עשו חשבון למי יש יותר מוזמנים, והתברר שיותר כדאי להז' מין אורחים מישראל לבלגיה מאשר מבלי- גיה לישראל.

חבריו הטובים של אפי לא זנחוהו. למ' רות שלא שיגר להם מטוס מיוחד שיובילם לחתונתה, היה להם מטפיק כסף לממן את הנסיעה בעצמם. וכך לא ירגיש אפי את עצמו בודד בחתונתו בבלגיה. חבריו ה' טובים, כמו **אברהם איווניר** או תע' שיין-הנעליים ומנהל קבוצת הכוח **יורם סביצקי**, יעודדו את רוחו מתחת לחופה.

תענוגות

★	אפשר לראות
★★	רצוי לראות
★★★	חובה לראות

קולנוע

★★★ אסור להחמיץ את הסרט **מארה'סאד** (פאריס, תל-אביב), שבו קורמות אידיאולוגיות שונות, מהפכניות עור וגידים והופכות חלק מהדמויות החיות אותן. השחקנים המטורפים, המבצעים את ההצגה, אינם חולים מלהיות מטורפים, והטירוף שלהם נותן משמעות מיוחדת לדבריים שהם אומרים, בתור דמויות מההצגה.

מארה'סאד

העוסקת במותו של מארה בימי המהפכה הצרפתית. מישחק נפלא, של שחקני הלהקה השקספירית המלכותית, בימיו מצויין של פיטר ברוק, הופכים את ההצגה המוסרטת הזאת לחוויה כבירה.

★★ כדאי מאוד לא להחמיץ גם את **אוליבר** (חן, תל-אביב), סיפורו הקלאסי של צ'ארלס דיקנס, שנעשה מחזמר המבויץ במקצועיות רבה, עם מיסחק מצויין של ילדים (מארק לסטר, ג'ק ויילד) וגדולי לים (רון מודי, אוליבר ריד).

★★ **צ'ארלי** (ארמון דוד, תל-אביב) ביצוע בינוני של רעיון מרשים, על מפגרי בשכלו שהפך גאון.

★ **מזל טוב** (גורדון, תל-אביב) דמויות אנושיות של יהודים מתבוללים, בסרט חם על אהבה ותחונה יהודית.

בידור

★★★ **שגימה קרדיבך** הוא רב. אבל לא רב רגיל. יש לא גיטרה ויש לו זמר בלב. כשהוא נוטל את הגיטרה ומתחיל לשיר מתחיל כל גופו לרקד. לכן קוראים לא "הרבי המרקד". הוא שר שירים רבים, שאת רובם חיבר והלחין בעצמו, וכן שירי ערגה ותוגה כושיים. אטרקציה בלתי-רגילה לחובבי רבנים מרקדים.

★ כיצד לקרוא את התנ"ך בצורה שלא לימדו אותנו בבית-הספר? גרועין שמר עונה על כך בעזרתם האדיבה של מל קאלר ותזמורתו, בתכניתו **אהבה וג'ז**. אריה סתיו ליקט ועיבד פסוקים, שירים וקטעים לא רק מן התנ"ך, אלא אף משל ז'אק קוקטו. ארגון תמיר כיוון את שמר על הבמה, מל קאלר וחתולי הג'ז שלו מלווים את שמר במנגינות אהבתיות, המהוות רקע לקריאתו המשוחקת של שמר המתגלה כאן כסימפוניסט, מלא שארם ובעל דיקציה ברורה. מתאסר מאוד לראייה באולמות אינטימיים, כמו צוותא למשל. ג.ב. באולמות גדולים ממיילא זה לא מוצג.

תיאטרון

★★★ מי שרוצה לראות איך אחד מי שחקנינו המוכשרים ביותר, ישראל גוריון, שולט על הבמה ומקסים את הקהל כמו קוסם ילך לראות את **הרכבת האחרון**, מחזהו של עמוס קינן. מי שרוצה לראות איך במאי צעיר (הילל נאמן) מצא דרך להביא מחזה מודרני אל הקהל הרחב

תענוגות לגבר

KINGS MEN

סכין גלוח קינגסמן עשוי פלדת אל-חלד

מי פנים לאחר גילוח
וגם למכונה חשמלית

קצף לגילוח
ללא מברשת דיאודורנט קרם שיער

תענוג לגבר עם קינגסמן - השם שכבש את הגבר האמריקאי

מקורי וריחני ... לכל בקבוק או שפופרת בת-אורן

לכל בקבוק ושפופרת ענק של בת-אורן, מצורף במשך חודש ימים שי שימושי וריחני; מחזיק מפתחות, עם בקבוק בושם "דלילה", לבנדר או "אורן". שי זה מוגש לך ליובל ה-35 של תיא.

התפנקי לך באמבט קצף חלומי עם בת-אורן.

מכוני פסיכולוגי

בהנהלת

ד"ר רזניק

היפנוזה וטיפול בכל
הבעיות הנפשיות.

בחיפה טלפון 69300
ובתל-אביב ז'בוטינסקי 32
מ" 15.00 עד 18.00.

עצירות

בגיל מסוים קיימת סכנה של הפרעות בעיכול. עצירות גורמת להצטברות גזים והרגשת נפיחות. כל רופא יאמר לך כי עליך להזהר. עכשיו לרשותך עלמונה המשלשל הטבעי. עלמונה משחרר את גופך מפסולת מזיקה ומנוזלים עודפים. עלמונה ממריץ את פעולת המעיין בדרך טבעית ונעימה וכמו כל משלשל יוריד גם עלמונה ממשקלך. כל ההבדל: תרגישי טוב יותר! עלמונה יעזור לך! 4.80 ל"י.

almona

המשלשל הטבעי

תדריר

עם קצב, עם חוש, עם רגש, עם תנועה, ילך לאותה הצגה. מי שרוצה לראות מחזה רציני, העוסק בבעיות החברה של ימינו בצורה חריפה ונוקבת — כנ"ל.

*** בשני המערכונים מאת הרולד פינטר, המועלים ע"י בנות השחקנים תחת השם **חדרים**, מוכיחה השחקנית עדנה פלידל שהיא מסוגלת לגלם בהצלחה כובי שח, לא רק את דמותה של עליזה מורחיק בקומדיה. עממת מסוג ד', אלא אף דמויות מורכבות ומסובכות של נשים שרק פינטר היה מסוגל לברואן.

*** אינטרפרטציה חדשנית למחזהו הקלאסי של הגאון האירי, הכותב צרפתי-אנגלי, מעלה הבמאי יוסף יוראלי בהצגת **מחכים לגורו** בתיאטרון הבימה. סמואל בקט כתב מחזה על שני קלושאים עלו-ביט, הממתינים עד בוש, לאחד גורו ש' איננו מגיע. אין מורך לפרש מיהו גורו, כמו שעשה בזמנו תיאטרון זירה, שעה שהעלה את המחזה וקרא לו "מחכים למר" אל" קרי: אדון אלוהים. זהו אחד המחזות הגדולים שנכתבו בתקופתנו, ע"י בעל "הזימים הטובים" ו"סוף המישחק". המכונה בצדק אבי תיאטרון האבסורד. רגילים להציג את "גורו" על במה ריקה, כא יוראלי והפך את הקצרה על פיה. הוא גייס את יגאל תומרקין שבנה תפאורה תומרקנית טיפוסית, כובות תמונות, אבירים ותלבושות; ויצר הצגה חוססת הקובעת: כל העולם קירקס. נסים עזיקרי, שמעון לבזרי ואילן תורן תפסו מה שדרש מהם הבמאי, והם מבצעים את תפקידיהם כמקויני קירקס אמיתיים. המסתירים משיית פרטית בלתי מפוענחת מתחת מעטה האיפור המסכתי שעל פניהם.

*** נשאלת השאלה מה טעם יש בהע' לאת מחזה שיש עשרות סרטים כמוהו מדי שנה בשנה. איזה עניין יש כאן בארץ ב' קומדיה אמריקאית קלילה וטיפוסית מן ה' סוג שדוריס דיי הצליחה כבר למצואו עד הסוף המרהיב. לא שהקהל לא ייהנה מ' **מרי מרי** (קאמרי); זו קומדיה רגילה על בחורה החורגת אל בעלה לאחר שמונה שנות גידושין ומוצאת אותו על סף התונה חדשה והעניינים מסתבכים אבל הסוף הוא טוב והכל טוב. את הקומדיה הזו בייס

גבריאלי וגנור ב"מרי מרי"

ליאונרד שאן בחן רב ונעזר בצוות טוב כשבראשו מפליאה בתפקיד מרי — מרים גבריאלי.

מוסיקה

*** לזחקת המחזי **בתי-שבע** יש לא רק אמה עשירה, בדמותה של המיסדת והמנהלת בתי-שבע דה-רוטשילד, יש לה גם הסולנים רינה שינפלד, משה אפרתי אליהם הצטרפו אהוד בן-דוד ורחמים רון. התגלו בשיאם במחול החדש של הלהקה אקארוס, השואב את השראתו מן הקירקס. הכוריאור גרפיה של ריצ'ארד קאטש, התפאורה הפשוט-טה והתאורה התכליתית, יפים להפליא.

*** חוויה אמנותית רוחנית ממדרגה ראשונה, צפויה למבלה ערב במחיצתה של **רביעיית המוסיקה הקדומה** שהגיעה ממניכן. הם מבצעים במסירות מוסיקה של ימיהם ביניים ותקופת הרנסאנס, בכלים ש' ניתן לראותם רק במוזיאונים, כמו, למשל, הסאקבאס (אבי הטרומבון בן זמננו), קראמ' הורנים (קרנות עתיקות מהמאה ה-15), פסאלטרי (נבל עתיק מהמאה ה-12) ואורגא' נטו (עוגב-חלילים ועזר מימי הביניים). זוהי רביעייה נדירה. שהקדישה את זמנה לכיבוש של טכניקה וירטואוזיות הדרושה לביצוע של

מוסיקה של יוצרים שחיו בין המאות ה-13 וה-17. אורגיה מוסיקאלית מעודנת, לא רק למוסיקולוגים, אלא אף לחובבי מוסיקה תמימים.

תערוכות

*** תערוכתו של **שלמה ויתקין** (גלריה גורדון) מוכיחה בפעם נוספת של פנינו אמן ציני, רגיש וכן. עבודותיו ה' אבסטרקטיות של ויתקין מצוינות באותה פיוסיות שאיפיינה את יצירתו הפיגורטיבית. כאשר אמנים אחרים חיקו מתוך התבטלות אם מורם יוסף וריצקי, חיפש ויתקין את דרכו באופן אישי ועצמאי, והנה עתה, כאשר הוא מגיע גם הוא אל האבסטרקט הלירי, הרי הוא מגיע אליו אמיתי יותר, נכון יותר. ויתקין נמנע מכל פאתטיות מיותרת, וגם לגבי הנושאים הדרמטיים הריהו מוצא פיתרונות שקטים, עצובים, אך לעולם לא מלודרמטיים.

*** גלריה לים מציגה את עבודותיו של **אברהם מנרל**. תערוכה עשירה וע' סיסית, עם נימה נאיבית רומנטית. השפעות

נוף של אברהם מנרל

חזקות, אך לא שליליות, של ציירים יהודיים מאסכולת פריס. קרמן, קיקואין, סרס' מן, ועד מורו של מנדל, הצייר הישראלי המנוח, מנחם שמי. ציוריו של מנדל משע' שעים את העין בשלל צבעים שמחים, אך יחד עם זה לא נעלמת אווירה של מלנכוליה יהודית.

*** **אברהם אילת**, חבר קיבוץ שמיר, מציג את עבודותיו בגלריה הקיבוץ. אילת מתייחס לנושאים שלו באותה מידת רצינות כמו לפיתרונות האמנותיים. ציוריו הם חברתיים, פילוסופיים, בלי להיות שיט' חיים. אמנות רעיונית אך לא פלאקאטית. אילת הוא אמן רציני, המתמודד עם בעיות רציניות.

*** תערוכת **אריה לובין** בסולאון תל-אביב, ביתן הלנה רובינשטיין, היא לא רק סיכום יצירתו החשובה של אחד מחתי' קי הציירים בארץ, אלא גם חתך אופייני של תולדות הציור הישראלי.

ספרים

*** **נחום סטוצ'קוב**: אוצר ה' שפה העברית. מה הם קשמיר, קרכול, שבי' יוט, בורט, מרינו, באנגורה או פרה? ומה הם טורבן וטרטין, צילינדר, חליץ, מיצחה, אפיליון וברט? שפוט מאוד. הראשונים הם סוגים שונים של צמר, האחרונים הם מיני כובעים. מסתבר, כי הלשון העברית אינה כה דלה כפי שנדמה למי שקורא רק עיתון גים. לכל מילה ולכל מושג יש מילים נרד' סות רבות, מילים דומות ומילים קרובות. והאם אין זה יפה יותר לדייק ולאמר אויה כובע לבוש פלוני ולא להסתפק במילה ה' כללית שאינה מתארת דבר, כובע? יותר מעשר שנים עבד נחום סטוצ'קוב על אוצר השפה העברית, ובימים אלה יצא הספר עב הכרס (885 עמודים) לאור בעברית על-ידי האחים שולזינגר בניו-יורק.

*** **רבינדראנת טאגור**: לאור הש' קינה (הוצאת יבנה). לשיריו ומכתמיו של טאגור, שיש לו מעריצים רבים בעולם כולו, נוסף ספר חדש בעברית. הפעם שירים ב' השפעת המחת הקרב, אך המשמח בגלל העולם הגדול העומד מעבר לעולם הזה. *** **א. גואס**: מכות האש (ספריית ה' פועלים). סיפורו של כומר בעירה גרמנית, העוסק בפרשת הנאצים והיהודים באותה עירה. מחברו מעיד כי המדובר בסיפור בדיוני, הצמוד לעובדות, וזה נותן לו צד מעניין כלשהו.

לנשים: פסג'
דיזנגוף 101, תל-
אביב טל. 233350

**המכון המיוחד
לפאות גברים:**
רחוב גנסי' 7, תל-
אביב (מול קולנוע
הוד), טלפון 246924

**פאות
אנגליות**

**למען
יופי
שערותיך**

**ROJA
PARIS**

פוליטכניקום

**בגרות
ומוקדמות**

מורים אקדמאים מעולים, אפשרות חזרה במקרה של כשלון, ספרי לימוד ותקצירים בחוצות ביה"ס.

פרטים, הרשמה בשעות 8-5; 9-1

תל-אביב	חיפה	רמת-גן
בנר 17	שמריהו לויץ	ביאליק
מפנת אלנבי 55	30	42

העולם הזה

שמואל רוזנמל

אהבה וכדורגל

החסבונות

הרומנטיות

של

כוכב

הנבחרת

הלאומית

נערת
השעשועים
התל-אביבית
התאהבה
בזמר כושי
וניסתה
להתאבד